

S tručné zprávy.

Pondělí 3.dubna
Výbuch v petrohradském metru si vyžádal jedenáct mrtvých
USA si s KLRD poradí i bez Číny, prohlásil prezident Trump
Sobotka s Merkelovou a Ficem jednali o migraci či mýtném
Prezident Kiska podepsal ústavní novelu ke zrušení amnestií
Výroční zprávu dosud doručilo do Sněmovny 140 z 264 stran
Policie uzavřela prověřování útoku na počítač Zemana
Z EET budou zřejmě dočasně vyňati zrakově postižení
Cenu Zlatý zavináč získal Integrovaný záchranný systém
Počasí v Praze: postupně zataženo, 15°C
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

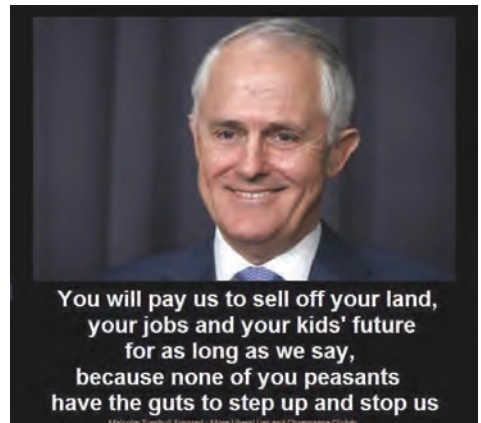
 Když někdo prohlásí: "Nosorožci nesnášejí vejce! Ptáci snášejí vejce! Tudiž nosorožec není pták!", vypadá to na první pohled logicky a správně, ale není to samozřejmě pravda. Je to to, co se v angličtině nazývá „fallacy“, česky blud a klam. Protože, pak byste mohli říci, že krokodýl, želva nebo brouk pytlík jsou ptáci, protože snášejí vejce.

 Na stejné vlně rétoriky často hovoří politici a mnoho lidí tak přivádějí do nesnázi. Jak víte, většina politiků jsou právníci a ti vám vysvětlí i to, že černá zeď je v základě bílá. A můžou třeba i mít pravdu, půjde-li se do důsledků. Stačí se podívat kolem sebe. Aboridžinci bojují proti rasismu a pak se na univerzitách vyskytnou laboratoře jen pro aboridžince. Údajný anti-rasismus vytváří sám vesele rasismus . Dokonce se někdy žádá, aby lidé byli rozdělováni podle rasy, aby určitá zaměstnání, byla pouze pro aboridžince, muslimy atd. A dokonce dávají lidem , kteří poukazují na rasismus, k soudu. A již jsme slyšeli, že soudce prohlásil, že ne všichni lidé by měli být souzeni stejně, podle stejného práva, ale pro muslimy nebo aboridžince by mělo být zavedeno jiné právo...
Muslimská studentka na Universitě napadá ty, kteří nesouhlasí s ní a s islámem , přý jsou všichni fašisté a nacisté.
Na některých státních školách dokonce souhlasí a zavádějí i diskriminaci žen. Viz nedávno vyhozený učitel, který přijímal jen muslimské studenty poté, co sám přestoupil k islámu.
ABC sice bojuje proti diskriminaci , ale pak dá hlasatele na MDŽ pouze ženy.
Bojovníci za lidská práva nyní bojují proti právu „Free speech“ - podle nich má být toto právo povoleno pouze pro vybrané jedince.
A to prosím mluvím celou dobu o naší Austrálii!!
Martin Luther King: „ *I have a dream ...* “ , **že lidé nebudou rozdělováni podle barvy pleti, ale podle kvality charakteru.**

8 z 10 Čechů žije ve stresu, ten zbytek žije v zahraničí

Stonožky.

George Švehla
Jestli něco kvalifikuje mezi nohatý potvůrky, tak to jsou jistě stonožky a ty z jižní polokoule obzvlášť. To proto, že dorůstají rozměrů přímo obludných. Vůbec hmyz z této polokoule dorůstá jaksi větších rozměrů než ten v českých lužích a hájích. Třeba chlupatý pavouček tarantule dosahuje i s nožičkami velikosti plnohodnotného obědového talíře.
<http://video.nationalgeographic.com/video/weirdest-goliath-spider>
Takový hmyz se také podle své velikosti chová. Předně to jsou lovci, tedy predátoři či dravci, a za kořist si vybírají nejen hmyz, ale i menší obratlovce, jako žáby, myši, ještěrky, netopýry, malé ptáky, drobné hlodavce a podobně. Na lov vylézají po setmění a loví v noci. K dnešnímu povídání o stonožkách mě inspiroval článek v australské době National Geographic, tedy v Australian Geographic. A také jsem si zavzpomínal u této písničky: https://www.youtube.com/watch?v=5_IY9JS6NrY
I když ta největší stonožka vůbec je doma v Peru a okolí Amazonky, Scolopendra gigantea, a měří kol 30 cm, <https://www.youtube.com/watch?v=Ps82VSoLQY4> tak náš zdejší drobeček, Ethmostigmus rubripes, dorůstá do cm 23.
Ale abych neplácal páte přes deváté, nejdříve si tuto nohatou potvůrku popíšeme.

Hadovitě tělo tvoří segmenty a každý oplývá párem nožiček. Každá stonožka však má LICHÝ počet PÁRŮ nožek. Proto žádná nemůže mít 100 nožiček. Poslední pár tvoří něco jako ocásek a všechny jsou na svém konci opatřeny drápkami. I když se jí říká stonožka, tak nožek má 30 – 354, podle druhu a velikosti. Na hlavičce nad zubatou tlamou mají některé druhy dva páry očí a tykadla k hledání kořisti. Pod a za hlavičkou jí vyrůstá pár mocných klepet (forcipules), pazoury, drápy, pařáty či spáry, pomocí kterých loví svoji kořist. Podobně jako někteří hadi a skoro všichni pavouci jimi do oběti vstřikuje jed. Tento koktejl několika tisíc dobrot (včetně serotoninu, histaminu, a acetylcholinu) kořist znehybní a ve většině případů zabije a potom tento nelostný a hrůzu nahánějící dravec může v klidu hodovat. Zajímavé je, že u těch větších působí jed hlavně na míchu kořisti. Všechny stonožky jsou masožravky. Jejich jed slouží pouze k lovu a ne k obraně a i když jejich kousnutí dovede být náležitě bolestivé a způsobit i několikadenní nevolnost a zvracení, tak pro člověka není životu nebezpečné.

Tento roztomilý hmyz žije ve všech ekosystémech, od tropů až po arktiku, v deštných pralesích i na pouštích. Odhadem jich na celém světě žije kolem 8000 druhů, ale jen 3000 bylo dosud popsáno. Rozmnožování neprobíhá ve víru divoké vášně, ale ležerně a v klidu. Jen ve výjimečných případech a družích probíhají jakési námluvy, ale ve většině případů sameček zanechá sperma tam kde mu napadne a je na samičce aby je našla a použila k oplodnění vajíček. Tyto, 10 – 50, pak klade do připravených děr v zemi a nebo je i hlídá v jakémsi hnízdě, podle druhu. Zde je opečovává, olizuje je a čistí od možné plísně a po vylíhnutí se o ně dále stará. U některých druhů se však maminka dočká toho, že ji potom potomci sežerou. Opět, podle druhu mláděta se líhnou po měsíci a nebo i několika a za rok až tři sexuálně dospívají. Dožívají se 5 – 15 let. Přesto, že jsou stonožky nelostní dravci, tak větší zvířata si na nich na oplátku pochutnávají. Patří mezi ně mangusty indické, myši, salamandry, někteří brouci, ptáci a hadi. Jako obranu některé stonožky vylučují kyselinu benzoovou a nebo prudce jedovatou kyselinu kyanovodíkovou. V Asii, hlavně v Číně, chovají velké stonožky na farmách a potom je na špejlich fritují jako pochoutku. V Laosu, Thajsku, Kambodži a podobně, včetně Číny, jsou tyto stonožky marinované v alkoholu, který pak obyvatelé mlsají jako vše posilující lék.

BACHA NA MEDVĚDA!

Sven F. REHULKA - Miranda, NSW
Mezinárodní události, politika, terrorismus, války , diplomacie a vzájemné dohody i podvody, stále plní stránky novin i obrazovky televizí i computerů. Je to smutné, ale aspon to není nudné, kdyby to ovšem pravdivě informovalo ve stylu - "padni komu padni"! Ale tak to není, propaganda z obou stran, někdy promyšlená, jakoby důvěryhodná, jindy pitomoučká, čerstvě přeložená z azbuky, kolikrát ošálí i slušné lidi a stane se i podkladem sporu mezi přáteli!
K tomu, aby o sporných událostech mohl člověk přemýšlet a zasloučeně mluvit, je třeba znát historická a politická fakta, ale přesto je každý z nás zatížený vlastní zkušeností a názorem. Dlouhodobý konflikt na Středním Východě, konkrétně občanská i mezinárodní válka v Sýrii, je toho nejlepším příkladem. Je třeba začít od začátku, vím, kdekdo řekne - to víme, to není nic nového, ale ne, je to třeba. Syrie, jako skoro všechny arabské státy, je dlouholetým nepřitelem Israele! Zúčastnila se všech válek proti Israeli a po prohrané válce přišla Sýrie preventivně o kus strategického území - Golanské výšiny (odtud, pokud byly ještě v Syrských rukách, polní dělostřelectvo přestřelilo úzký Izrael až do moře!) Golan Heights jsou od té doby kamenem úrazu při jakémkoliv jednání. Od roku 1963, kdy v Sýrii zvítězila socialistická strana Baath pod vedením Hafez al-Assada, stala se Syrie spojencem Sovětského Svazu a od té doby tam měl SSSR vojenské základny. Sýrie měla vždycky ambice pohltnout sousední Libanon, někdy vlastní silou, někdy s pomocí palestinských Hezbollah (filištinů) a

také podněcovala v Libanonu občanskou válku proti místním křesťanům.
To jsme pocítili v Austrálii, když r.1976 přišla vlna Libanonských křesťanů, kteří se ale plně zapojili a stali se Australany. O něco později v druhé občanské válce, ponechal (starý) Assad v Libanonu po dva roky okupační Syrské jednotky, ale tehdy tam křesťanům pomohla IDF -Israelská armáda a do Austrálie dorazila další vlna "uprchlíků", tentokrát muslimských, kteří se tu stali velice rychle profesionálními kriminálníky a základem zdejšího Islámského Jihadismu!
Ještě nazpět k osobám a typu lidí v Sýrii : po Hafez al-Assadovi, měl nastoupit jeho starší syn -Basel al-Assad, ale zahynul (prý) při autonehodě. Proto byl povolán (z Anglie) druhý syn - Bashar al-Assad, který tam úspěšně praktikoval jako oční lékař. Je o něm známo, že se mu do politiky (speciálně na Středním Východě) nechtělo, ale u těchto Arabů, je dědičné presidentství něco jako povinnost. Takže když starý Assad zemřel, nastoupil Bashar al-Assad a asi mu zachutnala moc! V Sýrii je - 74% obyvatel Sunni Muslimů, 16% Alawite Muslimů, 10% je Křesťanů a Židů, ovšem vláda, veškerá administrativa, armádní důstojníci a "věřchuška" jsou všechno Alawité - tak jako Assadova rodina! Nechci se nijak zastávat těch Sunni's (je to jedna verze - Sunni, Shia, Alawite), ale je logické, že ti většinoví Sunni's chtěli větší kousek ze společného koláče - Syrie a když to nedostali, protestovali a demonstrovali. Tehdy se mladý Assad projevil jako "správný" Arab a nechal jich policií a armádou asi 1500 postřít. Toto dalo vznik Syrské Opozici. Ovšem, opozice v zemi nebyla jednotná, skládala se (a skládá) z různých směrů, poplatných kdekomu. Protože Sýrie je už od šedesátých let spojencem Sovětů, vlastně mladý Assad "zdedil" spojení a závislost po otci i k Ruské Federaci - Vladimíra Putina, sluníčka jasného, KGB operativce zkušeného! A hlavně proto, že po rozpadu Sovětského Svazu a ztrátě jeho prestiže, zůstala Syrie jedinou vojenskou základnou Ruska na celém Středním Východu. Proto ta vojenská i diplomatická podpora Ruska, ať už Assad udělá cokoliv! Celý svět je teď ve varu, před i po presidentských volbách v USA, které k naší radosti vyhrál Donald Trump, kterému se veškerá média, mimo pár slušných výjimek (Fox) snažila sprostě podrazit nohy, takže každý očekával, jak se vyvine jeho vztah ke konfliktu v Sýrii. Dokonce se levicová média (v češtině) AE News, Zvědavce, Sputnik a další, když vše bylo na vážkách, snažila lidem vsugerovat, že Trump bude "kamarád" s Putinem, tedy že svět bude vypadat jinak, než doposud (tedy podle přání mezinárodního zločince - George Sorose, o kterém bylo správně řečeno, že to byl špatný Madar, špatný Žid a je to špatný Američan!) Ale toto se nesplnilo, president Donald Trump se ukazuje jako nástupce Ronalda Reagana, správný a rozhodný Američan - patriot! Ano, jistě nebude provokovat válku s nikým, ale nenechá si foukat od nikoho, ať se jedná o hladového medvěda, ani tlustého pandu, či jeho chráněnce! Je otázka, jak se bude na Středním Východě chovat medvěd dále,
Dokončení na straně 5

Úterý 4. dubna

Atentátník z Petrohradu byl Kyrgyz, počet jeho obětí stoupl Trump hovořil s Putinem, zejména o rychlé porážce terorismu Zaorálek si ke kauze ubitého Čecha povolal britskou velvyslankyni Prezident Zeman jmenoval Havlíčka ministrem průmyslu a obchodu Ministr Havlíček se obratem domluvil s Babišem na záchraně OKD Poslanci přehlasovali veto, sporná pravidla pro všechny NP budou platit Čeští veterináři objevili v kuřecím mase z Brazílie bakterie salmonely a Policie obnovila sběr munice ve Vrbětících, část jí hned likviduje Počasí v Praze: zprvu mrholení, 13°C

Středa 5. dubna

Severní Korea pokusně odpálila další balistickou střelu Řecko se s věřiteli přiblížilo dohodě o záchranném programu Europarlament určil své priority pro brexit, debata byla bouřlivá ČR chce od Britů znát, jak změnit rozsudek v kauze zabitého Čecha Poslanecká sněmovna schválila novelu mající zrychlit povolování staveb Za krádež prezidentské standarty dostali výtržníci ze 100hoven podmínku a ČR na seznam UNESCO nominovala Žatec, vánoční ozdoby a modrotisk Policie odložila případ smrti Němců v Rudníku v červnu 1945 Počasí v Praze: oblačno, 15 °C

Čtvrtek 6. dubna

Severní Korea pokusně odpálila další balistickou střelu Řecko se s věřiteli přiblížilo dohodě o záchranném programu Europarlament určil své priority pro brexit, debata byla bouřlivá Evropský parlament odsouhlasil zrušení víz pro Ukrajince Kolem smrtícího plynu v syrském Idlibu je stále mnoho otázek Filipínský prezident nařídil rozmístit vojáky v Jihočínském moři ČR chce od Britů znát, jak změnit rozsudek v kauze zabitého Čecha Poslanecká sněmovna schválila novelu mající zrychlit povolování staveb Za krádež prezidentské standarty dostali výtržníci ze 100hoven podmínku Poslanecký výbor pošle nesoulad v Babišových příjmech městskému úřadu **Bankovní rada ČNB s okamžitou platností ukončila devizové intervence** Zeman lže, Tomášek konec restitucí nesliboval, prohlásilo arcibiskupství Zeman zvažuje milost pro Kajínka, má pochybnosti o jeho vině Ústavní soud odmítl stížnost dědiců Bati ve sporu o náhradu Počasí v Praze: oblačno, větrno, sotva 13°C

Pátek 7. dubna

Trump nechal provést raketový útok na syrskou leteckou základnu a Velký počet dalších migrantů už přijmout nelze, prohlásila Merkelová V centru Stockholmu najel muž s nákladním vozem do lidí, nejmíň tři zabil Čeští politici úder USA vítají, Zeman chce vyšetření chemického útoku Občanky s čipem by měly být plošně a zdarma, schválili poslanci a Sněmovna schválila zavedení učitelského kariérního řádu učitelů Vlastníkem cyklu Slovanská epopej je Praha, potvrdil soud Za loňskou nehodu pandurů dostali tři vojáci pokutu Počasí v Praze: přeháňky, 12 stupňů

Víkend 8. – 9. dubna

Kvůli situaci v Sýrii zrušil návštěvu Moskvy britský ministr zahraničí a Ke Korejskému poloostrovu míří letadlová loď USA s doprovodem Muslimští teroristé zabili v křesťanských kostelích v Egyptě přes 30 lidí Norská policie našla a odpálila v Oslu bombu, podezřelého zadržela ČSSD odkládá „téma Zeman“ na dobu po volbách do Sněmovny Někdejší poslanec Michal Kraus se vrací do širšího vedení ČSSD Ministerstvo dopravy odložilo změnu bodového systému řidičů Ve věku 85 let zemřel bývalý sovětský kosmonaut Grečko Počasí v Praze: vyjasnění, až 20 °C

Pondělí 10. dubna

Polsko si připomnělo sedmé výročí smolenské tragédie Slovenská policie evakuovala většinu soudů kvůli bombové hrozbě a Schulz prohlásil, že SRN pod jeho vedením nebude dávat 2% na obranu Egyptská turistická střediska jsou bezpečná, tvrdí ministerstvo zahraničí ČR

V Jihočeském kraji se rozpadla koalice ANO, ČSSD a Jihočeši 2012 Vláda se připravuje na žalobu proti evropské směrnici o zbraních ANO vrátí dar zbrojaři, který vyhrál armádní tendr za čtvrt miliardy Při srážce auta a kamionu u Jičina dva mrtví a tři těžce zranění Počasí v Praze: skoro jasno, až 25°C

Úterý 11. dubna

Země G7 se nedohodly na rozšíření sankcí vůči Rusku a Sýrii Rusko vítá návštěvu Tillersona, chce slyšet stanovisko ke KLDR a Putin varoval před provokacemi v Sýrii i analogií s Irákem 2003 Jihočeský hejtmán Zimola odstupuje, ČSSD vyjednává o nové koalici Sněmovna podpořila zavedení až tříměsíčního ošetřovatelského volna Jiří Čunek končí jako starosta; hejtmanem a senátorem ale zůstává Ovčáček obvinil ČT, že je falešně objektivní a nahrává liberální levici Soudkyně v kauze poslaneckých trafik není podjatá, rozhodl soud Počasí v Praze: skoro zataženo, větrno, 12°C

Středa 12. dubna

Lavrov jednal v Moskvě s Tillersonem, dominovat měla Sýrie EK je znepokojená kroky maďarské vlády a zvažuje opatření Čínský prezident vyzval USA k mírovému řešení problémů s KLDR PS schválila zvýhodnění rodin s dětmi i kybernetickou bezpečnost O ředitele ČT se utkají Dvořák, Konrád, Novák, Potužník a Vinklář Důchodcům by měly růst penze víc než doposud, schválila PS Lidovci a STAN podepsali koaliční smlouvu pro letošní volby Nejvyšší soud vydal příkaz k okamžitému propuštění Dalíka Počasí v Praze: mrholení, pak oblačno, 15°C

Čtvrtek 13. dubna

Světový trh s ropou je blízko k obnovení rovnováhy Británie poskytne ČR informace k případu zabitého Čecha Trump údajně zvažuje rozsáhlé sankce proti Severní Koreji Soud Rady Evropy uložil Rusku vyplatit kompenzace za Beslan Na jihu Čech by prý měla vzniknout nová koalice vedená ČSSD ČSSD varuje před hrou Modrá velryba, navádí k sebevraždám Prezident Zeman na návrh vlády odvolal velvyslance Borůvku Propuštění Ďurička z vězení odročil soud na neurčito Počasí v Praze: občas déšť, 13°C

Pátek 14. dubna

V Sýrii začala evakuace čtyř obléhaných měst a vesnic Rusko, Írán a Sýrie označily útok USA za agresi a porušení práva a Francouzská justice žádá zrušení imunity Le Penové kvůli asistentům Vyostřené napětí mezi KLDR a USA, Rusko a Čína se ho snaží mírnit KDU-ČSL i hnutí Jihočeši 2012 se kloní ke krajské koalici s ČSSD Začala demontáž mostu před plzeňským vlakovým nádražím Na hradu Bezděz poprvé představili tři vzácné dřevorezby Dva cestovatelé z Čestic vyjeli v žigulíku kolem světa Počasí v Praze: skoro zataženo, 16°C

Víkend 15. dubna – 16. dubna

Turecké referendum o ústavních změnách vyhrál Erdogan Útok islamisty na evakuační konvoj u Halabu má přes 120 obětí a K útoku v Dortmundu se hlásí islamisté, neonacisté i neomarxisté KLDR provedla neúspěšný test balistické rakety, hned explodovala ČR více uprchlíků nepřijme, sankce za to stojí, prohlásil Chovanec Část Hlavního nádraží byla evakuována kvůli dvěma batohům Zemana by volilo 37 % lidí, Horáčka s Drahošem asi pětina V areálu nemocnice Bulovka hořela bývalá kancelář Počasí v Praze: oblačno, přeháňky, 11°C

Autonomie po čínsku: Správkyní Hongkongu „zvolena“ favoritka Pekingu

Hongkong má nového správce. Rozhodla o tom více než tisícíčlenná volební komise složená především z přívrženců čínské komunistické vlády. Na post dosadila svou favoritku a dosud druhou nejvyšší představitelku ostrova Carrie Lamovou. Prodemokratičtí aktivisté hlasování kritizují jako nesvobodné. Zvolení Lamové se očekávalo, podle médií se totiž těšila největší přízni centrální vlády v Pekingu. Mnozí lidé se obávají, že bude pokračovat v tvrdé politice dosavadního silně pročínského správce ostrova Leung Čhun-jinga. Ten oznámil, že nebude znovu kandidovat z rodinných důvodů.

Podle analytiků citovaných agenturou AP je spíše pravděpodobné, že Čchun-jinga čínská vláda vyzvala, aby odstoupil a uvolnil tak místo oblíbenějšímu politikovi. Leung v roce 2014 nařídil zásah slzným plynem proti účastníkům demonstrací, kteří v počtu desítek tisíc zaplavili ulice a požadovali zcela svobodné volby správce. Protikandidátem Lamové byl podstatně oblíbenější bývalý ministr financí John Tsang, který patří rovněž k propekingským politikům, ale podle analytiků není tak těsně napojen na komunistickou nomenklaturu jako Lamová. Třetím uchazečem byl někdejší soudce Woo Kwok Hing. CT24

Mise rektorů a prorektorů českých vysokých škol do Austrálie

04.04.2017 / 05:46

Ve dnech 13. – 26. března 2017 se uskutečnila mise rektorů a prorektorů českých vysokých škol do Austrálie. Mise byla v rámci projektu ekonomické diplomacie podpořena také Ministerstvem zahraničních věcí ČR a Úřadem vlády ČR.

Mise rektorů a prorektorů českých vysokých škol do Austrálie se uskutečnila v podobném rozsahu poprvé v historii. Mise byla připravována společně s Českou konferencí rektorů, českou pobočkou australské vládní agentury Austrade v Praze, Honorárním konzulátem Austrálie v České republice, Úřadem vlády České republiky, Ministerstvem zahraničních věcí ČR, Velvyslanectvím ČR v Canberě a Generálním konzulátem ČR v Sydney. Mise se zúčastnili rektori a prorektori osmi českých vysokých škol a univerzit: Českého vysokého učení technického v Praze (ČVUT), Vysokého učení technického v Brně (VUT), Vysoké školy chemicko-technologické v Praze (VŠCHT), Univerzity Palackého v Olomouci (UPOL), Vysoké školy báňské – Technické univerzity v Ostravě (VŠB), Univerzity Pardubice (UPCE), Technické univerzity v Liberci (TUL) a Západočeské univerzity v Plzni (ZČU).

Účastníci mise během svého čtrnáctidenního pracovního pobytu v Austrálii měli možnost prezentovat jednotlivé české univerzity a vysoké školy na mnoha významných australských univerzitách a výzkumných pracovištích ve třech státech Australského společenství, a to v Novém Jižním Walesu (Sydney, Newcastle a Bathurst), ve Victorii (Melbourne) a v Queenslandu (Brisbane). V Novém Jižním Walesu (NSW) spolupracovala na organizaci mise rektorů a prorektorů také vládní agentura Study NSW, která zorganizovala schůzku s několika předními univerzitami a výzkumnými pracovišti z NSW. Kromě této pracovní schůzky navštívili účastníci mise v NSW také regionální univerzity v Newcastlu a Bathurstu. Z australských vědecko-výzkumných pracovišť, do kterých účastníci mise zavítali, můžeme uvést např. Food Innovation Australia, Medical Technologies and Pharmaceutical Growth Centre, Australia Synchotron, Melbourne Centre for Nanofabrication nebo výzkumné pracoviště Data61, které je jedním z pracovišť Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation (CSIRO). V Brisbane navštívili účastníci mise Griffith University a Queensland University of Technology.

Během jednání na jednotlivých univerzitách a pracovištích byly navázány osobní kontakty a projednány možnosti budoucí spolupráce v oblasti vzájemné výměny studentů a akademických a vědeckých pracovníků a také možnosti spolupráce na vědecko-výzkumných projektech v řadě oblastí, ať už se jedná o technické obory, výzkumy ve farmacii a biomedicině nebo např. nanotechnologie. České vysoké školy a univerzity mají již v současné době s australskými protějšky podepsáno 28 bilaterálních dohod a memorand a spolupracují nebo spolupracovali na více než 40 společných vědecko-výzkumných projektech. V Austrálii v roce 2016 studovalo více než 2700 českých studentů. Účastníci mise měli během pracovního programu možnost setkat se také s velvyslancem ČR v Austrálii, s generální konzulkou ČR v Austrálii a také s honorárními konzuly ČR v Melbourne a Brisbane. Mgr. Michaela Jeřábková, Generální konzulát České republiky v Sydney

„Raj na Zemi“ 3/7

František Gruber

Kapitola 3 Pomáhať a chrániť

Dozvedel som sa určité skutočnosti, ktoré viedli k tomu, že na môjho kamaráta, ktorý bol svedkom aj obeťou tohto incidentu, sa vyvíja nátlak, aby svedčil v prospech Emílie Krotákovej. Bol nútený, aby vypovedal takým spôsobom, ktorý jej pomôže k tomu, aby ona z tohoto obvinenia nemala žiadne problémy, alebo ich mala prípadne čo najmenšie. Načo mám i svedkov, ktorí počuli výpoveď môjho kamaráta pred a po ovplyvňovaní. Veľmi stručne len naznačím, o čo ide. Bývalá svokra môjho kamaráta je zamestnankyňou Jarabinského družstva, v ktorom je predsedkyňa Emília Krotáková. Vyzerá to tak, že je to aj jej dobrá kamarátka, keďže mi odkázala, že ja som jej ukradnutý, či sa mi niečo stalo alebo nie, a začala ovplyvňovať svedka takým spôsobom, že mu nahovárala, že ona mala právo nás svojou jazdou aj zabiť. Keďže svedok má syna s jej dcérou, tak bol pod ťažkým tlakom. Pretože vedel, že ak bude svedčiť tak ako sa to v skutočnosti stalo, tak mu jeho bývalá svokra začne brániť stretávať sa zo synom. Takže prostredníctvom svojej zamestnankyne a kamarátky začala veľká pani Nedotknuteľná manipulovať vyšetrovanie.

Vybral som sa teda na políciu, aby som o tom informoval toho vyšetrovateľa, ktorý so mnou spisoval zápisnicu. Povedali mi, že vraj sa tam nenachádza a, že vraj tento prípad dostal na starosť iný vyšetrovateľ, ale ten tu tiež vraj nie je, tak mám prísť inokedy. Prišiel som teda po nejakej dobe opäť a chcel som hovoriť s tým vyšetrovateľom, ktorý to mal na starosti teraz. Opäť mi oznámili, že tu vraj nie je. Povedal som im: „Tak potom chcem hovoriť s tým vyšetrovateľom, s ktorým som spisoval zápisnicu o trestnom konaní.“ Odpoveď bola, že ten tu tiež nie je. „Tak mi dajte konečne nejakého policajta, ktorý ma vypočuje ! Je tu vôbec niekto?“ Nakoniec prišiel vyšetrovateľ, ktorý ma zavolať, aby som išiel s ním do kancelárie a on si prečítal príslušný spis. Povedal mi však, že to musím riešiť s tým vyšetrovateľom, ktorý má tento prípad na starosti.

Ja som mu nato odpovedal : „Bol som tu už dva krát a stále mi hovoríte, že tu vraj nie je, a musím to riešiť vraj len s ním ! Vidím, aký záujem má polícia niečo vyšetrovať. Viem ako to tu u vás chodí. Tu na Slovensku prejde niektorým kľudne i vražda, keď majú ľudí na správnych miestach!“

Vyzeralo to tak, že vyšetrovateľ vytušil o ktorom prípade hovorím a odpovedal mi: „Nie, my všetko poctivo a nestranne vyšetrujeme ale nepoznáme okolnosti tej vraždy.“ Nato som mu odvetil: „Celé Slovensko vie, ako to bolo. Lenže máme tu amnestie, ktoré tej vašej „spravodlivosti“ bránia jednať.“ Vyšetrovateľ nato nič neodpovedal.

Bol piatok 1. Júla. Po 37 dňoch mi prišlo uznesenie. Po prečítaní uznesenia som nechcel ani uveriť vlastným očiam, čo sa v ňom píše. V uznesení som vraj podal trestné oznámenie z nebezpečného vyhrážania sa, a nie z ohrozenia našich životov. Aj keď táto osoba bola voči nám veľmi drzá, arogantná a správala sa neskutočne povýšenecky, napriek tomu mojou prioritou bolo aby sa vyšetrovalo, ako nás Emília Krotáková svojim motorových vozidlom ohrozila na životoch.

To , že som podával trestné oznámenie za ohrozenie životov, mi dokazuje i potvrdenie o podaní trestného oznámenia, ktoré mi vystavil vyšetrovateľ. Takže vyšetrovanie sa viedlo úplne iným smerom. Vyšetrovateľ rozhodol, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania.

V uznesení bola moja výpoveď, v ktorej chýbalo veľmi veľa podstatných faktov, ktoré som pri podávaní trestného oznámenia spolu s druhým vyšetrovateľom spísal. Napríklad to, že keď som jej vtedy povedal, aby sme zavolali políciu, aby sa riešilo, ako nás táto osoba skoro zabila, tak utiekla. V mojej výpovedi sa tiež nenachádzali skutočnosti , že v emailovej komunikácii Emília Krotáková o sebe v podstate tvrdí , že ona je veľká pani „Nedotknuteľná“ a vysmieva sa mne aj polícií, že jej sa nemôže nič stať, a chýbali tam ďalšie skutočnosti, ktoré som podpisoval v zápisnici o trestnom oznámení. Po prečítaní výpovedi svedka som sa uistil o tom, čo som predpokladal, že sa stane. Pritom som sa snažil skutočnosti, ktoré k tomu viedli, oznámiť na polícií.

Neuveriteľné je, ako neskutočne detailne a presne bola popísaná výpoveď Emílie Krotákovej. Výpoveď bola formulovaná tak, že nakoniec ona sa stala obeťou. Dokonca vo výpovedi bolo napísané, že ona nie je predsedníčka družstva, ale len pomocná agronómka. Len tak mimochodom, po tomto incidente a emailovej komunikácii som sa dozvedel, že o pár dní už nebola oficiálne vedená ako predsedníčka družstva, ale dosadila do funkcie svojho syna. V jej výpovedi je toľko klamstiev, že keby nejaký inteligentný a nestranný človek čítal túto výpoveď a mal

ešte navyše dostatok informácií o tomto prípade, tak by veľmi rýchlo normálnym logickým úsudkom naznal, že to, ako ona opisovala tento incident, je nezmysel.

Toto vyšetrovanie bola totálna fraška. Vôbec sa neriešil ten trestný čin, na ktorý som vtedy podal trestné oznámenie, ale bolo vedené absolútne iným smerom. Zaujímavé je tiež to, že sa zmenil vyšetrovateľ. Nebol to ten, pri ktorom som bol vypočúvaný. Keď som sa snažil podať informácie o ovplyvňovaní svedka, tak tam vraj ten nový vyšetrovateľ nikdy nebol. A tiež je otázne, prečo si ma teda nepredvolal na výsluch, a neriešil so mnou tento prípad. Ak tam teda nebol, tak mu určite povedali, že som ho niekoľko krát zháňal, pretože som chcel podať informácie, že svedok je ovplyvňovaný. Dokonca si ma ani nezavolať na rekonštrukciu udalosti, ale privolať si nato len svedka.

Ale čo už bol vrchol, tento vyšetrovateľ podal na mňa podnet na okresný dopravný inšpektorát, že som sa vraj dopustil dopravného priestupku. Výsledok vyšetrovania polície bol teda taký, že z pani Nedotknuteľnej je obeť, a ten, čo sa odvážil na ňu podať trestné oznámenie za ohrozenie životov, je zločinec a treba ho potrestať ! V poučení som mal napísané, že proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú je možné podať u povereného policajného príslušníka do 3 dní od oznámenia uznesenia.

Okamžite som zobral uznesenie a išiel som s ním na políciu a žiadal som aby som mohol hovoriť s vyšetrovateľom, ktorý tento prípad vyšetroval a poslal mi toto uznesenie. No budete asi prekvapení, ale povedali mi, že tam opäť nie je. Chcel som teda hovoriť s iným vyšetrovateľom. Lenže po informátorku na vrátnici, ktorá volala, že som tam, mi bolo odkázané, že tam nikto nie je a tí ktorí tam sú nemajú na mňa čas. Nakoniec prišiel vyšetrovateľ, ktorý to so mnou spisoval. Povedal som mu, že chcem podať sťažnosť na uznesenie, a tiež dôkazy, že svedok bol ovplyvňovaný.

Vyšetrovateľ sa vyhovárал, že teraz nemá vôbec čas a, že to mám riešiť s niekým iným a odišiel. Povedal som, nech mi teda dajú niekoho, u koho môžem sťažnosť podať. Zavolali mi nakoniec zástupcu riaditeľa obvodného oddelenia. Bol to ten zástupca, ktorý v deň, kedy som podával trestné oznámenie, ma urážal a následne utiekol z miestnosti. Povedal som opäť: „Chcem okamžite podať sťažnosť, pretože v poučení sa píše, že sťažnosť na uznesenie môžem podať do troch dní. A tiež chcem vypovedať o tom, že Emília Krotáková ovplyvňuje svedka.“ Zástupca policajného zboru mi odpovedal: „Všetko spíšte na papier a odovzdajte to na polícií. Máte nato tri pracovné dni. Sobota a nedeľa sa nepočítajú.“ Povedal som mu: „V utorok je tiež voľno, lebo je sviatok, takže Vám to teda môžem dať do štvrtka?“ Odpovedal mi: „Áno, určite.“

Počas toho, ako vraj „vyšetrovali“ prípad ohrozenia našich životov motorovým vozidlom, tak sa pri obci Jarabina stala vážna dopravná nehoda. Pri obci zišiel z cesty autobus, v ktorom sa viezlo okolo tridsať ľudí, pričom väčšina z nich boli deti. Niektoré deti utrpeli zranenia, a je obrovským šťastím, že nikto pritom nezahynul. Autobus zišiel z cesty, pretože ho z nej vytlačil nejaký šialenec, a následne potom utiekol z miesta činu. Stalo sa to len 9 dní potom, ako nás pri obci Jarabina svojou šialenou jazdou Emília Krotáková skoro zabila. Tento prípad mám s naším prípadom až neuveriteľne veľa spoločných znakov, rozdiel je len vtom, že som strhol volant a našťastie sa nám nič nestalo. Spísal som teda sťažnosť proti uzneseniu, ktorá mala štyri strany a v druhý pracovný deň odo dňa, kedy som toto uznesenie dostal, teda v stredu, som ju bol osobne odnieť na políciu.

Do sťažnosti som napísal moju nespokojnosť s vyšetrovaním, ktorú som v texte už v krátkosti uviedol, a podrobné informácie o tom, ako Emília Krotáková ovplyvňuje svedka, a tiež, že mám nato svedkov, ktorí sú ochotní o tom vypovedať.

Napísal som jeho slová, ktoré hovoril pred svedkami ešte pred ovplyvňovaním. Citujem: „V tú chvíľu som si myslel, že je to nejaký psychopat a samovrah a chce nás i seba zabiť. Videl som jej výraz tváre, ktorý nasvedčoval tomu, že tá osoba nie je pri zmysloch. Odrazu bola pri nás v tesnej blízkosti, a my sme prudkým manévrom zabočili do pravej strany, aby sme sa vyhli zrážke. V tom momente, ako sa k nám blížila, prebehol mi pred očami celý život a myslel som si , že sa všetci zabijeme.“

Uviedol som tiež, že kamarát (svedok) tvrdí, že takýmto spôsobom vypovedal, ale z jeho výpovede, ktorá je v uznesení, tieto skutočnosti absolútne nevyplývajú. Keď je to ale pravda, tak z toho logicky vyplýva, že vyšetrovateľ zmenil a zmanipuloval jeho výpoveď. Do sťažnosti som napísal tiež o prípade, ktorý sa stal pri obci Jarabina a opýtal som sa ich, či tiež podľa ich logiky to nie je trestný čin. Pretože ten človek, ktorý spôsobil túto nehodu, tiež asi nemal úmysel alebo motív niekoho zraniť alebo prípadne zabiť. Skôr tento úmysel nemal , ale svojou šialenou jazdou

to spôsobil ! A k tomu, ako ma polícia obvinila z toho, že ja som spravil dopraný priestupok, tak som do sťažnosti napísal týchto pár viet:

„Je neskutočné, že polícia absolútne nerieši to, ako nás Emília Krotáková svojou bezohľadnou jazdou skoro zabila, ale na miesto toho ešte na mňa podá podnet na dopravný inšpektorát. Polícia má heslo „pomáhať a chrániť“, ale to ako to na Slovensku momentálne vyzerá, tak vzniká otázka, ktorá znie: Komu pomáhate a koho chránite ? Každý aspoň trochu inteligentný človek vie odpoveď. Pravdaže, česť výnimkám, poctivým a čestným policajtom. A pevne dúfam, že týchto výnimiek bude len pribúdať.“

Polícia túto sťažnosť musí odovzdať na príslušnú prokuratúru, čo je v tomto prípade Okresná prokuratúra v Starej Ľubovni, ktorá rozhodne, či ho vráti opäť vyšetrovateľovi, aby tento prípad znova začal vyšetrovať. Z prokuratúry mi prišla táto odpoveď: „Prokurátor zamieta Vašu sťažnosť z dôvodu oneskoreného podania. Sťažnosť musíte podať do 3 dní bez ohľadu nato, či sú pracovné, alebo nie.“ Takže ako vidíte, zástupca riaditeľa Obvodného oddelenia policajného zboru v Starej Ľubovni mi buď klamal, alebo vôbec neovláda zákon, keďže mi tvrdil, že to môžem odovzdať do troch pracovných dní. Myslíte si, že zástupca riaditeľa neovláda zákon, s ktorým bezpochyby prichádza do styku veľmi často? Ja o tom dosť pochybujem. Túto sťažnosť i s dôkazmi, že Krotáková ovplyvňuje svedkov, si prečítali na polícií a tiež aj prokurátor, ktorý píše, že až po prečítaní si všimol, že moja sťažnosť je vraj poslaná po lehote. Ale aj napriek tomu polícia aj prokuratúra musia už len pri podozrení ,že sa spáchal trestný skutok (a ešte k tomu, keď sú nato svedkovia a dôkazy) začať tento trestný skutok riešiť. Lenže ako je vidieť, ovplyvňovanie svedka Emíliou Krotákovou je podľa nich v súlade so všetkými zákonmi ! Keď už sme pri tých zákonoch, polícia mi poslala uznesenie až 37. deň. V zákone je stanovené, že mi ho mali poslať do 30 dní odo dňa podania trestného oznámenia.

Ale keď človek pošle čo i len o jeden deň neskôr sťažnosť proti uzneseniu na trestný čin, ktorý sa absolútne nerieši, tak vám povedia, že to už nebudú riešiť, lebo je to poslané neskoro.

Kto schvaľuje takéto hlúpe zákony, ktoré hovoria, že keď niekto spácha trestný čin a policajt to z akýchkoľvek dôvodov nerieši a pozastaví trestné stíhanie, tak vy na podanie sťažnosti proti uneseniu máte len tri kalendárne dni ? Ale už ako ste si určite stihli všimnúť, takýchto „rozumných“ a „inteligentných“ zákonov na Slovensku máme omnoho viacej. Pre koho sa teda tieto zákony robia ? Keďže som už na tejto prokuratúre bol a videl som, ako to tam funguje, tak ma vôbec neprekvapilo toto rozhodnutie.

Prokurátorovi som poslal ďakovný mail, citujem: „Pán prokurátor, ďakujem Vám veľmi pekne, opäť ste ma len utvrdil v tom, ako na Slovensku prokuratúra „funguje“ a hlavne o jej „nezávislosti“ ! Je mi z toho všetkého na zvracanie !

Prezident: Nezaložím stranu a nebudem kandidovať do parlamentu

Bratislava 12. apríla 2017 TASR Andrej Kiska opätovnú kandidatúru za prezidenta zatiaľ nevyhlásil

Prezident SR Andrej Kiska nezaloží politickú stranu a nebude kandidovať do Národnej rady SR. Oznámil to dnes vo videu, ktoré zverejnil na sociálnej sieti Facebook.

“Nebudem zakladať politickú stranu. Nebudem kandidovať do parlamentu. A pravdaže tým pádom ani neuvažujem o funkcii premiéra,” hovorí Kiska.

Opätovnú kandidatúru za prezidenta zatiaľ nevyhlásil. “To, či znova budem kandidovať ako nezávislý, nestranícky kandidát na prezidenta, vám všetkým oznámim najneskôr do konca septembra budúceho roku,” povedal.

Svoje rozhodnutie o nezakladaní politickej strany oznámil deň po tom, ako prezradil, že s manželkou čakajú bábätko.

Škvarková pomazánka so syrom

Ingrediencie

100 g najemno pomletých škvariiek

100 g syra Philadelphia

2 natvrdo uvarené vajcia, najemno nastrúhané

3 obrovské strúčiky cesnaku, nastrúhané najemno soľ a drvená rasca

Postup

Všetky ingrediencie spolu zmiešame.

Pomazánku natierame na chlieb alebo pečivo.

Jak si komunisté vysnili, že jejich režim byl dynamický a krásný

Jan Jandourek = Reflex

Komunisté stále šíří mýtus o úžasnosti svého režimu. Je to o to snadnější, jak se ta doba historicky vzdaluje.

Neskutečná - tedy vlastně bohužel skutečná - postava KSČM Petr Cvalín, člen Krajského výboru Plzeňského kraje, se rozbásl nad krásnými dobami socialismu. V Haló novinách právě v den 25. února píše: "Antikomunismus je znakem dnešní doby. A jeho agresivita narůstá.

Komunisté v letech 1948-1989 budovali prosperující společnost. Toto období bylo přes mnohé problémy dynamickým ekonomickým jevem. Stačí vzpomenout jen na to, jak Československo mělo vyrovnané státní hospodářství. Nebylo zadluženo. To jsou fakta, která nelze popřít. Ovšem tato fakta mnozí vidět nechťejí.

Nelze proto mávnutím ruky odsoudit tuto dobu - socialismus. Samozřejmě jde mi o socialismus bez deformujících prvků, které jsme bohužel v minulé době zaznamenali. Chápu, že organizátorům antikomunistických manifestací jde zejména o zviditelnění sebe sama. A lze předpokládat, že jejich akce skončí fiaskem tak, jak jsme v minulosti mnohokrát zaznamenali.“

Soudruh Cvalín si plete pojmy. Předně není problém být zadlužen, jde o to, jak ten dluh vypadá. Rumunsko a Albánie tím, že nechtěly být zadlužené země, své obyvatelstvo zbídačily. Československo si za normalizace dávalo pozor, aby se nezadlužilo příliš, to je pravda. Byl tu odstrašující případ třeba Polska. Jenže je třeba vzít také v úvahu vnitřní dluh, to znamená dálnice a silnice, které se nepostavily, zchátralé domy, které se včas neopravily, chybějící investice do inovací, které vedly k tomu, že země zaostala byla a ztrácela tak konkurenceschopnost, bytový problém, který se nepovedlo nikdy uspokojivě vyřešit. Komunisty ekologicky zdevastované severní Čechy jsou exemplární příklad dluhu. Dynamicky se vyráběly věci, které nikdo nechtěl, a nebylo to, co lidé chtěli.

Hezký příklad takové dynamické ekonomiky podává Foustkova knížka z 60. let Výlet k Pánubohu. V nebi zavedli reformu, ekonomika jela na plné obrátky. V jedné továrně drát zauzlovali a v druhé zase rozuzlovali. Produkce velká, nepochybně to muselo zvyšovat i nebeskou zaměstnanost. Ona nulová nezaměstnanost spočívala v povinnosti mít v občance razítko potvrzující zaměstnání, aby nebyl člověk označen za příživníka. Jestli je ten člověk kvalifikovaný dělník nebo jen zamotává dráty, to bylo jedno.

Ale o tom nemá cenu různým Cvalínům nic vykládat. Spíš je pozoruhodná ta bolševická drzost, když mluví o narůstání agresivního antikomunismu. Zatím to spíš vypadá, že se zombie ze staré doby vracejí. Stejně nechutné, jako byly vždycky.

O špionáži teologicky i prakticky

Jan Schneider

Má-li být činnost zpravodajských služeb efektivní, nesmí spojovat nespojitelné, jakkoliv by si to politici přáli

Ministr vnitra Milan Chovanec tisku potvrdil, že jeho resort vypracoval návrh zákona o civilní rozvědce ÚZSI, kterým by měla služba získat účinné prostředky, aby mohla reagovat na měnící se bezpečnostní hrozby.

Špionážní odér je vítanou přísadou každé mdlé, mediálně těžko prodejné zprávy. Podobně tomu je i s poslaneckými a vládními aktivitami. Tak se oblast zpravodajských služeb, která kvůli své citlivosti má být budována, ošetřována a provozována povytce šetrně, stává předmětem různých „zviditelňovacích“ kampaní, které již z principu nemohou být příliš uvážené. A že by braly v potaz všemožné souvislosti a důsledky, o tom již nemůže být řeč.

Částečně lze příčinu shledávat v samotném rotačním principu demokracie. Neustále přicházejí na scénu noví politici. Pokládají svůj příchod za záchranu státu na poslední chvíli. Moře jim je po kotníky. Proto jsou vzdáleni být jen pomyšlení požádat své předchůdce, aby se s nimi podělili o zkušenosti. Stávají se tak – přesně po vzoru britkého britského seriálu *Ano, pane ministře* – tragikomickými rukojmími setrvalých úředníků a jejich praktik. Všem změnám vskrytu oponující úředníci jim však mohou zabránit iv té horší variantě, totiž v realizaci jejich čerstvých, ani v zoologické zahradě nevyzkoušených nápadů, hraničících v některých případech s ohrožením bezpečnosti a obranyschopnosti státu.

Někteří novináři se bezpečnostní a zpravodajskou problematikou zabývají déle než ti noví, čerství politici, kteří jsou souběhem různých okolností zrovna u moci. Proto z aktuálně propuknuvší zákonodárné kreativity zručně vypíchli to, co by mohlo být zárodkem pěkného průšvihů.

Jde o rozvědné odposlouchávání, eventuálně ještě i sledování osob na našem území.

Nápad ministerstva vnitra je dobrým podnětem k tomu, zopakovat některé zásady a zvyklosti týkající se zpravodajské komunity.

Kontrola

Odposlouchávání (případně též sledování) je činnost, kterou zpravodajská služba může provádět po splnění zákonem stanovených schvalovacích procedur. Odposlechy povoluje soudce na základě žádosti zpravodajské služby, jež musí být zdůvodněná. Soudce, který vykonává svou činnost zodpovědně, žádost zváží a někdy ji zamítne. Nebo schválí odposlech na kratší dobu. Nebo podmíní jeho trvání pravidelnými informacemi o jeho průběhu.

Jak má ale soudce zvážít žádost o odposlech osoby na našem území, která by byla zdůvodněna informací z oblasti působnosti rozvědky, tedy ze zahraničí? Třeba informací od pramene v Kuala Lumpur?

Nadto je zde problém parlamentní kontroly. Operativní činnost rozvědky nemůže být předmětem poslanecké kontroly, protože ta by svým pozitivním kontrolním závěrem implicitně schválila porušování zákonů v cizích zemích.

Trojiční záhada

V České republice jsou dle zákona tři zpravodajské služby. Výrok je to paradoxně správný, protože je dvojnásobně chybný. První závadou je, že ačkoliv civilní rozvědka ÚZSI nikdy zákonem nevznikla, přesto zákon v roce 1994 konstatoval, že v ČR „působí“. Spíše to připomíná zázračné početí než legislativní kontinuitu s dobou předlistopadovou (jiné vysvětlení asi není).

A to se ještě u té zatrachtilé ÚZSI mlčky přechází kompetenční zádrhel, protože je zařazena pod ministerstvo vnitra, které ale nemá působnost v zahraničí.

Nicméně ani dvě služby de iure nejsou pravdou de facto. Vojenské zpravodajství totiž slučuje vojenskou rozvědku a vojenskou kontrarozvědku pouze nominálně. Prakticky nikoliv, protože nejen téměř není kde, ale většinou by to bylo i proti předpisům a zásadám zpravodajské práce.

Vojenské služby jsou dvě, i když ze zákona jedna. Plus ze zákona jedna civilní kontrarozvědka a k tomu ještě de iure nevzniklá, ausgerechnet na vnitru působící civilní rozvědka. Konstantní součet tří při vši té vnitřní proměnlivosti svou záhadností připomíná nekončící spory o tajemství svaté Trojice. Dosti ale teologie, zpátky na zem.

Efektivita

Má-li být činnost zpravodajských služeb efektivní, nesmí spojovat nespojitelné, jakkoliv by si to politici přáli. Ve světě existují případy logičtější architektury zpravodajského systému, než je ta naše. Stojí za to se zamyslet nad systémem, který zavedli organizačně zkušení Němci.

V rozvědné činnosti převážil názor, že roztržitěné zpravodajství neposkytuje předpokládanou konkurenční výhodu, ale naopak vládu zanáší informacemi, které jsou z jiného pohledu shledávány spornými či nepodloženými, ne-li přímo chybnými (jak se stalo v případě důvodů k napadení Iráku v USA v roce 2003). Preferuje komplexní zahraniční informace, které předtím, než dojdou na vládu, jsou podrobeny vzájemné oponentuře přinejmenším z hlediska vojenského, geopolitického, vnitropolitického a ekonomického a nejsou ani problematické z hlediska proveditelnosti a kapacit.

U služeb kontrarozvědných naopak praxe osvědčuje oddělení civilní od vojenské, která však působí pouze „v kasárnách“, a nemá tedy působnost ani v oblasti obranného průmyslu, což bývá častým bodem sporu.

Kontaminace

Sjednocená rozvědná služba však nemůže být podřazena ministerstvu zahraničí, byť za její činnost má být odpovědný „zaminír“, a nikdo jiný. Diplomatická služba představuje trochu jiný svět se staletými zvyklostmi a tradicemi. Přiřazení špionážního sboru, notabene u nás ještě ozbrojeného, do ranku „zaminí“ je sice představitelné, ale jako velká výstřednost, kontaminující diplomacii špionáží. To by z diplomatů, řečeno s Hugem Haasem, udělalo „efektivně mrtvé muže“.

Za aktivity zahraniční výzvědné služby by tedy měl nést odpovědnost ministr zahraničí, logisticky by však byla nejlépe zaparkovaná v ministerstvu obrany, jak bývá ve vyspělých zemích dobrým zvykem.

Ministrovi obrany by pak byla podřízena vojenská kontrarozvědka a ministrovi vnitra nebo premiérovi civilní kontrarozvědka. Ze zákona by tak vypadlo „efektivně mrtvé ustanovení“, že za zpravodajské služby odpovídá vláda. Rozumí se vláda ve sboru, což jest však z hlediska odpovědnosti prázdná skořápka. LN, 27.4.2016

Někteří britové (a nejen oni) na webu v souvislosti s terorismem zveřejňují pasáže z koránu, které odsuzují zabíjení nevinných lidí...

Mohl by konečně někdo vysvětlit těm všeslitovným promuslimským hlupcům, že zmíněné pasáže koránu se v žádném případě NEvztahují na NEmuslimy, na které se naopak vztahují desítky veršů o povinnosti muslimů ZABÍJET NEVĚŘÍCÍ?

Také slovo NEVINNOST by konečně měli ve své idiocii západní občané pochopit, nevinný NENÍ ten, kdo není muslim, nemodlí se 5x denně, u žen dále NEJSOU nevinné ty, které si nezahalují na veřejnosti hlavu a tělo, neposlouchají na slovo rodiče, bratry, strýce, syny, muže... NEVINNÍ nejsou také ti, kteří se jakkoli protiví rozhodnutí imámů, nesouhlasí se šariou a nebo se chtějí ženit a vdávat podle svého výběru...

Dalo by se toho vyjmenovat ještě mnoho, ale pro koho, pro hloupé evropské imbecily, kteří jsou tak tupí, že se nechávají dobrovolně zotročovat a ještě u toho tleskají a tančí?

Islám je zhouba, zpátečnictví, smrt - je to novodobý mor lidstva, a stejně jako před morem, se před ním nikdo neschová... Islám nás všechny dožene!

Budeme umírat po tisících na ulicích, po statisících doma po požití "pitné" vody, v divadlech na bomby a v hypermarketech na kudličky, naše hlavy nám budou napichovány na ploty a těla na kůly! Všichni pak na nemoce z ozáření, protože oni se nezastaví před ničím! Podle toho jejich koránu jsou totiž jejich život tady na zemi jen přechodné, a to právě žití začne až po smrti, u Alláha!

Pochopte konečně, že islám je fašismus, že byl vytvořen jako náboženská ideologie k dobytí světa a že se po staletí nezměnil a dostane-li se k moci, předvede nám i ten poslední nejmíněnější pedofilní následovník proroka Mohameda, co umí!

Každý muslim i muslimka jsou od malička vychováni v ujištění, že jen jejich víra je ta správná, jen oni jsou ti správní lidé, jen jim patří tato zem a holou skutečností je, že jejich nejvyšší metou je stát se mučedníkem a zemřít pro větší slávu toho jejich krvavého Allaha a na té cestě vzít sebou co nejvíce nevěřících! Podle toho je totiž pak muslimovi určováno místo u jeho nebeského trůnu a přidělovány panny a hošící k prznění...

Vyzývám k celonárodní diskuzi O neslučitelnosti islámu s moderní civilizací 21.století, v Českém televizi, v Českém rozhlasě, v tisku, parlamentu i senátu!

"Mladý a moderní pár se rozhodl, že si pořídí miminko. Přestali používat antikoncepci... měsíc, dva, tři, půl roku... nic.

Začali měnit polohy, nic.

Vyzkoušeli bylinky, odvary, nic.

Objednali si doplňky stravy, léky na potenci a podporu plodnosti, nic nepomohlo.

Co se dalo dělat - nakonec šli k lékaři:

"Pane doktore, chtěli bychom mít dítěátko, ale nějak se nám to nedaří. Zkoušeli jsme všechno, bez antikoncepce, v různých polohách, všelijaké odvary a léky, dokonce jsme i věštkyni volali... a nic !"

Lékař se na ně dlouze a zkoumavě zahledí a pak povídá:

"Copak Vám už dočista přeskočilo, chlapi ?!"

Novomanželka si stěžuje matce:

Mami, včera jsme měli naši první velikou hádku. To je normální, dceruško.

Dobře, ale co mám udělat s tou mrtvolou?

Proč jsem neadoptovala dítě v Africe? A proč nezachraňuji deštné pralesy?

My lidé si toužíme pomáhat, je to naše přirozenost. V dnešní době je snadné pomáhat i na druhém konci světa. Jenže... Když jsem potkala člověka, který v Africe sázel stromy, byla jsem unesená tou vznešenou myšlenkou. Jak nádherné. Dokud mi nevyprávěl, že se rozvedl s manželkou, s rodiči se nestýká a děti vídá jen občas. Zrovna byl na cestě do Nepálu jako dobrovolník pro místní sirotky. Pak ho čekal ášram v Indii, aby našel vnitřní klid a pak možná domů, i když - jak řekl - ta vidina ho moc nelákala.

Zůstala jsem jako opářená a vzpomněla si na Amazonii a na Indiána v pouliční restauraci, který se mě ptal, co tam dělám. Řekla jsem mu, že jedu do pralesa. Udiveně vzhledl od misky fazolí a zeptal se: "Vy u vás nemáte lesy?!" Tak to bolelo! A pak jsem se vrátila domů. Vzala pytel na odpadky a šla uklidit dolů pod barák k silnici ty poházené pet-lahve.

Seděla jsem tam na hromadě odpadu a jen vnímala to, co mi starý Indián předal. Jak jsem já mohla pomoci druhým, když jsem si nejdřív neuklidila doma? Jaký smysl dávalo létat na druhý konec světa a zachraňovat prales, když prales umírá kvůli tomu, že všechno, co dělám je závislé na ropě, kterou odtamtud chtějí vytěžit, abych tam pak já mohla nadšeně přiletět a držet transparent : Zachraňte prales !?! Jak jsem mohla pomoci dítěti v Africe, když jsem neuměla naučit svoje vlastní děti, aby si po sobě uklidily?! Jaký smysl dávalo někam jezdit a ukazovat druhým řešení jejich problémů, když to znamenalo obírat je o jejich zodpovědnost za vlastní chyby?

Obírat je o sílu najít vlastní řešení? A tím prohlubovat jejich závislost na mně!? Bylo to stejné jako s dětmi. Nemohla jsem je naučit chodit. Musely x krát spadnout na zadek. Čím déle jsem je držela za ruku, tím později začaly samy chodit. Mohla jsem tam jen být a povzbudit je, že to zvládnou a naučí se to. Samy. Jako se Ella naučila hrát sama na piano a Zak postavil svůj první domek z cihel na hromadě hlíny. Jeho chyby ho naučily, co udělat příště líp. Nemohla jsem zachránit Afriku, ani prales, ale mohla jsem začít u sebe Chodit víc pěšky. Přestat si foukat zbytečně vlasy. Přestat kupovat hloupé marketingové produkty zaručeně vita a raw z druhého konce světa a místo toho jít k zelináři na náměstí. Mohla jsem toho změnit tolik ! Každý den. 365 dní v roce...to není málo! A když to udělá každý z nás? Nebude koho zachraňovat !! Africké děti nebudou hladovět, protože jejich rodiče otročí ve zlatých dolech do mého iPhone. Prales nebude umírat, protože nebude potřeba tolik ropy.

Mám pokračovat ? A já si nebudu kupovat své svědomí charitou a lítat na drahé semináře, abych chlastala panáky z pupku Deepaka Chopry, ale budu dělat to, co dává smysl. Zodpovědně se starat o mír u sebe doma. Učit děti na řece Orlici, že když mám jen malou loď, nevezmu si nic navíc, nejlepší lekce skromnosti, kterou znám. Když jsem já spokojená, je takový i můj svět.

Potřebuji tak málo! Svou rodinu a kus chleba, čistou vodu a jedno jablíčko. Jako na vodě. To, co bylo nejcennější byl smích mých dětí, které pozorovaly říčního raka a cestou sbíraly odpadky po lidech, kteří jezdí do daleké Indie, okázale pomáhají světu, ale doma si neuklidí. Ano, i my tu máme lesy! A jak o ně pečujeme, to vidíme každý den. Nijak. Pohltila nás pýcha a ovládl parazit chamtivosti. Touha mít a dobýt! Ty nejvyšší hory, ty nejhlubší oceány. Ale uvnitř jsme neskutečně chudí. Pomozme nejdřív sobě. Uzdravme sebe a svou rodinu. V ní to všechno začíná i končí. Pak naše děti nebudou muset hledat smysl života na pláži v Goa, ale budou si vážit rozkvetlé louky za domem. Hloupý Honza šel do světa, aby se pak vrátil domů. A já? Sázím stromy v tichosti a pokoře. Uklízím "naši" studánku v údolí.

A vím, kde je moje místo. Doma. V lese.

Škoda, že se paní nepodepsala, zasloužila by si slova díky..

Vážený pane Vratislave,

moc díky za zasláné.. Jelikož sám mám povahou dost blízko k technice, vždy mě okouzlují podobné ukázky toho, jak naši předkové uměli s fortelem vyrobit takové věci, na které my už jsme fakticky krátkci. A takovýto zámek musel vymyslet a dát dohromady skutečný MISTR!

Ono, popravdě, nemusíme chodit ani tak daleko do minulosti - můj děda byl strojní zámečník a jelikož, než mu sebrali dílnu, tak část náradí a vybavení přesunul k sobě domů a během věků se dostalo ke mne. Nevěřil by jste, jak

neskutečně bytelné a kvalitní jsou ty více než stoleté kousky - a, na rozdíl od novodobých, fungují spolehlivě doteď. Zatímto teď každý výrobce má hlavní starost, kam umístit nějaké spolehlivé kurvítko, které celý ten jeho výrobek pár dní po uplynutí záruky pošle do pr..., mám pocit, že dříve naopak každý, kdo něco vyráběl, se snažil, aby to bylo co nejlíc odpovídající ceně a aby na své produkty mohl být hrdý.

Navíc, když vidíte, co všechno bylo dřív relativně normální a nám, v tom přetechizovaném a přeelektronizovaném věku připadá naprosto neskutečné, si uvědomíte ten naprosto tristní úpadek řemesel. Nevím, jak je to u Vás v Austrálii, ale v Čechách v podstatě naprosto vyhynuli kameníci, kováři, strojní mechanici, elektrikáři, ševci, krejčí atd. atd.. a u řemesla zůstalo už jen pár starých fachmanů, kteří ale značně rychle vymírají, a pak skupina naprostých diletantů, kteří využívají naprostého nedostatku lidí, co to řemeslo fakt umí. Každý prostě chce sedět na prdeli v kanceláři, pokud možno v nějakém státním úřadě, kde se nepředře, a kde každého 10tého natáhne pracku pro výplatu...a dělat něco rukama, tak to je přece pod úroveň. Bohužel, tento přístup je plně podporován i celou tou neomarxistickou vládnoucí kamarilou....

Jan Kotíšek, Praha

BACHA NA MEDVĚDA!

Dokončení z první strany

Je otázka, jak se bude na Středním Východě chovat medvěd dále, tak se bude "bělohavý orel" chovat podle toho! Jak jsem se zmiňoval na začátku, lidé jsou ovlivňováni zprávami z různých stran, z různých pramenů a tak, chtě nechtě vznikají názorové konflikty i mezi kamarády, kteří si neuvědomují, že když před lety utíkali z rodné země před invazí Sovětské armády, že ten medvěd byl menším sousedům nebezpečí už za Cara, v našich časech za Bolševika a v současnosti je to imperialistický medvěd , i když pod jinou firmou - éto maskírovka - ale stále medvěd! Bylo by to k smíchu, kdyby to nebylo k pláči, současné naše noviny (Daily Telegraph 12.4.017.) přináší už druhý den články, jak na Sydney University pokrokoví, neo-marxističtí akademici, vymývají mozky studentů a oblbují je "ku obrazu svému"! Jeden z nich je Dr. Tim Anderson a jeho cabal kolegů, soudruhů, který o trestném útoku amerických Tomahawků tvrdí, že Assad je nevinný, že vražedný útok bojovým plynem nebyl provedený vládními jednotkami, ale povstalci. Soudruh Tim Anderson nejde tak daleko, aby se pokoušel naznačit, že to byla "práce" amerických imperialistů, ale svým pomateným spojováním Trumpa s Obamou a jakoby společnou politikou, jenom dokazuje, že je levicový nenávisník svobodného systému. Měl by být rád, že se znovu neotevře jeho staré obvinění z roku 1978, kdy byl obviněný z bombového útoku v Sydney Hiltonu.

Takovíto lidé dnes mají určovat názor obyvatel a hlavně mladých studentů? Jenom doufám, že jeho a jeho "cabal" soudruhů, kteří navštěvují Assada a tady pro něho dělají propagandu, má v kříži svého zaměřovače ASIO, protože takoví jsou větší škodná, než samotná exploze Hiltonu. A medvěd se jistě směje, užitečné blbce měl rád i Lenin!

psáno 12. dubna 2017

Na tahu jsou loutkovodiči

Jan Vitek, NevPes

Válka v Sýrii nezačala 15. března 2001, když vláda Bašára Asada násilím potlačila sunnitskou demonstraci. To je makový cumel.

Causus belli nastal už o tři roky dřív, když Asad odmítl plán na vybudování plynovodu z Kataru přes Sýrii, jak vysvětluje Robert F. Kennedy Jr. ve vynikající analýze nazvané Syria: Another Pipeline War.

Plán předpokládal výstavbu 1500kilometrové trasy vedoucí přes Saúdskou Arábii, Jordánsko a Turecko. Měla umožnit dodávku katarského zemního plynu až do Evropy. Plynovod za deset miliard dolarů by dal sunnitským královstvím v Perském zálivu možnost ovládnout světový trh přírodního plynu a posílil by hospodářsky i mocensky Katar, nejvěrnějšího amerického spojence na Blízkém východě.

Asad se nespokojil jen s odmítnutím sunnitských námluv. Korunoval tuto urážku úderem na solar plexus golfských vazalů USA. Připojil Sýrii ke konkurenčnímu plánu 'Islámského plynovodu', který má vést z íránského

naleziště přírodního plynu přes Sýrii do libanonských přístavů. Tím by se hlavním evropským energetickým dodavatelem stal šiitský Írán, zatímco sunnitský Katar by se ocitl na holičkách.

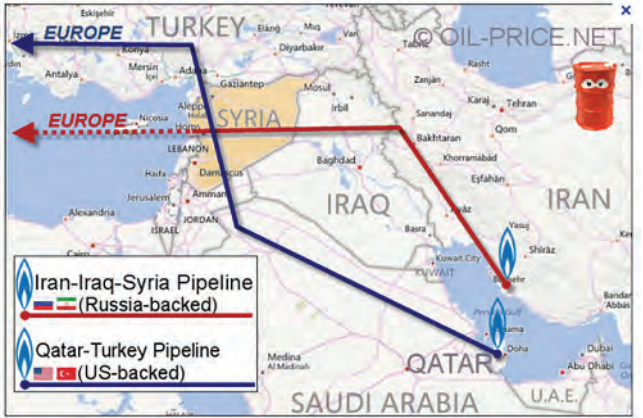
To ovšem Saúdové, Katařané, Turci a Američané nemohli dopustit nejen z hospodářských, ale především z geostrategických důvodů. Nehledě na to, jak by ten svět vypadal, kdyby si každý národ dělal, co by se mu hodilo.

Telegramy a zprávy amerických, saúdských, katarských a izraelských tajných služeb uveřejněné Wikileaks potvrzují, že vojenští a političtí stratégové těchto zemí rychle dospěli k závěru, že Assad must go. Dohodli se, že nejlepší způsob, jak se ho zbavit, je vyvolat sunnitské nepokoje, vyprovokovat režim k násilí, které podnítl bouře a občanskou válku a ta přivodí pád Asada.

Co následovalo, víme.

Co přijde, záleží na loutkovodičích Donalda Trumpa. Dopřejí syrskému lidu mír, který je na dosah?

P.S. Loutkovodiči jsou hoši, co spolu mluví, z amerického vojensko-průmyslového komplexu a výzvědných služeb. Stačilo jim sedemdesát sedm dní, aby z prezidenta udělali převařenou nudli. Ale to je jiný příběh.

Studenti dostali za úkol napsat slohovou práci na téma „Lež má krátké nohy“. Všichni psali dlouhé filozofické analýzy o pravdě a lži, jen jeden napsal za pár minut krátký příběh:

V létě jsem byl s rodiči na dovolené v Řecku, kde jsme celé dny trávili na pláži u moře. Jednou šla matka s mladší sestrou do města nakupovat a my s otcem opět na pláž. Po koupeli v moři jsem ležel na lehátku a otec si vsedě prohlížel okolí. Vtom kolem nás prošla dívka v úzkých bikinkách a nahoře bez...

Zvedal jsem se, poněvadž upoutala moji pozornost, ale otec mě znalecky okřikl: „Lež, má krátké nohy!“

Je to úžasný pocit, když otevřeš skříň a zjistíš, že se vejdeš do oděvu, který tam visí nejméně deset let.

Já jsem si třeba dnes ráno vytáhla šálu a ta je mi pořád dobrá.

Soudce: „Povězte nám, proč jste zabil svoji tchyni.“

Obžalovaný: „Manželka šla nakupovat a řekla mi, že tchyně leží na verandě a kdyby náhodou na ni sedla moucha, tak ať ji zabiju...“

Recepiš No.463

BÁČ - cmunda na plechu

50 dkg brambor
20 dkg hrubé mouky
5 dkg sádla
2 cibule
česnek,majoránka,sůl

Syrové brambory nastrouháme a osolíme. Přidáme mouku a drobně nakrájenou cibulku osmahnutou na sádle. Ochutíme česnekem,majoránkou a pepřem. Dáme do pekáčku (nebo na plech) vymazaný sádlem. Báč pečeme v troubě do červena. Dobrou chuť.

(Kuchyně starého Pošumaví)

Facinující článek, neskutečné a úžasné věci se též dějí, pokud namočíte ponožky přes noc do octa s cibulí. Nebo sníte dvacet jader z avocada, či dáte si lžici jablečného octa hned jak se probudíte.A nyní jsme dostali další uchvacující článek,

Namočte přes noc 4 mandle a ráno je snězte. S vaším tělem se začnou dít úžasné věci

Od Heleny a Svena a ba i od jiných čtenářů emailem.

Zamýšleli jste se někdy nad tím, proč nám naše babičky radily na noc namáčet mandle?

Je tomu proto, protože pokud jsou namočené, nabízejí našemu tělu zdravotní přínosy, o kterých se vám dosud možná ani nezdálo.

Jsou totiž plné esenciálních vitaminů a minerálů jako vitamin E, zinek, vápník, hořčík, omega-3 mastné kyseliny a mnohé další. Když dojde na vaše zdraví, mandle s ním dokáží udělat malé zázraky.

Proč jsou ke konzumaci lepší máčené než suché mandle?

Zřejmě jste se pozastavili nad tím, jaký je rozdíl mezi namáčenými a suchými mandlemi. I když se to na první pohled nezdá, rozdíl je velký.

Konkrétně v těchto dvou bodech:

1) Suché mandle obsahují enzymové inhibitory, které chrání semena až do doby vhodné na klíčení, když mají dostatek vláhy.

Tyto látky mohou blokovat enzymy ve vašich střevech. Po namočení se uvedené látky deaktivují.

2) Konzumace namočených mandlí dělá trávení jednodušším a efektivnějším. Pro tělo je tak k dispozici větší množství živin, které mandle obsahují.

Ve skutečnosti toto platí nejen pro mandle, ale pro všechny ostatní ořechy a semena.

Co s vaším tělem udělá konzumace pouze 4 namočených mandlí denně

Ted’ se už ale pojďme blíže podívat na to, jaké zdravotní přínosy nabízí pravidelná konzumace již tak malého množství, jako jsou 4 namočené mandle každý den:

Zdraví srdce

Mononenasyčené tuky, bílkoviny a draslík nacházející se v mandlích jsou extra přínosné pro vaše srdce.

Vitamin E také snižuje riziko chronických onemocnění srdce. Hořčík vás zase chrání před akutním srdečním infarktem.

Mandle navíc mají schopnost snižovat záněty, které poškozují cévy a tepny.

Zvýšená energie

Každodenní konzumací pár mandlí je nejlepším způsobem, jak si zvýšit energetickou úroveň.

Mangan, měď a riboflavin z mandlí pomáhají zvyšovat produkci energie a rychlost vašeho metabolismu.

Snížení cholesterolu

Mandle se řadí mezi nejlepší potraviny na snižování hladiny cholesterolu v krvi. Je to díky již zmíněnému vitaminu E a vápníku.

Zvýšení mozkových funkcí

Mandle jsou zdrojem živin, které pomáhají k rozvoji zdravého a výkonného mozku.

Jde například o látku L-karnitin, který zvyšuje mozkovou aktivitu a pomáhá vytvářet nová nervová propojení, což zlepšuje paměť a snižuje riziko Alzheimerovy choroby.

Zdraví kostí

Minerály jako vápník, hořčík a fosfor z mandlí prospívají zdraví kostí.

Navíc, fosfor nejen podporuje kosti, ale i účinně předchází vzniku osteoporózy.

Regulace krevního tlaku

Draslík přítomen v mandlích přispívá k regulování krevního tlaku a brání jeho zvyšování.

Nízký obsah sodíku zase pomáhá kontrolovat přílišnou fluktuaci krevního tlaku.

Předcházení rakovině

Je prokázáno, že pravidelná konzumace mandlí snižuje riziko rakoviny tlustého střeva tím, že zlepšuje průchodnost střev, aby v nich potrava nezahnívala a netvořily se z ní toxiny.

Kromě toho mandle obsahují i vitamin B17, který je známý svými mocnými protirakovinnými účinky.

Těž policajti vás začnou zdravit a ptáci zobat z ruky...

Vydavatel: *Račte se všimnout slov, které tyto neskutečně úchvatné a úžasné zprávy používají.*

Toto je **zřejmě nejšilenější studie**, jakou jsem letos viděl. Její důsledky mohou být **dalekosáhlejší, než si dokážeme představit**.Konec lékům na cholesterol: Jediná dávka para ořechů ho sníží na 30 dní!

Nebo další okouzlující články...

Po přečtení tohoto článku budete chodit spát každou noc už jen s cibulí v ponožkách. Na chodidlech se nachází přibližně 7000 neuronových zakončení (meridiánů), které **jdou přímo do vnitřních orgánů**. Jde o velmi důležité zakončení, které jsou **často ignorovány..**

Jadro avokáda ako hotový zázrak! ***Superpotravina***, Skryté účinky avokádovej kôstky nás vraj prekvapia.

NOVÝ OBJEV: K čemu slouží jádro u avokáda? ***Odted’ už ho nevyhodíte!***

Víte, co se stane, když si dáte na 30 minut do úst česnek? Zkuste starý trik a budete ohromeni Přírodní antibiotikum v podobě česneku zná každý.

Eat Garlic And Honey On An Empty Stomach For 7 Days And THIS Will Happen To Your Body!

Dokonale utajený server. Kdo vydává proruské zprávy v češtině

Vladimír Ševela

Obama ve škodovce jezdit nebude, Rusové ano! opírá se do protiputinovských sankcí „nezávislý zpravodajský portál“ Aeronet.cz, který je údajně „připravovaný českými a slovenskými krajany žijícími v Holandsku, Rusku a v USA“. Příspěvky dikcí připomínají sovětské okupační noviny z roku 1968. Oproti těm jsou však v bezchybné češtině.

„U nás píšeme bez cenzury, bez politické korektnosti, bez servilních postojů k palčivým problémům z domova i ze světa,“ hlásá Aeronet.cz na své úvodní stránce. Příspěvky jsou podepsány výhradně zkratkami či „pseudonymy“ (Pozorovatelka) a líčí mezinárodní události (především dění na Ukrajině) z nepokrytě ruského, tedy přesněji putinovského pohledu. Zprávy z USA dávají vzpomenout na výběr Televizních novin normalizační Československé televize („Policisté v New Yorku uškrtili za bílého dne speciálním chvatem otce 6 dětí“).

Je pochopitelné, že Rusko chce změnit veřejné mínění na Západě, které je zejména po anexi Krymu k němu vesměs velmi kritické. Moskva do svého úsilí investuje nemalé prostředky.

Tři adresy: USA, Slovensko, Nizozemí

Z internetu se dá vyčíst, že server vydávající „necenzurovaný“ portál Aeronet.cz si pod názvem AE News (neboli American European News) zaregistroval jakýsi Lukas Brian Ross, uvádějící svou domovskou adresu v městečku Athens v americké Georgii, ovšem IP adresa je registrována pro změnu v Bratislavě.

Pozoruhodné je, že když si zadáte jméno zmíněného L. B. Rosse do vyhledávačů, nevypadne vám žádná jiná informace, než ta o registraci této domény. Dokonalé informační prázdno. To je v dnešní internetové době celkem neobvyklé. Sama společnost AE News uvádí jako své sídlo adresu v budově nacházející se jen několik set metrů od letiště v nizozemském Eindhovenu.

Týdeníku ECHO se podařilo s aktéry serveru spojit. V mailové komunikaci popisují, za jakých okolností je možné stát se přispěvatelem webu. Předpokládá to jistý stupeň anonymity a utajení - prý kvůli bezpečnosti rodiny. A raději se nepodepisovat pravým jménem. Echo24

Jak dostat z lahve zbytky kečupu? Vědci na to přišli

Kolikrát už jste trásli lahvičkou kečupu, abyste z ní dostali každou poslední kapku - a stejně se vám to nepodařilo? Díky vědcům z Bostonu by tento problém mohl už brzy zmizet.

Experti z Massachusettského technologického institutu (MIT) vyvinuli nový povrch, se kterým je vnitřní stěna lahvičky superkluzká. Jeho využití se samozřejmě neomezuje jen na lahve kečupu; snáze půjde dostat ven i obsah jiných nádobek, jako jsou ty se zubní pastou, kosmetikou - a dokonce i s lepidlem.

Vědci z MIT věří, že jejich vynález dokáže výrazně snížit plýtvání - o snaze dostat ven každou špetku polotekutého obsahu ani nemluvě. Systém superkluzké stěny nahradí všechny manuální vyklepávací techniky, ať už zahrnují karatistické údery, frenetické potřásání, anebo prostý úder

pěstí či dlaní otevřené ruky do dna obrácené lahvičky, jehož síla je úměrná intenzitě frustrace.

Když se do lahve zapracuje nový povrch, sklouzne po něm kečup nebo jakákoli jiná tekutina beze stopy.

Při výrobě se nádobka nejprve musí zevnitř potáhnout hrubým povrchem. Na něj pak přijde velmi tenká vrstva nového materiálu, a konečně se přidá tekutina, která přilne do každého dolíčku a vytvoří velmi kluzký povrch - jako naolejovaná podlaha. Kečup se pak v podstatě vznáší nad povrchem a z lahvičky lehce vyklouzne.

Podle profesora Kripy Varanasiho, který kluzký povrch vyvinul, je technologie naprosto bezpečná. "Skvělé na tom je, že povrch je kombinací pevné a tekuté složky, a proto je lze uzpůsobit na míru danému produktu. Takže pro potraviny vyrobíme povrch z jedlých materiálů, aby se daly konzumovat."

Spoluvynálezce této technologie, doktor David Smith věří, že dokáže také pomoci redukovat odpad. "Při výrobě těchto lepkavých a polo-lepkavých produktů odhadem asi sedm a půl milionu hektolitřů materiálů každý rok zůstane přilepeno na stěnách výrobních van a nádrží, odkud se posléze smyjí a vyhodí. Pokud jde o samotné produkty, desítky miliard obalů zůstávají se zbytkem produktu uvnitř, takže je tu potenciál pro podstatné zredukování odpadu," dodal Smith.

Je možné, že některým lidem bude jejich rituální souboj se vzpurnou lahvičkou jen neochotně pouštějící poslední zbytky obsahu chybět. Ale pokud jde o všechny ostatní - až se za několik let dostanou super-kluzké lahve na trh, nejen nalití kečupu na hranolky či špagety bude podstatně snazší proces. Tyden

Austrálie zachraňuje numbaty. Žíhaní vačnatci dostali novou šanci

Počet numbatů v celé australské přírodě vloni poklesl pod 1000 kusů. Dříve rozšířené zvíře je dnes na pokraji vymření – naděje na jeho záchranu však stále existuje.

Numbat neboli mravencojed žíhaný je na první pohled velmi nápadný vačnatec, který žije především v západní Austrálii. Jde o specializovaného pojídače termitů, který je ale zcela bezbranný proti predátorům, kteří se do Austrálie dostali ze zámorí. Úbytek numbatů je rychlý a až doposud se zdálo, že neexistuje naděje tomu nějak zabránit.

V polovině loňského roku se uskutečnil jeden z posledních pokusů, jak numbaty zachránit. Několik exemplářů ze dvou zoologických zahrad bylo vypuštěno do volné přírody v oblasti rezervace Mount Gibson Wildlife Sanctuary. Poprvé se takto do přírody vypouštěly samice s mláďaty v kapsách – podle ochránců šlo o riskantní krok. Toto riziko však kompenzovalo to, jak zásadní prospěch by úspěch přinesl.

Úspěch přišel, vyhráno není

„Náš vědecký tým zjistil, že čtyři z pěti samic jsou rok po vypuštění živé a zdravé a všechny nosí v kapsách nová mláďata. Jsou to skvělé a úžasné novinky,“ uvedla ředitelka rezervace Melissa Farrellyová.

Znamená to, že mise skončila úspěchem: podařilo se obohatit místní malou populaci numbatů, kteří již ztrácejí genetickou diverzitu, o „čerstvé geny“ ze dvou odlišných míst. Díky tomu je možné, aby zde vznikla robustní populace – a to jak číselně, tak i geneticky. Právě ztráta genetické rozmanitosti je totiž nejčastější příčinou toho, proč ohrožená zvířata vymírají. Protože nejsou schopná obohacovat své geny, přenášejí se vady a mutace mezi zbývajícími jedinci a celá populace se tak během několika málo generací stává zranitelnou.

Vědci zatím u samic, které sledují pomocí radiolokátorů na obojcích, pozorovali 13 mláďat. Oblast Mount Gibson Wildlife Sanctuary je chráněná ploty, aby do ní nemohli proniknout psi, kočky a další predátoři, kteří narušují křehkou a zranitelnou rovnováhu australského ekosystému. Podle Farrellyové by se mohla tato populace, pokud mláďata přežijí, stát udržitelnou a stabilní. Ochranáři doufají, že by zde již brzy mohlo žít asi 200 mravencojedů – tedy pětina celé populace těchto tvorů.

Mravencojed žíhaný se živí termity – nemá dost sil na to, aby jim rozhrabával sídla, a tak je loví aktivně pomocí dlouhého lepkavého jazyka. Má 52 zubů – jako jediný ze suchozemských savců. CT24

Je to zelené, chlupaté, má to čtyři nohy, je to na stromě a když to na vás spadne, tak vás to zabije... Co je to? Kulečníkový stůl...

Tak vážení, myslím, že toto je nejkratší a nejvýstižnější vystižení celé situace Václavem Klausem !!!

Ivan Červený

Proč ještě nebyl dopaden - a natož odsouzen a potrestán ani jeden pašerák lidí ??????

EU má 28 členských států. Každý z těchto států má civilní rozvědku, má vojenskou rozvědku, = celkem 56 základních zahraničních rozvědných služeb. Navíc má každý stát svou informační službu ministerstva zahraničí a civilní a vojenskou kontrarozvědku .

.Navíc jsou tady naši spolehliví a důvěryhodní partneři - USA a Izrael se svými sítěmi = na světě nejvýkonnějších = rozvědek..... ani žádná z těchto - pohříchu velice drahých - rozvědek, dosud nevypátrala ani jednoho "humanitárního" pašeráka lidí

Uprchlícké tábory v Rakousku a Německu provozuje švýcarská soukromá společnost OPS, jejímž majoritním vlastníkem je Barclays Bank, což je hlavní banka Rothschildů.

Stejní lidé provozují “humanitární” a “lidskoprávní” organizace po celém světě, včetně Afriky. Jak je to jednoduché..... !!!!!!“Humanitární” organizace inkasují peníze od vlád států (vybrané od pracujících daňových poplatníků), které pak velkoryse rozdělují “potřebným”; ti si pak za tyto peníze koupí cestu do Evropy, za kterou zaplatí zpět “humanitárním ” pašerákům.

Po příjezdu do Evropy státy opět platí (z peněz vybraných od daňových poplatníků) za “uprchlíky oné společnosti, co provozuje tábory! A za to vše lobuje u EU pan Soros = pravá ruka Rothschilda, který nutí politiky, aby přijali další miliony “uprchlíků ročně!

Kromě rozvracení kultury, nastolení nového řádu, je v tom i docela prima kšeft!

Nejlepší na tom je, že daňoví poplatníci platí “uprchlíkům” cestu sem, jejich pobyt tady a následné výhody.

A procenta z těchto peněz inkasuje světovládná skupina bankéřů!!!!!!!

Tak přátelé, posílejte více na "Člověka v tísní" a dalším charitám,

vždyť oni ty Vaše peníze "už dávno tolik očekávají " a velice rádi za tento chytrý kolotoč Vaše peníze vyhodí za!!!!!! Vy si opravdu myslíte, že je to účinné ???

Podivné zákony: Děláte občas obličeje na psa? Můžete jít i do vězení!

Sabrina Harisová Reflex

Říkáte si, že náš právní systém je zastaralý a některé zákony nesmyslné? Asi byste se divili, ale zjistili jsme, že může být i hůř.

Možná jste slyšeli o případu, kdy rodina v Čechách čelila útokům neznámých pachatelů, kteří kromě napadání jednotlivých členů začali ničit i jejich majetek. Policie s případem moc nepohnula, a tak rodina nainstalovala okolo domu bezpečnostní kamery. Díky tomu policie pachatele chytila. Jeden z nich ale oznámil, že kamera zabírala i část veřejného prostranství, a tím bylo narušeno právo o shromažďování osobních údajů. A rodina dostala pokutu. Takovými logice odporujícími kauzami se to v Čechách jen hemží. Je to ale čajíček proti některým nesmyslným zákonům ve světě, které jsou i po mnoha stovkách let stále v platnosti.

Například v Austrálii ve státě Victoria máte velký problém, pokud vám doma praskne žárovka. Musíte totiž zavolat vyučeného elektrikáře. V případě, že tak neučiníte a žárovku vyměníte sami, zaplatíte pokutu 10 dolarů. V Melbourne je zase zakázáno ve vymezených hodinách luxovat. V týdnu od 22 do 7 hodin a o víkendu do 9 hodin do rána.

Ve Švýcarsku je zakázáno po desáté hodině večerní splachovat toaletu kvůli rušení nočního klidu. A když už jsme u konání lidské potřeby, tak v Británii má těhotná žena právo močit, kdekoliv se jí zachce. Může k tomu dokonce použít pokrývku hlavy policisty. A ve Skotsku musíte podle zákona umožnit komukoliv, kdo zaťuká na vaše dveře, dojít si na vaši toaletu. Jak ale oddělit člověka v nouzi a zloděje, který zná zákon?

Ženy na sucho

V Bolívii by se vdaným ženám moc nelíbilo, mají totiž zakázáno vypít více než jednu skleničku vína. Ale o jejím rozměru v zákonu nic není. V Singapuru je protizákonné žvýkat žvýkačku. Tedy bylo až do roku 2004. Od té doby je povoleno žvýkání žvýkaček na lékařský předpis.

Ve Wisconsinu vás mohou zavřít za to, že místo másla servírujete svým zákazníkům margarín. To by ale mělo platit všude.

Ve Francii vešel v roce 2011 v platnost zákon, který postihne každou školu velkou pokutou, pokud bude servírovat studentům k obědu kečup. Je to prý z toho důvodu, že je důležité zachovávat tradice a probudit v dětech lásku ke klasické francouzské kuchyni.

Chystáte se na romantický výlet do Florencie? Tak si pořádně přečtěte tamní zákony. Pár kopečků zmrzliny nebo káva s sebou by vás nakonec mohly stát i desetkrát tolik. V blízkosti památek a kostelů je totiž zakázáno cokoliv konzumovat.

Chcete někoho překvapit a objednat mu jídlo nebo dárek domů? V Čechách by vám nejspíš poděkovali, ale v Louisianě zaplatíte pět set dolarů pokutu. Bez vědomí obdarovaného nic posílat nesmíte.

Neštěkající psi

Ani na milovníky zvířat zákony nezapomněly. Například ve Washingtonu nesmíte jet na ošklivém koni. V Oklahomě zase nesmíte dělat obličeje na psa. Za to vám totiž hrozí i vězení. V Connecticutu má ale pes super život. Je protizákonné ho cokoliv učit. Naopak v Arkansasu si navečer po šesté hodině už nezašteká. Jak to jeho majitel zařídí, je jen jeho problém.

Ve Francii nesmíte pojmenovat své prase Napoleon. Francouzi mají totiž svého Napoleona stále v úctě.

V italském Turínu majitelé pejsků musí podle zákona své mazlíčky venčit 3x denně. Zajímalo by nás ale, kdo to kontroluje.

V Británii musíte na své psy dávat opravdu velký pozor. Nesmí se družit s mazlíčky královný.

Plavky pouze v doprovodu policie

Ani oblečení se zákony nevyhnuly. V Itálii dostane žena pokutu 300 eur, pokud si na sebe oblékne příliš krátkou sukni nebo halenku s hlubokým dekoltem. To by nás zajímalo, kolik musí každý rok platit místní filmové hvězdy v čele se Sophií Loren, které chodí na předávání cen pravidelně polonahé.

V Americe nesmí mít žena na dálnici na sobě plavky. Lze to pouze v případě, že ji doprovází dva policisté ozbrojeni holí.

V Kalifornii se nesmíte about do kovbojských bot, pokud nevlastníte alespoň dvě krávy, a v Arizoně má muž zakázáno nosit kšandy. V Thajsku platí zákaz vycházení z domu bez spodního prádla. Zajímalo by nás, jak probíhá taková kontrola...

A tento zákon z Británie nás překvapil, je totiž platný už od roku 1837. Opravňuje ženu, aby ukousla muži nos, pokud ji políbil a ona s tím nesusouhlasila.

Možná to tedy s našimi zákony ještě nebude tak hrozné. Můžeme žvýkat, splachovat toaletu, kdy chceme, a sami si vyměníme žárovku, aniž by nám hrozila pokuta. A muži mají své nosy stále v bezpečí.

Vědci v šoku. Polovina druhů motýlů poletuje u Milovic

Experiment s přemístěním divokých koní na volné planiny k Milovicím přináší další překvapivé výsledky. Ty se netýkají jen samotného stáda koní.

Výsledky sčítání motýlů z pastviny divokých koní vyrazily vědcům dech. Během dvou let se totiž kopytníkům podařilo vytvořit v těchto místech lokalitu s vysokou mírou druhové diverzity, takzvaný hotspot.

„Na pastvině jsme v roce 2016 zaznamenali výskyt 59 druhů denních motýlů, bez vřetenušek, což představuje neuvěřitelných 42 procent druhů žijících v celé republice. Biologická data tak jasně ukazují, že se zdaleka nejedná o běžnou pastvinu, ale o mimořádnou lokalitu, která je počtem druhů denních motýlů plně srovnatelná například s významnými stepními rezervacemi v Českém středohoří, či třeba s Pouzdřanskou stepí na jižní Moravě," konstatoval Miloslav Jirků z Biologického centra Akademie věd České republiky.

„Denní motýli jsou jednou z nejohroženějších skupin živočichů. Příčinou jejich úbytku jsou především změny v hospodaření v krajině: kde mizí oblasti využívané extenzivně, česká krajina je buď opuštěná či intenzivně využitá," uvedl František Pelc, ředitel Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky.

Celkem je mezi druhy motýlů žijícími na pastvině 8 chráněných zákonem, 5 je na červeném seznamu ohrožených druhů. Z toho je jeden silně ohrožený a jeden kriticky ohrožený. Tím je modrásek hořcový Rebelův.

„O milovické pastvině můžeme bez nadsázky mluvit jako o motýlím hotspotu. Jedná se přitom o plochu, která čtvrt století degradovala a vytrácela se z ní druhová rozmanitost.

Ještě před dvěma lety to byl jeden velký porost agresivní třtiny křovištní," upozornil Miloslav Jirků.

Povzbuzující je, jak rychle druhy motýlů osídlily prostor pastviny, který byl donedávna pro většinu z nich neatraktivní. Je to dáno velkou nabídkou nektaru a široké škály biotopů, které zde vznikají činností velkých kopytníků. „Bohužel, nejméně dva druhy motýlů, kterým by pastva jistě pomohla, se již příchodu koní nedočkaly. Okáč šedohnědý a okáč metlicový totiž u Milovic vyhynuli po zrušení vojenského újezdu a ve zbytku naší země jsou na pokraji vyhynutí," dodal Jiří Beneš z Biologického centra Akademie věd ČR.

V České republice je za původní považováno 161 druhů denních motýlů, bez vřetenušek. Z toho 19 druhů, tedy 12 procent, vyhynulo v uplynulých necelých 100 letech. V zemi tak nyní přežívá 142 druhů denních motýlů, z nichž více než polovina je ohrožených, a některé, třeba modrásek hořcový Rebelův, u nás nadále vymírají. .denik.cz

Věřím, že Země je placatá, překvapila basketbalová hvězda

Kyrie Irving, jedna z největších hvězd amerického basketbalu a jeden z nejlepších hráčů světa, věří, že Země je placatá. V únoru se v přestávce mezi dvěma zápasy zmínil v rozhovoru, který se týkal nejružnějších věcí, také o tomto svém přesvědčení. Rozhovor byl pak zveřejněn i na oficiálních stránkách jeho týmu NBA Cleveland Cavaliers. Zpočátku by mohl nastat dojem, že Kyrie Irving žertuje, ale jen do té doby, než třikrát zopakoval: "Země je placatá, Země je placatá, Země je placatá." Píše o tom francouzský deník Le Monde.

"Je Země placatá, nebo kulatá? Myslím, že k závěru musí každý dospět sám. Nejsou žádné konkrétní informace o této otázce, kromě těch, které nám dávají. Tlačí nás k tomu, co si máme myslet," řekl Irving, který jako profesionální sportovec strávil část života v letadlech.

"Učili mě, že Země je kulatá, ale jestliže trochu přemýšlíte o tom, jak cestujete, můžete skutečně věřit, že obíháme kolem Slunce?" tázal se Irving.

O měsíc později se basketbalista vrátil ke stejné otázce. Nemluvil už přímo o placaté Zemi, ale posluchačům řekl, že je správné věřit v něco, čemu většina nevěří.

"Proč bychom měli být trestáni za to, že se neshodujeme s tím, co si myslí většina? Je správné uvažovat samostatně, formulovat vlastní myšlenky a názory a být schopen je předávat dál," usoudil Irving.

Ať už jde o solidaritu sportovců, přesvědčení nebo chuť provokovat, přiklonily se četné sportovní osobnosti v této absurdní diskusi na Irvingovu stranu. Podle legendárního LeBrona Jamese platí, že když si jeho "malý bratr" Kyrie myslí, že Země je placatá, tak tedy budiž. Basketbalista Draymond Green z Golden State Warriors řekl, že neví, zda je Země kulatá, protože prý tuto otázku "dostatečně neprostudoval". Bývalý basketbalista Shaquille O'Neal se podělil o svůj názor, že je Země placatá, a odůvodnil to tak, že není možné, aby Čína "byla pod námi".

Takové názory vždy vyvolávají smích nebo posměšky. Jsou však akceptovány, jako kdyby názor, že Země je placatá, byl jen jedním z mnoha, poněkud odvážný, ale v diskusi přijatelný. Problém tkví v tom, že to není názor, ale lež.

Slovník, který Kyrie Irving používá, je zajímavý. Pod záminkou, že klade otázky a žádá vysvětlení o světě, který nás obklopuje, dospívá k tomu, že nevěří vědě, a připomíná právo na intelektuální individualitu. Zpochybňuje důkazy a klade je na úroveň informací z internetu.

Je třeba říci, že většina reakcí ve Spojených státech vyjadřovala nevěřícnost a údiv. Kyrie Irving však prohlásil, že je spokojen, že mohl veřejně zahájit konverzaci o možnosti, že Země je placatá.

"Jsme ve svobodné zemi, musíte mít právo myslit si a říkat, co chcete. Když chce věřit, že Země je placatá, budiž. Hraje basketbal a nejde pracovat do NASA. Chci tím říci, že když máte problémy s chápáním okolního světa, vyhněte se povoláním, kde je to nezbytné," prohlásil astrofyzik Neil Degrasse Tyson.

Neil Degrasse Tyson pak navrhuje poslat Kyrieho Irvinga a všechny, kdo si jako on myslí, že Země je placatá, do vesmíru a neumožnit jim návrat do té doby, dokud nepřiznají, že se mýlili.

Vydavatel: Už by nám chtěli i poroučet, co si máme myslet? Když nikomu nejen nevadí, ale dokonce ho v tom podporují - že si padesátiletý hispánský chlap myslí, že je třicetiletá africká ženská, nebo ten chlap transvestit, který byl v televizi jako první muslimská ženská, tak by nikomu nemělo vadit, když si myslím, že Země je placatá nebo krychle.

Vezmu si asi flintu a půjdu se oběsit do rybníka.

DIRECTORY pro předplatitele, min.6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

Wisteria Place caffe,
156 Megalong Street, Leura
Te.,“ 0421 335 835
Otevřeno: ve čtvrtek v pátek a v sobotu
od 17.00 do 21.00

Jenom pro informaci, kde se vaří česká a
slovenská jídla, škoda, že u nás neinzertují.
Sydney

Blue Danube v Country Clubu, Kemps Creek (Pa-Ne)
Bazaar v St. Leonards, obědy, každý den
Tommy's beer cafe v Glebe Points Rd., Glebe
Bohemian Restaurant v Narralen (jen občas)
Melbourne

Sokol
Gold Coast
Prague (nevím kde je)
Brisbane

Ceskoslovensky klub (jen v pátek, občas i v neděli)

DENTIST

Dr.Goran Pechanats.
100 Redfern St., Redfern (02)9698 1273
check-up +2 x-rays+ cleaning \$150.00
full porcelain crown \$1100
We accept vouchers from dental hospital
09/IX/16

Služby pro studenty

Od roku 1993 nabízíme služby spojené s vyřízením
studentského vísa a vyberem spravne skoly.
V Sydney provozujeme největší česko-slovenské
studentské centrum. Jste turisté či studenti a máte
zájem o prodloužení pobytu v Austrálii? Naši
studenti mají **zdarma** k dispozici vizové konzultace,
design studia a žádosti o studentská vísa, wifi,
multimediální počítače, kopírování, tisknutí atd.
Zklamal Vás přístup jiných agentur?
Chcete si být jisti s prodloužením Vašeho
studentského víza?
Nemůžete najít školu, která Vám vyhovuje?
Chcete zdarma využívat našich služeb?
Nabízíme nejširší výběr jazykových, odborných škol
a universit po celé Austrálii a to za bezkonkurenční
ceny!
Nabízíme reálnou pomoc s nalezením práce a
ubytováním. Jako jediná česko-slovenská agentura
v Sydney nabízíme LEGALNI imigrační poradenství.
Číslo imigrační licence: 0208424 Český mluvčí,
0741913 Slovensky hovoriaci, 1277981 Polsky
mluvici Kontakt: Marek, Peter nebo Michal,
sydney@australiaonline.eu

AUSTRALIA ON LINE TRAVEL

Nabízí bezkonkurenčně nejlevnější cestovní
produkty po Australii, Novém Zélandu,
Asijskopacifické oblasti (Fiji ...), ale také letenky do
všech destinací světa včetně Česka a Slovenska
republiky. Travel agency licence: 2TA07248,
Kontakt: Stanka nebo Lenka,
travel@australiaonline.eu
Navštivte naši kancelář AustraliaOnline /
Australiaonline Travel
Suite 301, 39 Liverpool Street, NSW 2000
Contact:
Education section: 02 – 9003 0455
Immigration section: 02 – 9003 0466
Travel section: 02 – 9003 0456

www.australiaonline.eu
www.facebook.com/AustraliaOnlineAustralia
01/IX/16

Study. Work. Travel.

Information Planet má 20 let zkušenosti, 4000
studentů ročně, 100 zaměstnanců, 2 kanceláře v
Sydney, Perthu a Brisbane, 30 kanceláří v Evropě,
Jižní Americe, Austrálii i Kanadě.
Nabízíme pomoc s prací, imigrační službami. Dále
také zprostředkováváme, cestovní agenturu, velké
slevy pro naše klienty, party, promotions.

Poradenství při výběru školy, univerzity, viz,
kontakt: Katarina, Barbora, Estera
email: europe@informationplanet.com.au
mobile: 0420 300 863
Poradenství ohledem práce, Kontakt: Veronika
email: service@informationplanet.com.au
mobile: 0424 142 581
Kancelář v Centru adresa: Level 5, Clarence
Street 285, Sydney 2000 NSW
Kancelář na Manly : 41-A The Corsor, Manly 2095
NSW

www.informationplanet.cz_a
www.informationplanet.sk 25/III/16

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo
P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031
http://www.czechandslovaksschoolofsydney.org.au
Principal: Kateřina Larbalestier, : 0417 683 400
Česká škola v Perthu
Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands,
(08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne původní
v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
Principal: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279 ;
0408 088 167
Česká škola v Melbourne nová
V Sokole vedení: **Zuzana Vasitch** Tel. 03 90172216
Slovenská dětská beseda/Slovak Little School
of Melbourne, 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 -
info slovaklittleschool@gmail.com
Marta Kapustová/0437699690 or **Nora**
Kovarcikova/ 03 98504517.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE.
Beseda- Czechoslovak - Australian
Association in Canberra and Region,
Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan
NSW 2620
vydává dvouměsíčník věstník **Beseda.**
Ceskoslovenský klub v Queenslandu,
25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489
✉ ccq@csklubqld.org.au
President Mr.Frank Carroll; Jednatel Mrs. Stana Bilková
Naše stránka: **csklubqld.org.au**
Měsíčník "**Krajanský List**" Redakce Staňa Bílková
Asociace Čechů v Austrálii
28 Church Street, Fortitude Valley QLD
P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává" Na Slovičko.
Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**
Czechoslovak Country Club,
320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,
tel. 02 9606 8703
Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008
ph. 6228 0707
Česko a Slovensko sdružení v Západní Australii
6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
President: Jitka Smith 0406 026 840
Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
e-mail: czechslovakwa@hotmail.com
casopis "KLOKAN" vychází 12 x do roka.
Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník**“
Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
tel.,: není, email: sokol@aapp.net.au
pres.: Věra Zlatá Tel.: 0411 143 980
vydává měsíčník Kvart
Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington
tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípky Čiepky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160,
Czech Pensioners Association Inc.
ukončila činnost k 1.dubnu 2004
Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
30 Vaughan, P.O.Box 142,
Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydává dvomesiačník „ **Slovenský štít**“

Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný sůbor
+ Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072
Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020
ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii
PO Box 263 Kew Vic 3101,
vydává štvrťročne **Slovenské zvesti.**
Združenie Sloveskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii
17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Generální Konsulát České republiky,
p. Hana Flanderová, ing., generální konsulk,
169 Military Road, Dover Hights , 2030
phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové
případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu
naseho generálního konzulátu je **0402 312 806**
nebo **0401 547 584** {pouze náhradní číslo}.
Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30
Honorár. konzulát Slovenskej republiky v Brisbane
honorární konzul: Michal Horváth
adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane,
Queensland 4000, Austrálie
tel.:7-3221 7000 email: horvath@starmist.com.au
Honorár.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne
honorárna konzulka p. Eugénia Mocnay
adresa: 25b Latham Street Bentley East, Victoria
3165, Austrálie
tel.: 3-9570 2837; fax: 0061-3-9570 2837
mobil: 0421 635052;email:eugenia.mocnay@gmail.com
Honorární konzulát Slovenskej republiky v Sydney
honorární konzul: Milan Neklapil
adresa: Lakes Business Park, Unit G1, 2B Lord
Street, Botany, NSW 2019
tel.: 0061-2-833 511 22; fax: 0061-2-833 511 21
email: consul@hcsr-sydney.org
Honor. konzulát Slovenskej republiky na N.Zélandě
honorární konzul: Peter T. Kiely
adresa: Level 11, PriceWaterhouseCoopers
Centre, 188 Quay Street, Auckland
tel.: 0011 64 9/ 366 5110-1; fax:0015 64 9/ 303 0338
email: kiely@kic.co.nz

České velvyslanectví v Canbere
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Pohotovostní číslo. **0418 262 289**
Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Mimo úředních hodin v naléhavých případech
funguje stálá služba (00612/ (0) 487 201 047).
http://www.mzv.sk/canberra

Česká obchodní komora v J. Austrálii.
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
Komora v současné době nevykonává žádnou činnost.
Cz.-Australian Chamber of Commerce
Michal Kozar, President adresa: PO Box 179
Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia
Tel.: (+61) 0421 812 547
MAZUR - CARGO SERVICES P/L
www.mazurcargo.com.au
vaše zavazadla lodí do Evropy .
Cena: AU\$ 5.80 za kilo, od 10 do 31kg
MELBOURNE: Sunshine: (03) 9363 5132 Rowville:
(03)97023142 , Geelong: (03) 5277 0458
SYDNEY: (02) 9773 3969
ADELAIDE : (08) 8370 4759 (08) 8258 13331
Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street
Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
Cena se pohybuje kolem 200\$
New South Wales Passport Office
Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
Cena se pohybuje kolem 60\$

Nemáte dosud navrácen svůj majetek
odcizený během minulých režimů?
Informace, které nejsou v médiích najdete na
www.akcapek.cz.
A potom Kliknete na odkaz „ICC Den Haag“
Připojte se , a nevzdávejte se.

19/IV/17

NAATI akreditována překladatelka/tlumočnicka
z a do Slovensciny.
Překlady s pečátkou, akceptovány na každém úřadě.
Legalny business založený v Austrálii. Dobré ceny.
Kontakt: denisa.rinak@gmail.com
Tel.: +61 459 470 424
05/03/2017

OZ HOME MIGRATION (www.ozhome.info)
Česky mluvící registrovaný migrační agent
specializující se na **zaměstnavatelem**
sponsorována vísa (457/186), partner vísa
(820/801), pomoci absolventů s temporary
graduate vísa (485) a skilled vísa (189/190/489)
Poskytují asistenci s podáním odvolání k
Administrative Appeals Tribunal (vísa refusal,
vísa cancellation). Nejsem studentská agentura,
poskytují nezávislé migrační poradenství.
Ales Welter MARN1464306, MIA 10623,
MA20156590. Ph:0403416670.
Email: info@ozhome.info

16/IV/18

Southern Cross Veterinary Clinic

Dr Sam Kováč,
BVSc, CMAVA, MRCVS
60 Princes Hwy, St.Peters
NSW 2044
Phone: 02 9516 0234
Email:
reception@southerncrossvet.com.au
www.southerncrossvet.com.au
facebook.com/southerncrossvet
etclinic

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$80 přímo do banky
ANZ,

na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :
BSB 012 030 Acc:
536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá,
dejte tam vaše členské (na obálce
před jménem) nebo telefonní číslo.

*Přijde chlapeček do hospody, sedne
si ke stolu a říká servírce: "Jedno
pivo, plosim!"
Servírka: "A kolik je ti, chlapečku?"
"Osum."*

*"A to by ti nestačil džus?"
"No, stačil, ale chybí mi dvě
koruny..."*

*Jak poznáte, že jste opravdu staří?
Když budete v učebnicích dějepisu
číst věci, které si pamatujete z novin.
A budete si pamatovat, že to bylo
trochu jinak.*

Děkujeme za Pomoc Novinám:

F Procházka - \$25.00

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: V Perthu,

Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291
Každou druhou nedeli o 11,30 hod. **Česká Mše Svatá**
Každú štvrtú nedeľu o 11,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**
Každý prvý piatok o 19,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**
Ďakujem o. Peter Krigovsky Adm.

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

Každou tretí nedeli v mesíci je mše svatá v 11. ráno. (mimo září kdy jr svatováclavská pout')

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A'Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in Canberra and Region,

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620
www.beseda.org.au.

otevreno první a třetí sobotu v mesici od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

NSW

Český a Slovenský Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek

PO Box 330 Kemps Creek 2178;

www.cscountryclub-sydney.com.au, cscclubsydney@gmail.com,
otvírací hodiny: Pátek od 18 hod., Sobota od 17 hod.,
Nedele od 12hod.

Tradiční Ceska a Slovenska jídla v restauraci „**Blue Danube**“..
Velký vyber Ceskoslovenských (lihovin) alkoholických napoju.
Rezervace jídel v restauraci 02 9606 0904, 0402 398 168 nebo
na Facebook:

22.4.17/sobota; 6pm Diskoparty DJ NEBUDE

22.5.17/nedela; 11.5pm Rodinny den, Blsi Trh,
decke a sportove hry

4.6.17/nedela; 11-5pm Medzinarodny Den Deti
hry a maskarny ples

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

www.skcsydney.com

Slovenská Svätá Omša Každú nedelu ráno o 10:15 hod.
20.Mája od 19.00 MAJALES

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování českých a slovenských knih a videofilmů

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs. klubu: http://www.csclubsa.com

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au

www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 16 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají President Věra Zlatá

Každé druhé poslední úterý od 13.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny. (Zuzana Vasich)

Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program

On air: Digitální vysílání DAB+ SBS3, čtvrték 17-18h

On demand: Internet, smartphone SBS Radio App,

podcast

Digitální terestriální vysílání v těchto městech:

Sydney, Canberra, Melbourne, Adelaide, Perth, Brisbane, Darwin

Poslouchat lze i na digitální TV

W: www.sbs.com.au/czech

F: facebook.com/SBSczech

T: twitter.com/SBSczech

E: czech.program@sbs.com.au

T: 02 9430 2723 (Filip Koubek)

A: 14 Herbert Street, Artarmon NSW 2064

M: Locked Bag 028, Crows Nest NSW 1585

„Radioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedeľu v **Sydney** od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie** kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 17.dubna Léta Páně 2017.

Vojáci OSN sexuálně zneužili na Haiti stovky dětí, většina viníků je nepotrestaná

ČTK Reflex

Stovky dětí na Haiti se staly obětí sexuálního zneužívání příslušníky mírových jednotek Organizace spojených národů (OSN). Podvyživené děti mnohdy vyměňovaly sex za základní potraviny, v nejlepším případě dostaly několik dolarů. Uvedla to dnes agentura AP s odkazem na vlastní zjištění a vnitřní vyšetřování OSN. Organizace sice podobné praktiky zakazuje, členy mezinárodních jednotek však mohou trestat pouze úřady jejich zemí. Drtivá většina viníků unikla spravedlnosti.

Během posledních 12 let padlo ze strany obyvatel chudého karibského ostrova stíhaného přírodními pohromami téměř

2000 obvinění směrem k mezinárodním vojákům. Přibližně ve třetině těchto případů figurují děti mladší 15 let, uvedla AP.

Jedna z dívek řekla vyšetřující inspekci OSN, že mezi 12. a 15. rokem života měla sex s téměř 50 členy mírových jednotek. Byl prý mezi nimi i "velitel", který ji odměnil 75 centy (necelých 20 Kč). Jeden chlapec zase mluvil o tom, že jej v roce 2011 znásilnila skupina mírotvorců z Uruguaye a natáčela se při tom na mobilní telefon.

Zpráva inspekce podle agentury hovoří také o více než stovce srílanských členů mezinárodních jednotek, kteří tvořili organizovanou skupinu opakovaně zneužívající desítku dívek a chlapců, z nichž nejmladším bylo 12 let. Jejich skandál, který se již v minulosti do médií dostal, sice vedl k odvolání této skupiny z mírové mise, avšak muži ve své vlasti zůstali na svobodě.

Stejně tak podle AP unikli trestu občané 22 dalších zemí podléjících se na misi. Jejich úřady na otázky agentury o případných trestech nereagovaly nebo odpověděly nekonkrétně. Agentura nedostala informaci o jediném konkrétně potrestaném viníkovi.

OSN má v současnosti přes 100.000 vojáků, policistů a civilistů, kteří dohlížejí na mírové operace v 16 státech světa.

Nový generální tajemník OSN António Guterres v březnu vyhlásil nová opatření, která mají zabránit opakování podobných zločinů na misích pod hlavičkou organizace. "Nebudeme tolerovat nikoho, kdo páchá či kryje sexuální vykořisťování a zneužívání. Nikomu nedovolíme, aby maskoval tyto zločiny vlajkou OSN," řekl Guterres.

Podobné sliby však učinilo už minulé vedení organizace před deseti lety, podle AP se však zcela minuly účinkem.

Obvinění byla v minulých letech vznesena vůči stovkám členů mezinárodních jednotek i v dalších zemích, zejména v afrických státech jako je Kongo, Libérie či Jižní Súdán. Ve většině případů šlo o zneužívání dospělých žen, kterým údajně cizinci platili za sex vedle potravin i šperky, parfémy, oblečením nebo mobilními telefony.

Noviny: Bylo by zajímavé vědět, odkundapák ti vojáci jsou, z jakého státu.

Becherovka, Rum, Fernet,
Griotka, Česká piva
Bernard, Budvar, BrouCzech, Plzen, Kozel
Monday - Thursday 8.30-17.00, Friday 8:30-15.00
Goulburn Wines & Spirits
9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459
email sales@goulburnwines.com.au
Wholesale and retail 1.04.2018

Sponzor:
Flight Mate

ČARODĚJNICKÁ DISKOTÉKA

České a Slovenské písničky

Sobota 29.4.2017 od 19:00 hodin
Sokol Sydney, 16 Grattan Crescent, Frenchs Forest
Vstupné: \$5, čarodějnice vstup zdarma
Občerstvení zajištěno

Na smrtelné posteli leží osmdesátiletý milovaný manžel, otec, dědeček. Blíží se jeho poslední chvíle na tomto světě a kolem něj se shromáždila celá rodina, žena, všechny děti, skoro všechna vnoučata a dokonce několik pravnučat.

Všichni soucitně a v tichu čekají, až přijde ta chvíle. Náhle se dědeček probere a povídá:

„Povím vám, mí nejbližší, své největší tajemství. Já jsem se ve skutečnosti nikdy nechtěl oženit a založit rodinu. Měl jsem všechno. Rychlá auta, krásné ženy, mnoho přátel a tučné konto. Ale jednoho dne mi přítel pověděl: Ožeň se a založ rodinu, protože ti nebude mít kdo podat sklenici vody, až budeš na smrtelné posteli a budeš mít žízeň. A tak jsem se oženil a radikálně změnil svůj život. Večerní diskotéky s krásnými ženami nahradilo sledování seriálů s manželkou. Autem jsem jezdil pro vás, děti moje, do školy a ze školy a na společné dovolené k moři. Peníze z konta se rozplynuly na vaše studia, děti moje. Krásné dny svobody odnesl vítr. A teď, když ležím na smrtelné posteli, víte, co je nejhorší?“

„Co, tatínku náš drahý?“ se všichni ptají.

„Nemám, kurva, žízeň!!!!“

Demontáž Baracka Husseina Obamy - 4

Oto Ulc

Nejspornějším a nejvíc pozornosti vyvolávajícím dokumentem byl Obamův rodný list a zjištění místa jeho narození.. Ústava by ho totiž diskvalifikovala od oprávnění stát se prezidentem v případě jeho narození mimo USA. Obama přispíval k zesměšnění tážajících se opovážlivců odpověďmi, že se nenarodil v Keni, ale na planetě Krypton. „To mám snad stále chodit s rodným listem přilepeným na čelo?“ též dovedl odpovědět.

Stále chodit nemusel, jen jedno jeho předložení, s možností přezkoumání by bylo stačilo. O předložení rodného listu u soudu usiloval právník Gary Kreep, čemuž Obamovi advokáti úspěšně zabránili. Během prezidentské kampaně 2008 Obamův tým zveřejnil tzv. Certificate of Live Birth. Ten ale tři odborníci (authentication experts) odmítli jako vyložený podvod (obvious phony). Nicméně Obama nadále odmítal předložit autentický Long Form Birth Certificate, obsahující informace o příslušné porodnici a totožnosti přítomného lékaře.

Tuze se nabízel otázka: proč neukázat rodný list a tím se zbavit otravných iniciátorů stále početnějších soudních iniciativ a rovněž si ušetřit miliony dolarů, zbytečně vyhozených peněz pro drahé advokáty.

Teprve v roce 2011 se o stále nezodpověděné záležitosti prezidentova skutečného původu veřejně vyslovil magnát a poslední dobou i televizní persona Donald Trump, nesnadno zařaditelný mezi bezvýznamné podivíny. Media se pak musela záležitostí zabývat a Obama musel zareagovat. Po letech nákladných soudních utkání zabránit zveřejnění onoho tak důkladně tajeného „dlouhého rodného listu“ s požadovanými podrobnostmi najednou dokument byl na světě, medii byl okamžitě prohlášen za autentický, nezpochybnitelný důkaz, což ovšem nabízelo otázku, proč důkaz tak dlouho tajil.

Dokument si začali prohlížet odborníci, nikterak přesvědčení o jeho pravdivosti. Mezi nimi se také ozval český Jan Zeman (blog.iDnes.cz), jenž kromě mnohého jiného tvrdí: „Ukázalo se totiž téměř okamžitě, že dokument, tvářící se na první pohled jako xerokopie opatřená ochrannými prvky, zveřejněný na oficiálních stránkách Bílého domu je poměrně složitý grafický kompozit sestávající z několika separátních grafických objektů smontovaných do podoby havajského rodného listu, které od sebe mohou být odděleny pomocí programů na digitální zpracování tiskovin. Navíc v dokumentu je jasně pozměněno číslo rodného listu, datování, vrstvy mají různá rozlišení, písma jinou barvu a typ, části data, podpisů a jmen jsou rozdělena ve vícero vrstvách a rozlišeních atd.“

Z hodnocení dál vyjímám: „Takže pokud mám svůj výpočet správně, pravděpodobnost, že oba znaky B v obou jménech „OBAMA“, které v dokumentu nalézáme na dvou různých místech, jsou identické zcela náhodou je:

1 ku 1.7840596158824498513228574618119 x 10 (a u toho menším tiskem uvedena číslice 44).

To je tak malá pravděpodobnost, že si pod ní těžko někdo něco představí.“

Jiná záležitost s otazníkem: Federální zákon vyžaduje povinnost od všech mladých Američanů mužského pohlaví se zaregistrovat u Selective Service, být k dispozici vojenské službě v případě války. Zjistilo se však, že Obama ve vyžadovaném mladistvém věku tuto povinnost pomínil a udělal ji teprve až jako politik se zpožděním, a to v roce 2008, způsobem hodnoceným jako podvod, federální zločin (fraud, a felony). Padělatel si však počínal ledabyle: zapomněl pozměnit tzv. Document Location Number, aformulár, vydaný v roce 2008, vyplnil s datem 4.září 1980, údajně podaným na Havaji, tedy v době, kdy studoval na Occidental College ve víc než tisíc mil vzdálené metropoli Los Angeles

Is it 100% verified that Hawaii was a state in 1961?

Still not over this.

Is "OBAMA II" a model number? Is he a robot?

Is this some sort of weird Kenyan thing?

This street-name was obviously made up by James Cameron

Where is his mother's mailing address?!

Conveniently no mention of his father's extremist Muslim lifestyle.

Who is Stanley? Obama's gay dad?

What about "inside America"? Not specified.

Why wasn't he born on a farm, like a regular American?

This claims that Obama was not delivered by Rev. Jeremiah Wright or Bill Ayers, which is an indisputable fact.

Is it legal for a ukulele to be a registrar, even in Hawaii?

The smoking gun.

APR 25 2011

Alvin T. Onaka, Ph.D.
STATE REGISTRAR

Značnou záhadou zůstává Obamovo Social Security Number. Jedním z prvních kroků kohokoliv v této zemi legálně sídlícího je zajít a registrovat se na úřadu sociálního zabezpečení, kde obdrží devítimístné číslo, které ho bude doprovázet celý život. Pod ním jsme vedeni u berního úřadu, ve finančních transakcích (banka, mutual funds, akcie, atd.),

Velmi čilá advokátka Orly Taitz v Los Angeles má mezi svými klienty několik armádních důstojníků odmítajících sloužit pod Obamou, jehož nepovažují za legitimního prezidenta a tím i jejich hlavního velitele. Pro ni pracuje soukromý vyšetřovatel (private investigator) Neil Sankey, který ve svém pátrání po Obamových předchozích adresách objevil i jeho SSN – nikoliv jedno číslo, ale jejich dva tucty! V době studií na Harvardu (stát Massachusetts) měl dvě SSN, obě začínající trojčíslím 042, o němž se podařilo zjistit, že se vydávalo pouze v období 1976-1977 ve státě Connecticutu, kde Obama nikdy nežil. V té době jako patnácti- až šestnáctiletý žil na Havaji. Později ve Washingtonu jako senátor měl SSN začínající trojčíslím 282. Mysterie jedna za druhou. Kriminalisté se s nimi setkávají v případech všelijakého druhu podvodů – daňových, nemovitostních, financování politických kampaní, volebních machinací. Neměl jsem příležitost ověřit si pravdivost tvrzení, že tuto SSN v roce 1890 obdržel francouzský přistěhovalec John Paul Ludwig do Connecticutu, bez vlastních rodinných konexí, posléze přesídlivší na Havaj, kde v Honolulu zemřel. Tam na příslušném úřadě pracovala Obamova babička Madelyn Dunham a ta že údajně ono SSN nikým nepostrádaného zemřelého ztracence dala k užitečné dispozici svému vnoučkově.

Vznesena též otázka, kdo financoval jeho studia, zejména hodně nákladnou Harvard Law School. Nikdy totiž nebyl předložen důkaz, že by byl zažádal a obdržel studentskou půjčku. Obama odmítá v této věci dát k dispozici jakékoliv materiály, vzdor opakovaným žádostem od Chicago

Tribune, významných novin ve městě, jež se stalo Obamovou politickou bází.

Vynořil se nikoliv nepravděpodobný předpoklad (It appears – „Vypadá to...“), že peníze získal ze zahraničních zdrojů. Khalid Al-Mansour, poradce saúdského prince Al-Walid bin Talaha, se světil Percy Suttonovi, významnému politikovi v New York City (Manhattan Borough President), že sháněl peníze k uhrazení Obamových školních poplatků. Princ Talah byl největším dárce islámské organizaci CAIR, kterou americká vláda v roce 2007 v soudním procesu o financování terorismu označila jako unindicted co-conspirator („nezažalovaní spolupíklenci“). Tři představitelé CAIR pro svou teroristickou činnost zažalováni byli.

V roce 1981 Obama odletěl k pobytu do Pákistánu, kam v té době nikdo s americkým cestovním pasem nesměl vstoupit. S jakým tedy cestovním dokumentem se tam dostal?

Jak mohl dostat druh Fulbrightova stipendia, pro něž se výlučně kvalifikovali cizí, nikoliv američtí občané? Přece musel ztratit americké občanství, pokud je kdy měl, poté, co ho adoptoval jeho nevlastní otec Soetoro, indonéský státní občan.

Zmíním se ale o jedné další záhadě. Týká se Obamových studií na Kolumbijské univerzitě, kde já jsem studoval, s doktorátem promoval a v tamějším prostředí se přece jen poněkud vyznal. Pokud by se mě někdo zeptal na jména některých mých spolužáků, bez potíží bych mohl vyhovět. Taktéž by oni mohli zareagovat na dotaz týkající se mé osoby. Wayne Allyn Root, bývalý tamější student politikologie ve stejnou dobu jako Obama, se na něj nepamatoval a

zdůraznil, že na Kolumbii neznal nikoho, kdo by ho byl znal. Tým z televizní Fox News kontaktoval 400 studentů z té doby a rovněž se na něj - přece ambiciózního tvora, řečníka, strhujícího orátora - nikdo nepamatoval. Ve školní ročence s fotografiemi žactva jeho portrét není k nalezení. Rovněž se nikdo na něj nepamatoval při sjezdu abiturientů, Class 1983, po dvaceti letech. Obama zásadně odmítá vyhovět požadavkům, aby se zmínil o době svých studií na Kolumbii, aby uvedl jméno spolužáků, přátel.

Prozatím došlo k aspoň čtyřiceti devíti iniciativám soudní cestou se domáhat zjištění, zda Obama je oprávněn zastávat úřad prezidenta. Všechny soudy všech instancí odmítly se tak ošemetnou záležitostí zabývat („to be denied a full hearing“). Stejně tak zareagoval Nejvyšší soud ve Washingtonu, s mírně konzervativní většinou, které předsedá John Roberts - jehož nominací Obama, v roli senátora, se snažil zabránit. (Načež po svém zvolení prezidentem přísahal věrnost Ústavě při své inauguraci k rukám právě tohoto Robertse.) Toť v zemi světově proslulé soudním projednáváním i těch nejbizarnějších pitomostí.

O příčinách takové univerzální neochoty si lze ovšem ledacos myslet. Media vesměs mlčí, dokonce i Obamovi političtí odpůrci, rivalové. Když například během prezidentské kampaně 2008 poradci protikandidáta McCaina na něj marně naléhali, aby použil aspoň některou tu ošidnost, jež přece mohla Obamu dost hravě odrovnat.

Proč takové počínání nejen soudů, ona neochota dopídit se odpovědí na přece oprávněné, samozřejmé otázky?

Takto jsem se přeptával v kruzích, jejichž názorů si vážím, a vesměs jsem slyšel odkazy na „vyšší zájem“, že cena za zveřejnění pravdy by byla neúnostná: znamenala by důkladný zásah do politického procesu, jeho ochromení, neplatnost aktů, smluv, nominací, se zákazonosným dopadem na národní hospodářství a mezinárodní vztahy všemožného druhu.

Veškerá mašinerie Obamových stoupenců nadšenců zvolila účinnou taktiku, jak čelit přece jen se občas vyskytujícím pochybám o původu, počínání, autenticitě jejich idolu. Místo vyhýbání se odpovědi na obtížné otázky přešli do protiútoku, tak jak doporučoval již nežijící reformátor či spíš revolucionář Saul Alinsky. Zdevalvovat nepříjemné otázky zesměšňováním tazatelů, šťouralů, přejmenovaných na tzv. birthers, provokatéry, zlomyslné, zkázonosné potrhlíky, pošuky, věřící v ufony, zelené mužíky. V nejlepším případě politováníhodní primitivové. Značně účinná to kontrakanonáda, nejednou jsem byl svědkem.

Tisk, televize, publicisté, politici, ba i sám Obama se tak angažovali. Ve svém známém televizním interview s Brian Williamsem (NBC-TV) Obama vysvětloval: „Já přece nemůžu strávit všechny svůj čas pobíháním s rodným listem přilepeným na čele.“ A všemu příkyvující Williams si netroufl poznamenat, že jednou by stačilo onen tolik tajený důkaz ukázat.

Vzdor značnému mediálnímu úsilí průzkumy veřejného mínění potvrzovaly spíš příliv než odliv skeptiků. Zrodila se petice s půlmilionem podpisů a politici si povšimli. V květnu 2009, čili čtyři měsíce po Obamově nastěhování do Bílého domu, kongresman Bill Posey, republikán z Floridy, předložil návrh zákona (H.R.1503) o prezidentské způsobilosti (The Presidential Eligibility Act), vyžadující, že začátkem roku 2012, kdy dojde k novým volbám, každý kandidát na úřad prezidenta musí předložit svůj rodný list Federální volební komisi. Návrh zákona získal dvanáct spolusponzorů, načež ochabl, zhasl (languished) ve výboru. To bylo v době, kdy Obamova Demokratická strana měla ve sněmovně většinu hlasů. Tu ale ztratila v listopadových volbách 2010. Dosud jsem nepátral, zda došlo k zmrtvýchstání tak užitečného pokusu.

NATO, Střední východ a východní Evropa

George Friedman NevPes

V průběhu konce února se američtí představitelé zúčastnili zasedání NATO a Mnichovské konference o bezpečnosti. Tématem byla budoucnost NATO. USA opět vyžadovaly, aby Evropané dodržovali svou povinnost udržovat efektivní vojenské síly, aby byly platnou součástí vojenské aliance NATO. Ve stejnou dobu mnoho evropských zemí vzneslo otázku, zda jsou Spojené státy dostatečně zavázány ke spolupráci v NATO. Evropané zdůrazňovali, že Američané sice mají vojenskou sílu, ale chybí jim politický závazek k Evropě. Američané zdůrazňovali, že Evropané sice jsou politicky zavázáni k NATO, ale postrádají vojenskou sílu, která by dala jejich závazku smysl.

Skutečným problémem je však to, že NATO naplnilo své původní poslání a neexistuje žádná dohoda o tom, co je jeho posláním teď. Původním posláním NATO bylo zablokovat sovětskou invazi do západní Evropy. V roce 1991, kdy se Sovětský svaz rozpadl, tato příčina existence NATO zmizela. Tehdy mohlo být NATO rozpuštěno, ale problém s nadnárodními institucemi je ten, že začnou žít vlastním životem, bez ohledu na důvod, pro který byly vytvořeny. Možnost rozpuštění NATO, protože splnila svůj účel, nebyla nikdy na pořadu dne. Takže aliance pokračovala ve své existenci, pořádala konference, udržovala personál a chovala se, jako kdyby byla politická shoda na tom, co má dělat.

Když se hroutil Sovětský svaz, Irák napadl Kuvajt. Spojené státy tehdy jako jediná světová velmoc vytvořily k odražení invaze koalici, která zašla daleko za rámec NATO. S výsledkem byli všichni spokojeni, aniž by si uvědomili, že invaze nebyla jen samostatnou akcí, ale začátkem masivní restrukturalizace Středního východu, což způsobilo rozsáhlou nestabilitu a tím i teroristické útoky v USA a Evropě. Od roku 1945 do roku 1991 bylo základní celosvětovou otázkou, jaké bude postavení Evropy po druhé světové válce. Od roku 1991 až do dneška byl základní otázkou v Evropě a ve Spojených státech stav islámského světa po konci studené války, což mělo za následek vynucen určitého druhu stability v regionu.

NATO bylo vytvořeno, aby ochránilo Evropu po druhé světové válce. To již není stěžejní problém. NATO nebylo připraveno na to, aby se vypořádalo s tím, co přijde po jeho úspěchu. Panuje shoda, že chaos v islámském světě je nežádoucí, ale není konsensus na následujících třech bodech. Za prvé, neexistuje žádná dohoda, že NATO jako instituce má povinnost pacifikovat region společnou vojenskou akcí. Za druhé, neexistuje shoda nad tím, jak by taková pacifikace měla vypadat. Za třetí, není žádná shoda na tom, že by mělo být prováděno koordinované a společné úsilí k předcházení teroristickým útokům na členské země NATO.

NOVINY –Zajímavosti s kulturou ba i odjinud

Orgány NATO byly vytvořeny s přísně vymezeným posláním pochopení důsledků selhání, a na jejich základě a dle zdrojů členských států dochází k určování vojenských zdrojů vhodných pro příslušnou misi. Na současném konfliktu neexistuje taková shoda, a proto NATO nemá sjednocující cíl. Studená válka byla viděna jako existenční hrozba pro Evropu. Islámský konflikt je viděn z různých pohledů v různých zemích v různých časech. Žádná vojenská strategie nemůže stavět na tak chatrném politickém základu. Proto se zájmy v rámci NATO rozcházejí, a to zejména mezi Spojenými státy a mnoha evropskými zeměmi. Amerika bojovala ve válce v muslimském světě po dobu 15 let, aby potlačila síly, které USA vnímají jako ohrožení své bezpečnosti a zájmů. Některé evropské země, jako například Velká Británie, se připojily k této válce a mnoho do ní investovaly. Některé země zase investovaly jen tolik, že jejich vklad, vzhledem k možnostem, které měly, lze označit jako pouhé symbolické gesto. Další země byly hluboce skeptické a kritické vůči americké strategii.

Proto se tyto země nemohou plně dohodnout na strategickém riziku, kterému NATO čelí, a v důsledku toho nemohou přijmout jednotnou strategii. Pohled členských států NATO na svět a ochota rozhodně jednat se velmi liší. Proto rozumná otázka zní: Jaký smysl má NATO? Obecně panuje mínění, že zatímco 15leté vedení války ze strany USA nedonutilo Evropu působit společně v rámci kolektivní bezpečnosti, tak jiné zájmy zase spojují členy dohromady.

Otázkou je vymezení toho, jaké další záležitosti vyžadují organizaci, jakou je NATO, a zda poté, co bude definován cíl/úkol, budou Evropané připraveni věnovat zdroje potřebné k provedení tohoto cíle/úkolu. Je velmi důležité neustále zdůrazňovat, že NATO není politická organizace, v které se vedou diskuze, ale vojenská aliance, jež spočívá na vojenských cílech a prostředcích. Jde o vojáky a námořníky, a pokud je problémy, kterým čelíme, nezahrnují, pak NATO nemá žádný smysl. Na řešení takových problémů možná bude potřeba jiný druh instituce.

NATO je aliancí zvyku. Potřebovali jsme NATO, a proto jistě stále NATO potřebujeme. Je také aliancí pohodlnosti. Raději, než aby bylo vázáno k vojenskému řešení současných problémů, což je jeho posláním, stalo se NATO ve svých závazcích selektivním. Rozdíl mezi NATO před rokem 1991 a nyní je jednoduchý. Před rokem 1991 mělo jasný účel a všichni členové byly k tomuto účelu zavázáni. Teď už nemá jasný cíl, a když se někteří členové, jako jsou Spojené státy, zapojí do války, tak je účast dobrovolná. Abychom byli přesnější, účast může být sice na oko velká, ale ve výsledku vojensky bezvýznamná. Evropská vojenská síla je racionálně tvořena pro riziko, které je ochotna podstoupit a nikoli pro požadavky bezprostředního konfliktu. Účast v konfliktu není automatická, ale je nepovinná. Z toho důvodu NATO již není aliance, protože aliance vyžaduje společné zájmy a podporu. Členové NATO nemají žádný společný zájem.

Ve snaze najít důvod pro pokračování činnosti Severoatlantické aliance je zjevným řešením návrat k základnímu poslání NATO: k odstrašování Ruska. Od roku 1991 do roku 2008 a do války v Gruzii byl předpoklad NATO ohledně Ruska následující: jde o zmrzačený pozůstatek Sovětského svazu neschopný představovat vojenské nebezpečí, jehož zájmemem je v prvé řadě vyvinout se do forem liberálních demokracií s živou ekonomikou spojenou s Evropou. Zdálo se to jako rozumný předpoklad, ale byl špatný. Rusové stále více viděli evropskou a americkou pomoc jako podkopávání ruské ekonomické životaschopnosti a v rozšiřování NATO viděli zaškrcování Ruska. Ukrajinská oranžová revoluce v roce 2004 byla spolu s přijetím pobaltských států do NATO bodem zlomu. Rusové to považovali za porušení slibu Západu nerozšiřovat NATO do bývalého Sovětského svazu a způsob, jak vytvořit protiruské režimy v oblastech, které mají pro Rusy zásadní význam.

Bez ohledu na subjektivní úmysly obou stran NATO předpokládalo, že Rusko je ochromeno a není ho třeba brát v potaz při plánování akcí. Ruský předpoklad byl, že NATO se nadále obává Ruska a nebude spokojené, dokud ho neparalyzuje. Toto se projevuje aktuálně v otázce budoucnosti Ukrajiny, protože Rusové modernizují své vojenské síly v očekávání dalšího tlaku ze Západu. Západ čelí Rusku, které se zřejmě vrací do podoby, kvůli které bylo potřeba v prvé řadě NATO vybudovat.

Tento problém je zvláště důležitý v tom, čemu se říkalo (a mělo by se to tak znovu nazývat) východní Evropa, která je zaklíněna mezi dvě síly. První z nich je Evropská unie, která je stále funkční, ale také stále více roztržštěná a neschopná jednat ve shodě. Druhou silou je Rusko. To je stále nejistější a snaží se stabilizovat svou západní hranici, což znamená, že Pobaltí, Polsko, Slovensko, Maďarsko, Rumunsko a Bulharsko pociťují vítr vanoucí z východu.

Názorová fragmentace EU se odráží i v NATO.

Východoevropské země jsou si vědomy, že s výjimkou Spojených států postrádá NATO vůli a moc k vytvoření hlavní blokační síly. Několik vojenských praporů sice existuje, ale nejde o nic, co by vlastně mělo zásadnější vojenský význam v případě, že by Rusové byli schopni zahájit útok.

Rusko se tváří jako velmoc, ale jeho vnitřní ekonomické problémy jsou obrovské. Velká část jeho vojenské síly je jen stínem toho, co byla za sovětů, a jeho modernizační program závisí na financích, které jsou při klesajících cenách ropy velmi napjaté. Přesto je ruská vojenská síla větší než ta východoevropská a schopnosti NATO (s výjimkou Spojených států) nasadit vojensky rozhodující síly jsou omezené. Východoevropské státy, které jsou součástí NATO, by se možná mohly spolehnout na některé země v alianci, ale nemohou spoléhat na samotné NATO, protože to postrádá efektivní vojenskou sílu.

Ve skutečnosti je východní Evropa, s nějakou pomocí od zbytku Evropy a Spojených států, docela dobře schopná se nejen bránit vojensky proti současné ruské realitě, ale také chránit sama sebe politicky proti ruskému vlivu. Kdyby východoevropské země měly pracovat společně, byla by to ohromná síla. Ale Slováci a Maďaři mají malou důvěru v NATO a Poláci a Maďaři čelí neustálému tlaku ze strany EU, protože jejich zvolené vlády Evropská unie neschvaluje.

Původním posláním NATO bylo potlačit Rusko. Ale v tomto případě země jako Německo nenesou primární břemeno. Toto břemeno padá na východní Evropu. Bohužel minimální podpora potřebná k zajištění regionu – několik prvotřídních divizí a stíhaček – není k dispozici. USA se zotavují a možná připravují na další kolo konfliktu na Středním východě, a zbytek Evropy postrádá minimální kapacity potřebné pro delší nasazení několik set mil od domova. Proto nemůže být základní strategie NATO prováděna. Něco, co je dobře vepsáno do paměti NATO a mělo by být lehce zvládnutelné díky schopnostem zemí, jako je Německo, je neproveditelné. Solidarita NATO na ochranu východní Evropy není zdaleka tak silná, jak by mohla být, a obecné proklamace samy o sobě nevytvoří dostatečné vojenské kapacity, které by z nepravděpodobného scénáře ruského útoku udělaly věc zcela nemožnou.

Ze strategického hlediska, bez ohledu na vnitřní politiku, Polsko a Maďarsko jsou země nezbytné pro odstrašení Rusů. Zatímco prazáklad NATO obsahuje toto odstrašení, Evropská unie si vyhrazuje právo poučovat a odsuzovat obě tyto země a činí tak klidně i během politických problémů ve zbytku Evropy. Jinými slovy, východoevropské země mají jeden typ vztahu s NATO a jiný zase s EU. Takže na setkání NATO Němci mluví tak a na zasedání EU mluví zase jinak. A koalice, která by chránila Německo od budoucích nepřírozených událostí (v době, kdy se věci, které dříve zněly jako přitažené za vlasy, staly realitou), se nemůže vytvořit.

Spojené státy jsou klíčovým členem NATO a USA se snaží přijít na to, jaký užitek NATO přináší. Odpověď není ani zdaleka jasná. V jedné oblasti, v které NATO může být užitečné a může působit v rámci svého poslání, je chování evropských členů jak rozporuplné, tak hlavně pouze teoretické. Evropané prostě nemají vybudovanou armádu ani na misi, jež by zcela jednoznačně spadala do kompetence NATO. Zatímco Rusové mají schopnost zvýšit svůj vliv na své západní hranici, tak jim jejich evropští protivníci neúmyslně otevírají svá zadní vrátka.

Nakonec tedy vlastně nejde o problém NATO. Jde o evropský problém. Evropský konsensus o obraně neexistuje o nic více než konsensus o ekonomice. Být v tak nestabilní alianci je příliš komplikované pro jednoduché a nesofistikované Američany. Americký ministr obrany James Mattis stanovil cenu, kterou členové musí platit za ochranu NATO. Evropané budou předpokládat, že to je jen tlachání a budou pokračovat tak, jak byly zvyklí. Poté, co se vyvázali z kolektivní odpovědnosti na Středním východě, se také vyvazují z kolektivní odpovědnosti v Evropě. Akce USA v Evropě se bude konat podle potřeby, ale nebude omezena hlasy těch, kteří nepodstupují žádné riziko. Nejedná se o můj názor, ale o prostou racionální analýzu od USA. Proč se zpovídat organizaci, která odmítá sdílet riziko?

Originální článek na serveru Euractiv zde.

***George Friedman je** mezinárodně uznávaný geopolitický prognostik,nejčtenějšíautor New York Times a zakladatel a předseda globálně analytické společnosti GeopoliticalFutures.*

INSTITUT 2080

Psi, kteří hlídají Bílý dům, pocházejí z České republiky

Na celém světě najdete jen málo lepších psů, než jsou ti, kteří hlídají Bílý dům, sídlo prezidenta Spojených států amerických. O to zajímavější je, že někteří z nich pocházejí z České republiky.

Úkol chránit prezidenta USA má již od roku 1901 federální agentura Secret Service (dále Tajná služba). Z dříve malé organizace se stala v 21. století velká a mocná instituce. Jejím hlavním posláním však i nadále zůstává chránit prezidenta a členy jeho rodiny, stejně tak viceprezidenta s rodinou, kandidáty na prezidenta a také jejich rodiny a další vládní činitele a jejich rodiny.

V současné době zaměstnává asi 6750 mužů a žen – ale také několik desítek psů. Většinou jde o belgické ovčáky malinois. Americká kynoložka a spisovatelka Maria Goodavageová ve své knize Secret Service Dogs: The Heroes Who Protect the President of the United States tvrdí, že „tito psi, stejně jako většina vojenských psů, se narodí a několik let žijí v evropských zemích, například v Nizozemí nebo České republice“.

Na dotaz České televize, odkud tato její informace pochází, odpověděla: „Lidé z Tajné služby a armády, s nimiž jsem mluvila, říkají, že vaše země je skvělé místo, kde se dají takoví psi pořídit. Tajná služba si ale psy z ČR nekupuje přímo – má amerického dodavatele, společnost Vohne Liche Kennels, která je pro ně pořizuje z Evropy. Má v Evropě také vlastní stanice, kde psy připravuje.“

Autorka také uvedla, že Česká republika má ve Spojených státech, co se týká služebních plemen, špičkovou pověst – a že je dokonce klíčovým dodavatelem pro Tajnou službu. Současně ale dodala, že získat jakékoliv další informace nebude snadné; jde o nesmírně tvrdé konkurenční prostředí a dodavatelé navíc bývají vázáni slibem mlčenlivosti. Navíc jde o záležitost americké vnitřní bezpečnosti.

Předseda společnosti Vohne Liche Kennels Kenneth D. Licklider ale tuto informaci potvrdil: „Ano, dovážíme psy přes kotce, které vlastníme v Nizozemí. Nakupujeme psy po celé Evropě, včetně České republiky. Jsme jediný dodavatel (služebních plemen) pro řadu agentur – včetně Tajné služby. Specifické informace však nesmím sdělovat.“

Malinois, který dostal Usámu

• Podle deníku NY Times byl belgický ovčák malinois také v týmu, který zlikvidoval Usámu bin Ládina. Jeho identita byla přísně tajná, stejně přísně jako 80 lidských členů týmu US Navy Seals, kteří se na této operaci podíleli. V srpnu 2011 však byla odtajněna – pes se jmenuje Cairo. V rámci této operace měl pátrat po výbušninách, odhalit bomby a pasti a také případné osoby za tajnými dveřmi nebo v úkrytech.

Psovodi Navy Seals jsou se psy spojení kamerami, díky nimž vidí to, co psi, mohou s nimi komunikovat vysílačkami, a dokonce mají speciální postroje, díky nimž psi mohou skákat padákem z letadel. Cairo byl pro tuto akci navíc vybaven neprůstřelnou vestou, která stála v přepočtu půl milionu korun.

Čeští služební psi v USA

Že jsou čeští psi vysoce cenění po celém světě, ale v USA zejména, není mezi znalci tohoto prostředí žádným tajemstvím. Česká kynologie má špičkovou tradici ještě z dob komunismu, kdy byla celá hranice státu obehnána plotem a služební psi bránili, aby ji kdokoliv narušil. Po pádu železné opony tato tradice nebyla přerušena; naopak se vylepšovala o nová plemena, jako jsou například právě ovčáci malinois.

Obchod se psy je velmi výdělečný. Za ty nejlepší exempláře může koncový zákazník zaplatit třeba až 500 000 korun – většina této částky jde ale za prostředníky a zprostředkovateli, nikoliv k původnímu chovateli.

V České republice jsou na chov služebních psů zaměřené desítky chovatelských stanic – podle výsledků mezinárodních soutěží jsou světovou špičkou. Zajímavé je, že psovodi, kteří psy cvičí, na ně často mluví v jejich „rodném jazyce“ – tedy v češtině. Pokyny v češtině slyší štěňata od narození, je tedy přirozené, že jsou na ně navyklá, a musí se tomu přizpůsobit i psovodi. Americká média nedávno informovala o případu, kdy zločince zadržel pes proto, že zločinec nepochopil česká slova „trhej“.

Obliba českých psů v USA se netýká jen ovčáků malinois. „Zhruba polovina německých ovčáků, které mají policejní jednotky v USA, buď přímo pochází z Česka, nebo na ně mají nějakou jinou vazbu. Jsou to silní psi a inteligentní pracanti,“ říká nadporučík Heath Marshall z policejního sboru v Rockville na předměstí Washingtonu. Uvedl to rovněž v rozsáhlém článku magazínu Newsweek.

Co dělají psi v Tajné službě?

Ať již jde prezident USA kamkoli, před ním se tam vždy vydají i psi Tajné služby. Zpočátku byli používáni především pro vyhledávání výbušnin. Mají v tom výjimečnou moc – pokud pes nahlásí, že cítí výbušninu, může to zabránit prezidentovi ve vstupu do Bílého domu nebo jeho opuštění, případně to může přerušit návštěvu nějakého místa.

Prakticky každý návštěvník Bílého domu je „prohledán“ psem, ale většina jich o tom netuší. Stejní psi prohledávají také automobily, které vjíždějí do areálu Bílého domu – průměrný pes takto ročně prozkoumá 7020 automobilů. Jak úspěšní v tom jsou, se ale nikdo nedoví. Maria Goodavageová ve své knize tvrdí, že takových případů již bylo mnoho, ale na veřejnost se tyto informace nedostanou kvůli operační bezpečnosti.

Kdyby se tyto informace dostaly k potenciálním teroristům, mohli by se z nich poučit, zní operační pravidlo Tajné služby. Později začala Tajná služba psy využívat také v jednotce rychlého nasazení (Emergency Response Team – ERT), kde psi musí bleskurychle reagovat na mnoho druhů hrozeb; jejich hlavním úkolem je zadržet narušitele Bílého domu, kteří se z jakýchkoliv důvodů pokoušejí proniknout dovnitř.

Americká tajná služba ovčáky malinois používá už od roku 1975.

Další výhodou je, že jde o plemeno dlouhověké; tito psi mohou sloužit až do věku 14 let a dají se trénovat od raného mládí. V dobách, kdy americké federální agentury musí šetřit na každém kroku, jde o výhodu, se kterou se vlčáci jen těžko mohou měřit.

Maliňáci, jak se jim přezdívá, se od vlčáků liší ještě v jednom – jiným způsobem likvidují narušitele. Vlčáci je tahají za rukáv, maliňáci je rvou a trhají zuby. Je to sice efektivnější, ale mnoho chovatelů s tím mělo problém z etických důvodů.

Malinois, pes stvořený pro službu

Předci maliňáků vznikli z velkých obranářských ovčáků přibližně na konci 17. století. Postupně se zmenšovali a lépe se sžívali jak se stádem, které hlídali, tak s lidmi, jimž pomáhali. Při práci se stády se naučili obratnosti, schopnosti rychle reagovat a současně na slovo poslouchat. Přitom museli být velmi odolní vůči všem klimatickým extrémům, se zvířaty strávili venku celý rok.

Ze čtyř existujících druhů belgických ovčáků je malinois jediný krátkosrstý. Své jméno získali podle města Mechelen, jako plemeno byli zapsáni až roku 1891. Už za první světové války se ukázalo, že tito psi jsou nesmírně vhodní pro různé vojenské účely – od hlídání muničních skladů přes spojařské účely (předávání vzkazů) až po stopování. Do České republiky se maliňáci dostali s největší pravděpodobností těsně před sametovou revolucí.

Proč právě malinois?

Plemeno belgický ovčák malinois je pro služební účely zcela ideální, a to rovnou z několika důvodů. Podle bezpečnostních expertů jsou ideální kombinací ostrých smyslů, odolnosti, rychlosti, síly, odvahy, inteligence a schopnosti adaptovat se na prakticky jakékoliv klimatické podmínky.

Vynikají v tom zejména proti německým ovčákům, kteří byli až donedávna nejrozšířenějším služebním plemenem. „Vlčáci“ mívají problém s delší srstí, která způsobuje, že v teplejším klimatu jsou méně výkonní – což je samozřejmě u psů, kteří musí cestovat po celém světě, problém. Také u psů pro armádní účely se ukázali ovčáci malinois jako nejvhodnější plemeno: většina vojenských operací Spojených států probíhá v zemích, kde je horko. Ukázalo se to především během operací v Iráku a později také v Afghánistánu.

Dokáží vyvinout rychlost přes 40 kilometrů za hodinu, mají úžasné zrychlení a také skvěle vidí – jejich zorný úhel je 270 stupňů. Jsou i odolnější vůči „opotřebování“, neobjevují se u nich tolik problémy s páteří ani s kyčelními klouby.

Létající psi

Psi Tajné služby patří k největším letcům mezi psy. Za svou kariéru průměrný služební pes Tajné služby zvládne přes 200 letů letadlem, velkou část přes oceán.

Nejslavnější případ psů Tajné služby

O většině akcí psů Tajné služby se nikdy veřejnost nedoví. Výjimkou byl případ z října 2014. Tehdy přes plot Bílého domu přelezl tříadvacetiletý Dominic Adesanya, který se rozběhl dovnitř. Po pár metrech ho ale strhli k zemi dva ovčáci malinois, Jordan a Hurricane. Muž je sice lehce zranil, dvojici psích strážců se však povedlo ho pokousat a udržet u země.

Malinois, který připravil o místo ředitelku Tajné služby

Roku 2013 se stala ředitelkou jako první žena v dějinách Julia Piersonová. Po roce a půl ale musela skončit, právě kvůli skandálu se psem a jeho psovodem. Když přes plot Bílého domu přelezl narušitel, nevypustil na něj psovod Tajné služby psa; malinois by kvůli špatné koordinaci akce nedokázal odlišit, jestli útočit na narušitele, anebo na agenty, kteří ho pronásledovali. CT24

Nejrychlejší cesta do ráje

Benjamin Kuras Nevpes

Útok teroristy Masooda (Ajaa, Elma či jak se vlastně jmenoval) ve Westminsteru nebyl útokem islámským. Řekla to sama premiérka. Byla k tomu, pravda, donucena a zaskočena otázkou jednoho poslance znějící takto:

„Může paní premiérka potvrdit, že to nebyl akt terorismu islámského?“.

Paní premiérka sice měla šanci se poslance zeptat, jakého terorismu si tedy myslí, že to byl akt, ale místo toho, jakoby obžalovaná před inkvizicí, spěchala odpovědět takto:

„Absolutně. Nebyl to terorismus islámský, nýbrž islamistický, perverzní výklad slavného náboženství.“

A aby bylo každému jasno, čím byl vlastně tento útok způsoben, vysoký důstojník Scotland Yardu připomněl jakýsi ten „z minulých příkladů známý extremismus pravicový, jehož se naši mírumilovní muslimští spoluobčané teď budou obávat“.

Takže si bezpečnostní činitelé budou dál lámat hlavu nad příčinami (ne)islámského terorismu a marně se pokoušet sestavovat „typický profil“ (ne)islámského teroristy, jednajícího jako „osamělý vlk“, k jehož činu se pak dodatečně přihlásí Islámský stát. U jednoho po druhém budou zjišťovat, že to nebyl typický terorista, jako ti mladí nerozvážlivci podřezávající krky a odstřelující nevěřící a chybně či nedostatečně věřící, jak je známe z internetových záběrů, za něž je teď ve Francii se souhlasem Evropského parlamentu souzena Marine Le Pen, jejímž zločinem je, že záběry převzala na svou stránku. U jednoho po druhém budou nacházet „netypické“ a „neislámské“ chování, historii drobné zločinnosti, hříšný život a neznalost náboženství, jehož jménem teroristický čin spáchal. Každý jim bude vycházet jinak, netypicky, vyšínutě, neislámsky, pomateně. Najdou u nich však přece jen něco společného: Na „radikální“ islám konvertovali nebo se z „vlažného“ islámu „radikalizovali“ - často ve vězení nebo v podobném životním šoku působícím „obrácení“ na víru.

A pak se z anonymních hříšníků proměnili v celebrity. Tím, že si přečetli – nebo jim někdo přečetl a vysvětlil – třeba toto:

„Ti, kdo padli v boji za věc Alláhovu, nejsou mrtvi, nýbrž žijí a jsou živeni v přítomnosti svého Boha.“

Nebo toto:

„Alláh zaručuje, že bojovníka za věc Alláhovu přijme do ráje, bude-li zabit.“

To první je z koránu, to druhé z hadísů. Podobných slibů a záruk mučednického ráje se v souhru islámských svatých textů dají najít tucty, vedle popisů hororů pekla, jemuž se jinak nevyhnou.

Zemřít v útoku na kafíry je nejrychlejší způsob pokání za hříchy, vyhnutí se peklu a vystoupení na nebesa. Tak si tyto a podobné verše vykládají sebevražední teroristé. A to je samozřejmě ten perverzní výklad slavného náboženství. Ten správný výklad je ten, že obyčejní hříšní či vlažně věřící muslimové se radikalizují islamofobií pravicového extrémismu. Tím je i každý projev znepokojení nad radikalizací vlažně věřících muslimů.

Převzato z www.securitymagazin.cz

Návrh "protibůčkového" zákona

Tomáš Vodvářka NevPes

Iniciativní skupina poslanců v čele s Josefem Hubeným a Jindřichem Nejedlým připravila pro únorovou schůzi Parlamentu České republiky projednání nového zákona, jenž bude vtělen do Zákona o zdraví lidu č.264 Sb.

Podkladem zákona jsou studie prestižního časopisu British Medical Journal, kde byly jasně dokladovány tragické následky požívání této potraviny. Vzestup hladiny LDL cholesterolu a nepříznivý aterogenní index jsou důkazem škodlivosti a nebezpečím pro organismus, které je srovnatelné s tabákem či alkoholem. Jelikož náš stát má na paměti zejména blaho svých obyvatel, jsou zmínění poslanci přesvědčeni, že návrh projde napříč politickým spektrem. Uvádíme návrh v paragrafovém znění.

Islámský terorismus udeřil v Evropě čtyřikrát během týdne. Reakce EU? Žádná.

JITKA PŘIKRYLOVÁ

Po sobotním nepodařeném útoku na pařížském letišti dostal tvrdý zásah Londýn, kde zemřeli 4 lidé a jeden terorista. Použil auto a pak nůž. Totéž zkusili den nato v Belgii a také v Itálii. Eiffelovka asi jen problikává trikolory.

K tomu jen před nedávnmem týdny nepokojů ve Francii, ve Švédsku, Nizozemí, převážně v No go zonách, které ale prý pořád ještě neexistují. Násilí provázející řadu zraněných, na ulicích zůstaly stovky ohořelých aut a rozbitých budov. Pojítkem jsou dvě hesla, která se nesmějí říkat nahlas. Islám. Neevropský vzhled. Za tím vším neevropské myšlení a ideologie, která v příšerné sebeironii samu sebe naprosto vážně nazývá náboženstvím míru. A právě ve jménu tohoto náboženství míru podle tureckého prezidenta Ertogana už brzy v Evropě vypukne svatá válka.

Jakože od politiků neslyšíme slova jako alarmující, kritické, ohrožení? Proti nebezpečí povodní se stavějí hráze, všude jsou přísné protipožární předpisy, ale proti tomuto zlu, které sílí, že jsou pomalu slyšet bubny jako z Mordoru, tak to se neděje nic, abychom se také nedejbože nedotkli něčích lidských práv. Muslimský starosta Londýna Sadiq Khan už před časem řekl, že hrozba terorismu patří k životu ve velkoměstě.

Omyl.

Islámský terorismus do Evropy nepatří a nikdy nepatřil. Velká Británie si zažila svoje díky Irům, ale to se nedá srovnat s tím, co se dnes děje v bohatších a kulturně obohacených zemích Evropy. Patří to k zemím jako je Sýrie, Turecko, Somálsko a tak dále. Mapa z roku 2016 ZDE.

Křišťálově jasné. Najdete tu vesměs země původu nejčastějších obohacovačů a pak ty nejvíce kulturně obohacené. Třebaže je nezpochybnitelné, že teroristické útoky páchají (pokud jim není vč včas zabráněno) výhradně přistěhovalci z těchto zemí a jejich potomci, nesmí se o tom mluvit. Nesmí se před tím varovat. NESMÍ SE PROTI TOMU NIC DĚLAT.

Česká média svižně drží krok s evropskými plánovači islamizace Evropy zvané Euromed, což je projekt EU na přijetí 56 miliónů muslimů do roku 2050, více ZDE či ZDE. Módní značky se předhánějí v návrzích na to, jak co nejelegantněji zahalit ženu podle práva šaría. Ultralevicoví takynovináři Pehe, Fendrych, Palata a další zase v házení slovního hnoje na zaprděné xenofobní Čechy, kteří pořád ještě nedokáží vidět ten multikulturní přínos, co se porůznu naplavil do Itálie a Řecka. V Národní Galerii se za peníze českého daňového poplatníka objevilo cosi ohyzdného, co se vydává za umění. To nám čínský migrant vzkazuje, jak jsme se my Češi postavili k přijímání “uprchlíků” trapně. Komickou tečku těmto snahám o výchovu českého xenofoba dala Anička Bachorová svým půvabným článkem o tom, jak islámská modlitba prospívá zádům. Já vám nevím, v Sydney jsem potkala hezkou řádku týpků, co měli pořádně odřené boule na čele. Ale záda asi v pohodě.

Evropa, ta původní, ta populistická a xenofobní a bílá, tak ta je pořádně naprdnutá, ať si média se svými haštagy říkají o lásce k muslimským bratrům, co chtějí. Z lidské bezmoci často vzdejde trpký humor.

O nejvtipnější hlášku se ovšem zasloužili zase muslimové. Ti údajně požadují, ať anglická královna konvertuje k islámu nebo opustí Anglii. Více ZDE.

Optimistický konec nenabídnu. Jen další perlu na úplný závěr. V roce 2015 se oficiálně do Evropy dostalo 1 257 030 migrantů a migrační či uprchlická krize se propírala všude. Vloni pak Merkelová s Erdoganem uzavřela jménem EU onu ďáblovu dohodu o uzavření tureckých břehů a vracení migrantů z Řecka do Turecka a všichni se tváří, že problém vyřešen.

A mezitím se v roce 2016 oficiálně dostalo do Evropy dalších 1 204 280 nelegálních migrantů. A ticho po pěšině, migrační krize přece zažehnána.

Takže tak.

Muslimové přeběhnou německou hranici a začnou tancovat, zpívat, jásat Jde okolo stará babička a ptá se: “Chlapci, copak to slavíte?” A jeden muslim odpoví: “Slavíme a radujeme se, už nás muslimů žije tady v Německu 8 milionů babko !!!” Babka se zamyslí a povídá: “Já bych se tak neradovala mláďenci, ono to není až zas tak dávno, co tady žilo víc jak 10 miliónu židů”

NOVINY –**Z Respektu a i odjinud**

Nový Světový Řád, kde se má pracovat, neodporovat vrchnosti a podílet se spokojeně na tom, co elita určí ke konzumaci. Nechtějí povstání, demonstrace ani shromažďování, jen chtějí mít hodně „včeliček“ a hlavně hodně medu. Otrokářství, tolik odsuzované navenek dostává neslýchanou, novou podobu.

Proč Alláhovi následovníci? Nu přece to je jednoduché. Tihle lidé jsou již perfektně zpracovaní od svých imámů, poslušní každého slova, odpor proti jejich církvi nesnesou a odmění se tím, že pochybovače okamžitě zlikvidují. Tedy jinak řečeno, soběstačná vnitřní policie. Hlídadí jeden druhého. Vychovávají tak „čistou rasu“ hlupáků, bez myslících pochodů v mozku. Takové když nasadí do myslící Evropy, brzy se Evropa změní. Pochybovači a odpůrci Alláha budou zlikvidováni rychle, nu a zůstanou jen ty vykuchané hlavy, modlíci se 5x denně. Elitám nezáleží na právech běžných občanů, žen, nebo jiných menšin, to se vyčistí časem. Z násilňování je jen jeden způsob, jak u lidí vyvolat strach a tedy donutit je k poslušnosti. Nakonec podívejte se na Irán. Kdysi tam byla normální naše, západní svoboda. Pak přišel Khomeini a dnes? Hrůza. Tak bude vypadat celý svět. Takový je plán.

Vybrali si schválně Alláhovy sluhy, ti jsou už zpracovaní, dovedou poslouchat nadřízené bez reptání, a kdo reptá, zemře. Došlo to tak daleko, že smrt pro ně neznamená naprosto nic. Mají přece slíbené panny v nebi. Takže na tom budou dobře tak, či tak. Bud' panny na zemi, po případě poskvrněné ženy, nebo panny v nebi. Sex jim ovládá mozek, a jelikož sex je jediné populární měřítko odměny, slíbili jim nebeské panny, aby tam odcházeli beze strachu. Aby to bylo pojištěné na všech stranách. No, nekupte to? Slíbit auta nebo paláce, by mnohým nesešlo. Sex je nejpřitažlivější element v životě muže. Alláh to má pod palcem docela pevně. (nebo Imáni?)

Proto ta záplava muslimů. Proto a pro nic jiného. Muslimové mají svoji víru, která nemá slitování. Jsou už zaběhaní. Netřeba je nic učit. Už vědí jak poslouchat, a jak hájit Alláha, Mohameda a vše, co jim bylo implantované do mozku. Muslimové se tak stávají prodlouženou rukou elit. Veškerou špinavou práci udělají za ně. Podřídí se, nebo zemřeš. Tak se nepodříd' Kdo má odvahu? Žena má sloužit muži pro jeho sexuální potítky, je určená na rození dětí, starat se má o muže, hlavu rodiny, a držet hubu. To je její role. Mladé dívky, křehká stvoření jsou něco, jako mít k večeri mladého zajíčka. Mladé maso chutná výborně, mladá, nezkušená dívka chutná stejně. Když to bude dělat každý, bude to normální.

Za několik desítek let se svět změní na elity a na včeličky. Bude to nový Světový řád, kde se něco řekne a bude tak učiněno. Odpor nebude existovat, nebudou lidé, kteří myslí jinak. Degenerované lidstvo se podřídí a země bude oplývat bohatstvím, které si elity rozdělí spravedlivě pro sebe. Co může být lepšího, než být elitou samou? Ale to se většině nepodaří. Bude to doba, která zatáhne zeměkouli černou plachtou, ale komu to bude vadit? My tu už nebudeme, a mladí se přizpůsobí. Na socialismus, kapitalismus, fašismus, komunismus se bude jen vzpomínat, pokud se o tom bude vůbec kdy mluvit. Lidstvo v naší historii prošlo velkými změnami a vždy to odskákali ti obyčejní lidé. Tak proč ne dnes?

A na závěr? Přemýšlejte se mnou. Koho si měly elity vybrat na tuhle špinavou práci. Koho? Číňany? Nelze. Jsou moc chytří, i když někde podobní, ale nelze jim přiřknout rozpínavost jako muslimům. Tedy ti ne. Koho dál? Černochy? Jo, ty jo, ale pokud jsou z muslimských Afrických států, jinak na nic. Není jediný národ na světě, který má mocenské chutě jako muslimové. Množí se jako kobylky, mají na ty děti svoje manželky, ty se starají bez reptání. Oblbují se navzájem, není třeba nikoho přesvědčovat, nebo na oblbování najímat. Nejde tu o nějakou snahu lidi přesvědčit, jde o to lidi donutit. Kdo jiný by to zvládlnul lépe? Opět se musíme vrátit k muslimům. Proto je to řízená migrace. Má splnit multikulturní sen těm, kteří z toho budou těžit a když ne oni, jejich děti budou. Elity si našly své vykonavatele moci. Proto je také netrestají, policie je nepronásleduje, jen ve výjimečných případech, aby se neřeklo. Projde jim vše, tak je vlastně podporují v jejich chuti ovládnout svět. A to je plán. Tak to chtějí ti, co nás zradili. Tak to chtějí vlády ve všech zemích Evropy, snad s výjimkou Maďarska, ale i Orbán se dá odstranit, o tom žádná. Bude to zajímavé, kruté a zajímavé. Budeme na to čekat, nebo se pokusíme o změnu? Je to jen na nás.

Žena sbalila muži kufry a řekla mu, ať vypadne. Když odcházel, zakřičela: „Doufám, že umřeš dlouhou a bolestivou smrtí.“ On se otočil: „Takže ty chceš, abych zůstal?“

§1

Bůček byl seznán jako hlavní příčina narušení zdraví obyvatel. Jelikož je v současné době jeho prodej a následné požívání obyvateli státu neregulované a masivní, přistupuje se k následným opatřením.

§2

V první fázi bude jeho prodej v maloobchodě regulován na maximální množství 1 kg měsíčně na hlavu. Vyloučeny jsou mladiství do 18 let a občané s objemem břicha nad 100 cm. Všichni občané, mající o bůček zájem, obdrží na příslušném obecním úřadu speciální kartu (bůčenku), kde bude prodej zaznamenán prodávajícím. Prodej bude na bůčenku zaznamenán prodejcem a doklad o transakci spolu s množstvímí bude spolu s rodným číslem odeslán v rámci EEB (elektronická evidence bůčku) na ministerstvo zdravotnictví. Ministr je pověřen zřízením speciálního odboru, kde budou prodeje sledovány.

Balíčky s bůčkem budou baleny do speciálních fólií s potiskem obrázků, na nichž budou fotografie morbidně obézních jedinců či ucpaných mozkových tepen.

§3

V restauračních zařízeních bude zřízena na přechodnou dobu oddělená místnost se speciálním odsávacím zařízením, kde bude bůček podáván. Tato místnost bude označena jednotným znakem lebký se zkříženými hnáty. I zde je při konzumaci nutné předložit bůčenku. Stravovací zařízení musí mít speciální kuchyň, kde bude bůček připravován tak, aby nedocházelo k mísení s ostatními surovinami a rovněž pachem, který je při přípravě bůčku intenzivní a mohl by kontaminovat ostatní pokrmy a způsobit bůčkuprostým strávníkům fyzické a psychické potíže..

§4

Ve všech nemocnicích a poliklinikách se zřizují speciální protibůčkové poradny, kde budou vyškolení specialisté zbavovat občany, požívajících bůček, jejich závislosti. Tyto poradny budou financovány v rámci zdravotního pojištění, aby byly přístupné všem občanům bez rozdílu příjmů. Lékaři - specialisté - budou nabízet alternativní stravu jako brokolici, mrkev či řepu.

§5

Tzv. „domácí zabijačky“ budou zrušeny. Po přechodnou dobu - tedy u občanů, kteří si již zakoupili krmná selata - bude možná porážka jen za přítomností státního úředníka, který z čuníka ihned odebere bůček, sádlo a majiteli ponechá pouze libové maso a krupon. Porážka bez ohlášení na obecním úřadě bude trestána sazbou od 2 do 4 let s nucenými pracemi na zelných lánech.

§6

Z veškerých publikací - a to i těch napsaných v minulosti - budou speciální literární komisi odstraňovány jakékoli zmínky o této poživatině, stejně jako líčení zabijaček, vepřových hodů apod. Slovo škvarek bude vypuštěno z českého jazyka úplně. Pohádka Dařbuján a Pandrhol a bude přístupna pouze literárním badatelům. Komise pro jazyk český zahájí činnost, v níž budou výrazy jako „skočit někomu na špek“ a pod. nahrazeny korektními výrazy.

Poslanci předpokládají, že schválením tohoto zákona se úroveň obecného blaha občanů České republiky opět o cosi navýší.

Převzato z blogu Tomáš Vodvářka se souhlasem autora

Proč ty záplavy Muslimů, proč ne někdo jiný?

Frank Krejčí

Napadlo mě, že asi bude pravdou, proč Evropská elita, rovněž i Americká elita a kdo ví kdo ještě má takový zájem na přívalu muslimských hord do civilizované Evropy a Ameriky. O co jim jde? To se ptá mnoho občanů těchto zmíněných kontinentů. Mám pocit, že mám odpověď, ale dříve ještě pár poznámek i otázek

Do Jižní Ameriky se nehrnou, do Asie jako takové rovněž ne a do Arabských zemí už vůbec ne. Proč do Evropy a proč do Spojených Států, včetně Kanady? Je to plánované oslabení právě těchto oblastí naší planety, kde lidé přemýšlí a kde je těžko na ně hodit jen tak rybářskou síť? Že je to plánované, to asi začíná být jasné každému. Je to jedna neústupná síla, která představá hluchotu a slepotu a ta zahrnuje všechny politické vrstvy v EU i v USA. Tím že jim do toho vlétnul Trump, se věci nepříjemně zamotaly. Ale snaží se kluci, snaží se ostře. Vyhraje to rozum nad chamtivostí? Vyhrají to skupiny milující svoji vlast, nebo to vyhraje elita, která plánuje zničení lidstva jako takového, a nastolení lidstva nemyslících, pouze pracujících oveček?

A zde je ta moje pravda, která nemusí být pravdou, ale značně se pravdě podobá. Dochází mi, že jde o skutečný

Historik Grabowski: Poláci za války zavraždili nebo předali nacistům přes 200 tisíc Židů

Během druhé světové války zavraždili Poláci přímo či nepřímo víc než 200 tisíc Židů. Izraelskému listu Haaretz to řekl polský historik Jan Grabowski, autor knihy „Hunt for the Jews“ (Hon na Židy). V ní mapuje, jak Poláci vraždili a hlásili nacistům Židy, kteří je během holocaustu požádali o pomoc.

„Přesný počet je velmi obtížné zjistit,“ uvedl pro Haaretz Grabowski a vysvětlil, jak k číslu 200 tisíc přišel. „35 tisíc Židů přežilo válku v Polsku (kromě těch, kdo utekli do Sovětského svazu a vrátili se po válce). Víme také, že přibližně deset procent Židů uteklo z likvidovaných ghett v letech 1942 a 1943 – z čehož plyne, že přibližně 250 tisíc Židů se snažilo přežít v úkrytu.“

Po odečtení přeživších tak podle něj zbyde víc než 200 tisíc Židů, „o jejichž životě a smrti rozhodovali Poláci“.

Podle Grabowského knihy není pochyb o tom, že „velká většina Židů, kteří se skrývali, zahynula v důsledku zrady. Byli udáni nebo prostě chyceni, svázáni a předáni místními lidmi polské policii nebo německému četnictvu.“

Pro pronásledování Židů vnikl speciální mechanismus. Fungoval pod německým dohledem, ale ti, kdo se na něm podíleli „v poli“, byli Poláci: vesničané, kteří drželi noční hlídky, místní informátoři, policisté, hasiči a další. Vytvořili hustou síť, díky které ti, jež se skrývali, téměř nemohli uniknout, tvrdí historik.

Grabowski zdůrazňuje, že skutečný počet Židů zavražděných Poláky je ještě vyšší než jeho odhad. „Můj součet je velmi, velmi konzervativní,“ konstatuje, „protože nezahrnuje oběti polské *modré* policie (Polská policie Generálního gouvernementu řízená Němci – pozn.), která zabíjela Židy nejen po likvidaci ghett, ale také během takzvaných likvidačních akcí.“

Odkazuje přitom na historika varšavského ghetta Emmanuela Ringelbluma, podle kterého byla tato policie zodpovědná „za stovky tisíc mrtvých Židů“.

Někteří Poláci pomáhali, jen když Židé platili

Grabowski se ve své knize zaměřuje na oblast Dabrowa Tarnowska na jihovýchodě Polska. Na základě polských, židovských a německých záznamů popisuje, jak Poláci vraždili a předávali nacistům Židy, kteří u nich hledali pomoc. Na druhé straně ale také dokumentuje hrdinství těch Poláků, kteří se Židy snažili chránit a sami za to někdy zaplatili životem.

Poukazuje i na případy, kdy Poláci pomáhali Židům ze zjištných důvodů. Popisuje třeba příběh ženy a jejích dvou synů, kterým jeden z místních dovolil schovat se v jeho domě, ale jen do té doby, dokud mu měli za pomoc čím platit. Když peníze došly, muž všechny tři zavraždil.

Další Žid, kterému došly peníze, jež od něj požadovali jeho „ochránci,“ se zachránil díky tomu, že si vytrhl zub, v jehož korunce ukrýval diamant.

Jinou formu „platby“ představovalo sexuální vykořisťování a znásilňování. Grabowski ve své knize zmiňuje případ židovské ženy, které jeden z Poláků slíbil ochranu výměnou za sex. Žena mu také dala zlaté hodinky, snubní prsten a oblečení, hned následující den ji ale její „ochránce“ předal nacistům, kteří ji poslali do Osvětimi.

Grabowského kniha vyšla poprvé v roce 2011 v Polsku, kde vyvolala diskuzi i v mainstreamových médiích. O dva roky později byla přeložena do angličtiny, v roce 2014 získala ocenění Jad Vašem, památníku obětí a hrdinů holocaustu v Izraeli. Jan Grabowski působí na University of Ottawa v Kanadě.

Ida. Film, který rozhádal Polsko

Otázka postoje Poláků k Židům budí velké emoce. Projevilo se to mimo jiné v diskusích, které před dvěma lety rozpoutal Oscarem oceněný film Ida. Zkoumá problematické vztahy mezi polskými Židy, katolíky a komunisty během holocaustu a po něm. Hlavní hrdinka je židovského původu a zjistí, že její rodiče byli během druhé světové války zavražděni polskými vesničany.

Konzervativní vláda v čele s premiérkou Beatou Szydlovou kritizovala fakt, že film neukazuje takovou historii Poláků, na kterou by mohli být hrdí. Ozývaly se hlasy, že se snímek nezmiňuje o žádných Němcích ani o tom, že Polsko bylo okupováno nacistickým Německem, které v Evropě vraždilo Židy masově. Kritikům se nelíbilo, že je obnažován polský antisemitismus, ale bez povšimnutí zůstávají Poláci, kteří Židům pomáhali a velice tím riskovali.

Film se dotýká také další epizody dějin, která zatěžuje vztahy mezi Židy a křesťany v Polsku. Jde o to, že někteří Židé, kteří přežili válku, nastolení poválečného

komunistického režimu přivítali a patřili k jeho počátečním vůdcům. Část Židů, kteří se stali prokurátory a soudci, byla zapletena do případů, jež skončily rozsudky smrti vynesenými nad polskými vlastenci, kteří bojovali proti nacistům a poté proti komunistům.

Polští Židé a historici přiznávají, že k tomu docházelo, ale zároveň tvrdí, že počet Židů, kteří se toho dopouštěli, je často nadhodnocován těmi, kdo chtějí ospravedlnit svůj nepřátelský postoj k Židům.

Polská veřejnoprávní televize Idu sice odvysílala, ale před tím zařadila do programu diskusi, ze které vyplynulo, že za úspěch filmu může hlavně prožidovská tematika. Sdružení režisérů poté sepsalo otevřený dopis, v němž uvedli, že „poprvé v historii svobodných médií v Polsku byl film označován jakousi ideologickou interpretací“.

Zavržení a prokletí vojáků

Jaromír Piskoř Krystlikuv magazin

Před dvaceti třemi lety se poprvé v Polsku, a to na Varšavské Univerzitě objevil termín „Zavržení vojáků“, jako součást výstavy o poválečném polském protikomunistickém odboji po roce 1944. Byl to pro spoustu Poláků šok. Zavržení a ještě vymazání z dějin. Pro polské komunistické dějiny totiž existovaly jen partyzánské oddíly prokomunistické, podporované Rudou armádou, pak vesnické oddíly, které po válce akceptovaly komunistický režim a nakonec banditi – prohitlerovské a kolaborantské jednotky.

Partyzánské jednotky, spojené hlavně s podzemní Armiou Krajowou (AK) byly zahrnuty komunisty pod bandity. V některých případech totiž ještě v průběhu války ***bojovaly se sovětskými partyzány, kteří se hlavně na východu Polska nějak s místními obyvateli nepárali a rabovali místní vesnice a města***. Podle válečného vojenského komunistického práva, byli vojáků z AK, kteří to zatajili a přišlo se na to, automaticky bráni jako zrádci a jediným trestem byla poprava (byli často násilně odváděni do bojových polských prosovětských jednotek). Všichni ti, kteří věděli, co jim hrozí, utíkali do lesů a pro komunisty se stali dezertéry. V jednom takovém případě, byl popraven dvacetiletý voják, který měl ženu a malé dítě. Velitel jednotky č. 51914, napsal manželce vojáka dopis, ve kterém jí sděluje smrt jejího muže a dále píše: „uvalil na sebe, vás i vaše dítě hanbu, zradil vlast a národ, ... nenávist našich vojáků jej bude provázet i po smrti. Každý, komu koluje v žilách polská krev, jej proklíná.“

Vojenské oddíly AK v roce 1944 osvobodily některá polská města, například Vilno. Některé oddíly měly i kolem 16 000 vojáků. Ač šlo o partyzány, byli dobře vyzbrojeni, velmi dbali o své uniformy a nebojovali v nich jen Poláci, ale i Bělorusové, Litevci, Židé či Rusové. Všichni proti německým okupantům. Podle direktivy Stalina, byli po ukončení bojů obklíčeni jednotkami NKVD a internováni. Fakticky byli posíláni do Ruska na mnoho let do lágrů či hned na místě zastřeleni. Když byli, na pomalou smrt odsouzeni povstalcí ve Varšavském povstání, začal vznikat podzemní nezávislý antikomunistický odpor.

V letech 1944 – 1945 byli protikomunistické akce nejsilnější. Polská konspirace novou vládu nepřijala. V konspiraci po oficiálním zrušení AK zůstalo téměř 200 000 lidí. Ve východním a centrálním Polsku operovalo několik desítek partyzánských a vojenských oddílů což dávalo dohromady asi 15-20 000 ozbrojených lidí. Odpor proti komunistům a sovětským okupačním jednotkám měl v některých vojvodstvích znaky lokálních povstání. Byla likvidována komunistická administrativa a místní komunistická policie. Komunisté udrželi moc ve velkých městech. Tam se vedly boje hlavně o vězněné či NKVD internované občany. Byli to bitvy, kdy na jedné či druhé straně zůstalo i několik stovek mrtvých. Bojové akce ukončila komunistická vláda v srpnu 1945 vyhlášenou amnestií, kterou využilo více než 42 000 lidí.

V letech 1945 – 1947 se podzemní antikomunistická činnost soustředila již méně na vojenské akce, ale byl kladen důraz na propagandu a vše směřovalo k volbám v roce 1947. Po zfalšování voleb a další amnestii vyhlášené komunistickou vládou v roce 1947 (využilo ji více než 53 000 lidí), končí masová činnost podzemí a zůstávají jen nezlomitelní. V roce 1948 ještě vyvíjelo činnost 158 partyzánských oddílů v síle 1 163 lidí a v roce 1949 138 oddílů v síle 765 lidí. V roce 1949 bylo na území Polska za účasti podzemních jednotek 828 ozbrojených akcí majících jednoznačně polický charakter. Mezi roky 1950 a 1952 existoval ještě asi 100 ozbrojených oddílů a skupin a jejich síla se odhaduje na 500 lidí. Byly to nevelké oddíly do deseti osob. Měly velké ztráty, ale místně vznikaly i nové oddíly, pravděpodobně z důvodu represí bezpečnostních složek a začínající kolektivizace. Disponovaly stále podporou části obyvatel,

což jim dávalo možnost dále bojovat, ale koncem roku 1952 byly komunistickou vládou zlikvidovány všechny nedůležitější partyzánské oddíly.

Po roce 1952 zůstali jednotliví partyzáni, kteří se jen občas sdružovali do oddílů. V zásadě již neměli konspirační zázemí a mohli existovat jen s podporou části venkovského obyvatelstva. Konec ozbrojeného odporu nastal asi symbolicky v roce 1956, po politických změnách v Polsku. Poslední „Zavržený“, Józef Franczak však zahynul v souboji s policisty až v roce 1963.

Komunistické ztráty, podle jejich historiků, byly kolem 22 000 osob. Z toho asi deset tisíc vojáků. Důstojníků a vojáků NKVD se „ztratilo“ asi 1 000. Ztráty antikomunistického odporu jsou stále předmětem bádání. Obecně se udává, že při likvidaci „banditů“ jich zemřelo 8 000 – 8 600. Dalších 5 000 bylo popraveno. 21 000 lidí zemřelo ve vězení. Nejsou ale žádná data o mrtvých, kteří zahynuli při bezpečnostních operacích v terénu nebo při pacifikaci míst odporu.

Měl polský podzemní odpor možnost změnit polskou poválečnou politickou situaci? Určitě ne. Nejen, že se po válce neuměl sjednotit, ale měl proti sobě obrovskou přesilu. Na území Polska bylo po válce 6 miliónů ruských vojáků a za pomoci NKVD se polským komunistům podařilo za krátkou dobu vybudovat silný bezpečnostní aparát, který do boje s polským podzemím uvolnil 300 000 důstojníků a vojáků. Hlavně ale prodlužování boje po válce, budilo odpor polských občanů. Konspirace ustupovala a lidé chtěli normálně pracovat, zakládat rodiny a žít. Až do devadesátých let však polská komunistická bezpečnost vedla na podzemní aktivisty a další potenciální politické nepřátele složky, jejichž obsah často rozhodoval o kariéře či osobním životě.

Komunistická moc v Polsku velmi pečlivě sbírala a ničila všechny materiály týkající se protikomunistického podzemního odporu a intenzivní propagandou se snažila prosazovat názor, že šlo jen o projevy banditismu. Dodnes je to v Polsku jeden z velkých problémů, se kterým se bádající historici musí neustále potýkat.

Od roku 2 011 je 1. březen polským svátkem „Zavržených vojáků“ (ten den v roce 1951 bylo popraveno vedení skupiny „Wolność i Niezawisłość“).

http://www.polskodnes.cz/aktuality/zavrzeni-a-prokleti-vojaci/CT24

Kozel do zahradnictví, Procházková do ÚSTRU!

Jiří X. Doležal REFLEX

Vyzývám Miloše Zemana, aby mne okamžitě jmenoval šéfem Národní protidrogové centrály, nebo alespoň do funkce vládního zmocněnce pro drogy. Mám k tomu stejné kompetence, jako má komunistická spisovatelka Procházková kompetence bádat o komunismu.

Komunisté vraždili, loupili a kradli. Jedna z největších státem posvěcených krádeží, které provedli, bylo ukradení majetku církvím. Po komunistickém převratu šly církevní majetky na řadu neprodleně, protože marxisticko - leninská diktatura chápala (libovolnou) církev jako třídního nepřítele. Po revoluci se politici dlouho nemohli dohodnou o nápravě této křivdy, ale nakonec přece jen k církevním restitucím - návratu majetku ukradeného komunisty - došlo. Vynořila se však řada komunistických a postkomunistických aktivistů, kteří církevní restituce napadali a kritizovali. Jedna z nejhlasitějších kritiček církevních restitucí, nápravy komunistické křivdy, byla spisovatelka Lenka Procházková. Dokonce podala kvůli církevním restitucím trestní oznámení na vládu.

Nyní více než překvapil (samozřejmě skrze Ovčáčka, jehož prostřednictvím hovoří) prezident Miloš Zeman. Ovčáček si v pátek desátého března tweetnul: „Pan prezident dnes navrhl Senátu Parlamentu ČR k volbě nové členky Rady Ústavu pro studium totalitních režimů paní Lenku Procházkovou.“ A nejde o recesi. Takže komunistickou totalitu (která je v ÚSTRU zkoumána především, nacistická je už přece jen příliš daleko v čase) by měla zkoumat dáma, která zločiny té komunistické totality vášnivě, až do trestních oznámení, hájí?

A nejde jen o to - paní Procházková ve svých veřejných projevech nesmlouvavě kritizuje prozápadní orientaci naší země, a neúnavně propaguje naši orientaci na Rusko, na zemi, která k nám tu komunistickou totalitu dovedla a která nás ještě o dvacet let později vojensky obsadila. Z jejího projevu loni na podzim: „Americká armáda už hodně dlouho nic nevyhrála, i k loupežným výpravám potřebuje spojení, spolupachatele. K tažení za ruskými zdroji si jako vojenské nástupiště připravila Ukrajinu, kde zaplatila a koordinovala násilný puč proti legitimní vládě a ve jménu demokracie

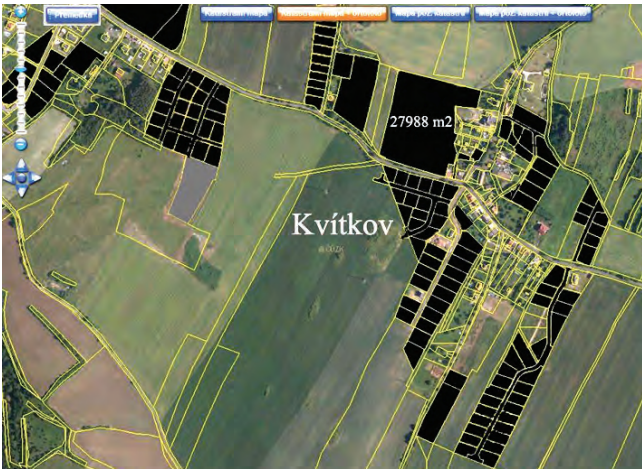
dosadila fašistickou juntou a vyvolala tím občanskou válku. Požadujeme vypsání speciálního referenda na vystoupení naší republiky z NATO. Setrávat ve spolku agresorů je nejen proti smyslu našich dějin, ale i proti naší mírové budoucnosti.“ Nebo z rozhovoru Novinkám: „Socialismus je vědecká prognóza o spravedlivé společnosti vytvořené na principu rovnosti občanů, která se v praxi klopotně vyvíjela, a Československo bylo prvním státem, který k jejímu uskutečnění měl koncem šedesátých let nakročeno, navíc za podpory většiny obyvatel.“

Prostě a jednoduše - paní Procházková je postojově a názorově přesně tam, jako byla totalita, kterou má nově zkoumat. Její dosazení do ÚSTRU by asi znamenalo, že budeme mít za dva tři roky „vědecky“ tímto ústavem potvrzeno, že za komunismu vlastně bylo fajn. Fakt dobrá volba, pane prezidento!

NOVINY – vydavatel.: **Procházková je komunistka z komunistické rodiny a psali jsme o ní v barevném vánočním vydání.**

Kvítkov, Modlany, Dražkov: české vesnice prodané Arabům

Autor [-svo-](#)

Kvítkov, vesnička s necelou stovkou obyvatel 5km východně od Teplic, se možná stane jednou z prvních arabských obcí u nás. V katastru nemovitostí obcí Modlany, Dražkov a Kvítkov nalezneme přes sto nových stavebních parcel ve vlastnictví cizinců z Kuvajtu či Saúdské Arábie. Nová výstavba tak výrazně přečíslí stávající rozlohu a počet obyvatel. Místní občané stanou ve své obci menšinou, většinu bude tvořit arabské osazenstvo ze zemí vyznávajících nejkonzervativnější islámský fundamentalismus. Vzhledem ke zkušenostem s „kulturními rozdíly“ a problematickým soužitím s dočasnými lázeňskými hosty v Teplicích bude následovat odchod místních a pokles ceny ostatních nemovitostí. Vznikne paralelní společnost. Islámská, salafistická enkláva v srdci Evropy...

V Teplicích za panování primátora Kubery (ODS) už zdaleka nejde jen o lázeňské hosty. Stále více muslimů se v Teplicích a okolí zabydluje na stálo. Za vydatné podpory místních politiků a spekulantů s pozemky Teplice a okolí procházejí první fázi procesu islamizace – usidlováním muslimů, které se už samo nezastaví. Jak známe od našich západních sousedů, čím silnější komunita, tím více přitahuje další a počet narůstá exponenciálně. Důsledky jsou zřejmé.

Jedním z míst, kde se muslimové zabydlují, je obec Modlany. Modlany leží na východním okraji Teplic a pod působnost tamního obecního úřadu spadají i okolní vsi Věšřany, Suché, Dražkov či Kvítkov. Zvláště dvě posledně jmenované se mohou těšit na doslova příval cizinců.

Jak k této situaci mohlo dojít?

1) v důsledku členství České republiky v EU byla v roce 2011 zrušena všechna omezení pro nabývání nemovitostí v ČR cizinci. A to se týká i cizinců ze třetích zemí mimo EU.

2) územní plán: obec nemůže zakazovat nikomu pozemek a následně na něm zbudované obydlí vlastnit. Co ale obec fakticky může a má dělat, je v rámci územního plánu obce regulovat zástavbu a zachovávat si prostřednictvím územního plánu vliv na její budoucí podobu. A když to nedělá...

3) spekulace s cenou pozemků: pokud se ze zemědělské půdy stane místo určené k bytové zástavbě, cena pozemku obvykle nesmírně vzroste. To je pro majitele velmi lákavé zhodnocení, které ovšem zcela závisí na rozhodnutí obce v územním plánu. A zde je nejspíše zakopaný pes.

Zastupitelé Modlan schválili v letech 2009 a 2011 nový územní plán, ve kterém byly obrovské plochy původně zemědělských pozemků Kvítkova a Dražkova změněny na plochy k bydlení a následně byly rozparcelovány na stavební pozemky. Změny plánu tak umožnily výnosný byznys pro ty, kteří si pozemky pořídili jako zemědělskou půdu a pak je prodali jako stavební parcely. To je i případ bývalého starosty a současného zastupitele obce Modlany Pavla Rajčana. První změna územního plánu se přitom začala připravovat v době, kdy ještě obec vedl.

Rajčan prodal parcelu 25 000 metrů čtverečních pro stavbu téměř třiceti domů kuvajtskému investorovi. O kroku, který může zásadně změnit podobu obce, neřekl starostce ani zastupitelům. „Chtěl jsem to původně prodat českým developerům, ale nebyl zájem, trh se zborčil. Pak přišla nabídka, která není v rozporu se zákonem.“

„Jako soukromé osobě se mi to nelíbí, ale jako starostka s tím nemůžu nic dělat,“ řekla o prodeji pozemků starostka Modlan Stanislava Kondrlová.

Proti zvětšující se arabské kolonii v Modlanech před dvěma lety vznikla petice místních občanů. „Pokud někdo prodá pozemky lidem, kteří nejsou 99 procenty místních vítání, je to pro obec katastrofa,“ domnívá se zastupitel Karel Secký. Krajské zastupitelstvo se s petici seznámilo, žádné kroky ale nechystá. „Názor na to můžeme mít jakýkoliv, ale zastupitelstvo nemohlo nic jiného udělat, než jen vzít petici na vědomí. Jedná se o soukromé pozemky,“ zdůvodnil rozhodnutí zastupitelstva hejtman Oldřich Bubeníček.

Co dál?

Celkem je v Modlanech v majetku Arabů asi 110 tisíc metrů čtverečních stavebních parcel. Jde zhruba o dvě stě stavebních parcel. Rozkládají se hlavně v částech Kvítkov, Dražkov a Suché. Občanský spolek Periferní vidění odhaduje, že na nich majitelé chtějí postavit až 250 rodinných domů. Jen v Dražkově má vyrůst odhadem až 96 arabských domů. Během podzimu 2016 došlo k dalším prodejem parcel.

Dá se tomu zabránit? Ve chvíli, kdy jsou pozemky prohlášeny za stavební parcely a jsou už prodané novým vlastníkům, je vše skončeno. Je samozřejmě možné protahovat a odkládat výstavbu vznášením připomínek ohledně vodního hospodářství, ochrany přírody nebo stavebních formalit. Očekávat, že průtahy nové majitele odradí natolik, že se stavby úplně vzdají, je nereálné.

A jaké je poučení pro příště? Vlastník může svůj pozemek prodat komukoliv, včetně cizinců nebo zájemců, kteří nejsou jako sousedé vítáni. Společenský tlak na zodpovědnost vůči sousedům v obci může takové rozhodování ovlivnit, ale proti lákadlu velkého zisku vyhraje jen těžko.

Naprosto zásadní moc ovlivnit novou výstavbu v obcích mají místní zastupitelstva. Pokud si nechají kontrolu vzít z rukou, jsou špatnými hospodáři a měli by se zodpovídat těm, kteří je volili. Občané mají možnost zastupitelům důrazně připomenout rizika změn územních plánů a sami si hlídat, aby něco takového nemohlo v jejich obci projít. Budoucnost obce tak stojí a padá na každém jednom z občanů, na tom, jak se zajímají o dění na radnici a jestli se dokážou včas a hlasitě ozvat.

Je zřejmé, že zastupitelé Modlan postupovali zcela necitlivě a nebránili zájmy obyvatel Kvítkova, když v územním plánu připustili výstavbu násobně překračující stávající rozlohu a počet obyvatel obce. Zároveň se zastupitelstvo zahrnutím obrovských ploch v soukromém vlastnictví do ploch bydlení zbavilo i vlivu nad tím, co za zástavbu nakonec v obci vznikne. Místní se k akci dostali až ve chvíli, kdy už nemohli prakticky téměř nic ovlivnit. Nyní nemá obec vůbec žádný vliv, jak představitelé obce sami přiznávají – a obyvatelé vsí pod Modlany spadajících se mohou těšit na luxusní muslimská ghetta.

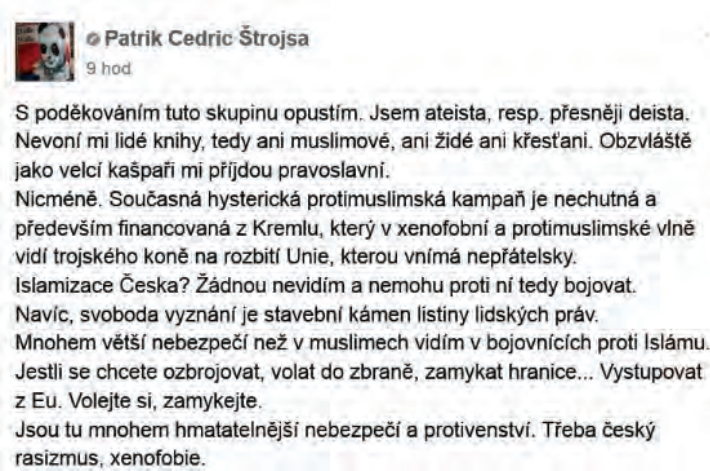

Na Mapkách - černě vyznačené pozemky s arabským majitelem

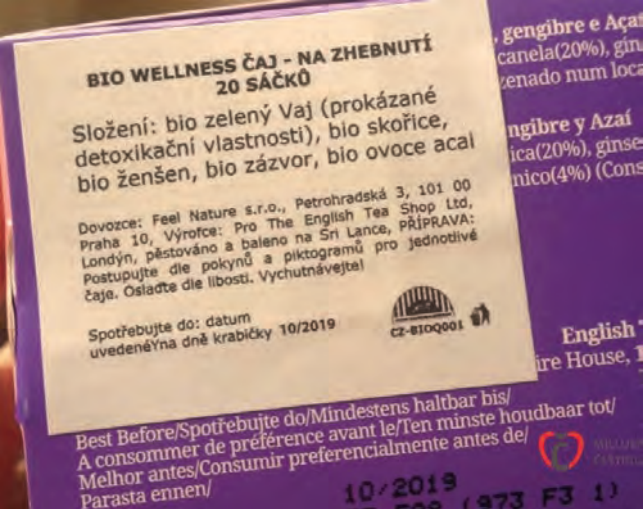
http://usti.idnes.cz/byvaly-starosta-modlan-prodava-pozemky-arabum-fl1-/usti-zpravy.aspx?c=A141215_162951_usti-zpravy_alh

<http://echo24.cz/a/wSFb5/arabska-kolonie-u-teplic-radni-prodal-pozemky-kuvajtanum>

Perly z Facebook

Nový čaj pro duchodce v ČR

Plavidla Číny a Ruska sledují loď USA plující ke KILDR, tvrdí Japonci

Americkou letadlovou loď Carl Vinson, která s doprovodem míří ke Korejskému poloostrovu, sledují čínská a ruská výzvědná plavidla. Napsal to v pondělí japonský list Jomiuri šimbun s odvoláním na informace z víceřých zdrojů kolem japonské vlády.

Letadlovou loď Carl Vinson doprovázejí dva torpédoborci, křižník vybavený balistickými střelami a další bojová plavidla. Jejich vyslání je považováno za signál prezidenta Donalda Trumpa severokorejskému režimu, že Spojené státy hodlají zabránit jadernému vyzbrojení KILDR všemi prostředky, včetně vojenských.

„Čína a Rusko poslaly výzvědná plavidla svých námořních sil, aby sledovala americkou jadernou letadlovou loď USS Carl Vinson, která míří do vod blízko Korejského poloostrova. Zdá se, že obě země chtějí zkoumat kroky Spojených států, které daly najevo, že nevylučují vojenský zásah proti Severní Koreji,“ napsal japonský deník ve své anglické verzi.

Podle citovaných zdrojů japonská armáda zintenzivnila své výstražné a výzvědné aktivity ve vodách a ve vzdušném prostoru regionu.

Rusko a Čína chtějí klid

Peking a Moskva, které podle listu dávají přednost stabilitě na Korejském poloostrově, daly najevo znepokojení nad tvrdým postojem Washingtonu. Ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov zdůraznil, že problém by měl být vyřešen politickým a diplomatickým úsilím. A jeho čínský kolega Wang I varoval, že stoupající napětí kolem KILDR „nelze vyřešit vojenskou silou“,

Zdá se, že vyslání ruských a čínských výzvědných lodí má být částečně i výstražným signálem adresovaným Spojeným státům, poznamenal k informacím z vládních zdrojů Jomiuri šimbun.

Americká televizní stanice NBC minulý týden s odvoláním na nejmenovaný zdroj ze zpravodajských služeb uvedla, že USA jsou připraveny podniknout preventivní úder konvenčními zbraněmi proti KILDR. ČTK

Aborigine Historical Fact Check 2/3

by Mike Holt cirnow.com.au

Dreamtime dreamt up by lying anthropologists

Last century Anthropologists recorded that no aborigines of the type found in most of Australia today, lived in Tasmania at the time of European settlement – only a “curly-haired” people, presumably the Papuans (Negritoes) Haddon referred to.

These died out some time after European settlement. Many were slaughtered by the white settlers. But the fact remains that they Aborigines of Tasmania were radically different in appearance to the Australian Aborigines.

The reason this particular race of Papuans survived the ravages of the Aborigines was due to the Aborigines having lost the art of sea travel through degeneration from a higher culture. This would have prevented the marauding tribes from traveling across the Bass Strait.

Anthropologists have dreamt up the fallacy of 40,000 years of Dreamtime and then tried to substantiate their lies by Carbon 14 dating rock art and other organic remains.

This methodology has now been discredited by most responsible scientists, who have labelled it as erratic and highly inaccurate.

It was developed in the 1940s by Professor Libby who acknowledged that the method was only good for dating material between 5,000 years and at the most 10,000 years. However scientists have found even these parameters to be far too generous.

If we compare the physiology of the southern Indians and the Australian Aboriginal there is a startling resemblance, which further bolsters the findings of A.C. Haddon.

Queensland Aborigines: Cannibalism, Infanticide, Abortion, Female and Male Genital Mutilation, and Pack Rape

The following extracts from a paper written by Barrie Reynolds, James Cook University of North Queensland, December 1983 have been typed up from the remnants of a manuscript given to me a friend. Unfortunately, the white ants had a feast on the paper, so some of the manuscript is no longer readable. But what remains is startling enough. I have paraphrased parts, as some of the old-fashioned English was convoluted and unnecessary.

We begin with an overview of W.E. Roth, and then we will present some of the customs followed by central and northern Queensland Aboriginal tribes.

W.E. Roth

Walter Edmond Roth (1861-1933) was born in London, the fifth son of Mathias Roth M.D., a Hungarian patriot in exile. After an early education in France and Germany, Roth went to University College School, London (1868-78) and subsequently to University College for a year, emerging as its first silver medalist in comparative anatomy and biology.

In 1884 Roth graduated with honours in biology from the University of Oxford (1880-84).

He also studied at London’s St Thomas’ Hospital (1884-87).

From there, he traveled to Australia with his two older brothers, Henry Ling and Reuter Emerich Roth.

During his first few years in Australia Roth held a succession of appointments, including teaching positions at Brisbane and Sydney Grammar Schools, with a period between as director of the newly founded South Australian School of Mines and Industries.

In 1894 Roth accepted an appointment to Surgeon to the Boulia, Cloncurry and Normanton Hospitals in north-west Queensland. His four years there laid the foundation for his future career in anthropology and resulted in his first major contribution to Australian ethnography. His 1897 monograph, *Ethnological Studies among the Nort-West Central Queensland Aborigines* led to his appointment the following year as Northern Protector of Aborigines, based in Cooktown.

As Northern Protector, (A. Meston was the Southern Protector), Roth reported on Aboriginal conditions and culture, and made collections of anthropological material. In Australia, even today, Roth’s papers on north and central Queensland Aborigines are recognized as outstanding and in some cases unique ethnographic records of Aboriginal language, life and culture at the turn of the century.

The following is from Chapter 13 of his book, which was expunged from the digital copy when it was re-published. Yet another instance of the past being re-written to whitewash it for future generations.

Practice: Cannibalism — Removal of skin from a corpse — Infanticide

(From page 398 to 402)

Among the Brisbane District blacks, variations in burial customs (particulars were taken down between 1900 and 1902 in the course of conversations with Mr Tom Petrie. There is now no survivor of the Brisbane Aborigines) depended upon whether the deceased were adults or children, male or female, deformed, or not, etc. Whenever a black died or was eaten, the trees in close proximity were nicked around.

In the case of adults, immediately after death, some old “medicine man”, not necessarily a relative, would cut off the whole genitalia if a male, the clitoris only if a female, wrap them up in grass and place them high up in the fork of a tree: This showed that the sexual instinct was finished with, and to prevent the spirit (*nguru*) of the dead entering into sexual relations with the living.

The next process depended upon whether the corpse was to be eaten or not; it was eaten if the deceased was a well-known warrior, a medicine-man, a man or woman killed in a fight, or a woman dying suddenly in good condition.

(Some reports said they believed cannibalism was practiced to supplement a meager diet).

If determined on eating the body, it was immediately carried legs foremost on the shoulders of two or three old men to a distance of half or three-quarters of a mile from the camp, which was then shifted, the men, women and children following.

When a big fire had been made, the body was laid face downwards on a large sheet of tea-tree bark lying alongside. The others squatted in groups in a circle all round the deceased a few yards distant, each with with its own fire.

One medicine-man now took the sap-wood of an old tree, a piece about a foot long and three or four inches wide, got it well lighted, removed the burning cinders, and while still glowing applied it all over the corpse, except the head and beard, thus singeing off every vestige of hair. This caused the flesh to turn a kind of light brown. He then rubbed the whole body over with his hand to remove all the burnt shreds of outer skin and hair particles.

Standing about one hundreds yards away were three other “doctors” each holding a stone knife in his mouth; one of them would advance singing, the knife now held in his hand, pass through the circle of scattered groups, and reach the corpse.

If the corpse was a male it lay on its stomach. The newcomer after making a median incision right through the skin from top of the head, along the neck, right down the middle of the back as far as the anus, would then retire to join the groups around the corpse.

The second “medicine-man” would advance in similar fashion and incise from the median cut across the shoulders down the middle of the backs of the arm, forearm, and hand as far as the knuckles. He then went to sit with the groups.

The third “doctor” finished by cutting from the extremity of the of the median incision down along the buttock, the back of each thigh, leg and heel.

If the corpse was a woman it lay on its back, the three incisions being made similarly from the top of the head, right through the middle of the nose and face, down the neck, chest, and belly as far as the fork; the second cut from the fork down to the fronts of the arms to the tips of the palms; and the third from the fork down the fronts of the thighs and legs as far as the insteps.

Two of the doctors next commenced to flay off the skin along these incisions, removing it in one piece with attached toes, fingers, ears, etc. They stuck the skin onto sticks and dried it before the fire.

After the entrails, heart and lungs had been removed, the body was cut up by the doctors and carefully disjointed, its different portions being indiscriminately shared by themselves and the people around them who caught the pieces being thrown at them. Then the body parts were roasted and eaten.

The reasons given for eating the dead were so that the survivors knew where the dead actually were, and so could not be frightened by their spirits. And by eating the corpse it was prevented from going bad and stinking.

The liver was eaten but the rest of the innards were buried, and the spot was marked by three sticks about a foot high, each wound round with grass rope and stuck closely opposed into the ground.

The bones were cleaned and given to the deceased’s mother, widow, or sister. They took the bones back to

camp where they struck each bone with a tomahawk-stone, taking care that when a crack appeared they named a particular individual (this was usually some member of another tribe they had a particular “down” on). She continued doing this for each bone, making sure that when the first crack appeared in the bone she repeated the same individuals name.

At the same time the old men would say “*Ku-re! Ku-re!*” as proof that the person mentioned was actually the one implicated; so much so that when they met with the targeted person he would be put to death, usually by sneaking upon him at night.

After the deceased’s skin had been thoroughly dried, it was covered with charcoal and grease, folded up and carried, together with the bones in a dilly-bag by the mother, widow or sister. They would cry over it for some ten minutes or so regularly at night and at early daybreak.

Portions of the chest and back where the scars were, were given to the women friends of another tribe who, when they got back to their camps, would start another crying match over them.

This giving of the skins denoted that these women’s husbands and their friends were not considered guilty of any wrongdoing; it was a sort of confidential tip that they were not suspected and might visit the tribe of the deceased in safety.

After the skin and bones had been carried about by the women the dilly-bag was finally slung up on top of a forked stick stuck upright within a hollow tree. Several such bags might be placed in the same tree, which was then considered “*dimanggala*“, meaning taboo.

While the bodies of young boys and girls were never skinned or mutilated, they were put on tree-platforms, unless they died suddenly and were in good enough condition to be eaten by men and women.

The corpse of a very young child was roasted whole and eaten by old women only.

New born babies might be killed and eaten, but only by the old women immediately after birth if the baby had given the mother a lot of pain or trouble. The midwife would screw the infant’s neck round, breaking it by holding the jaw and back of the head. If the mother died in child-birth, the child was deemed guilty of murder and immediately killed and eaten by the old women.

Practice: Infanticide, Abortion, Wife Beating

Page 13, Para 24

On the Lower Tully River (north Queensland) infanticide is fairly common; either sex is destroyed, and it is usually done by the mother. The two main reasons given for the practice here are that the child gave the mother too much pain and trouble coming into the world, or that the mother does not want to be bothered with it.

In the case of twins, the mother will often keep one, and kill the other by choking. She will also kill a child that is born with any deformity. Among the northern tribes infanticide is not considered a crime, provided it is done within the first day or two of the child’s birth.

Furthermore, a child may be killed for a crime committed by its parents.

At Cape Grafton, near Cairns, infanticide regardless of sex was prevalent up to 1898 when W.E. Roth was observing the tribes. The mother would throw the baby into the water to drown it, or else suffocate it by throttling. Even though it was accepted, infanticide was usually done clandestinely.

On the Bloomfield River, about 120 kms north of Cairns, infanticide was never prevalent until the Europeans came and half-caste children appeared. The father would stamp on the child’s chest (witnessed by a settler, R. Hislop).

At Cape Bedford, about 30 kms north of Cooktown, children who were born too closely to each other may have been killed, depending on the circumstances.

In the North-Western Districts of Queensland Aboriginal fathers killed a child with a blow from a stick, or put it out in the bush to starve.

Abortion

In the North-Western Districts from Cape Grafton and elsewhere abortion was not uncommon. A thick cord was tightly wound around the abdomen of the woman and then she was punched or beaten with a stick wherever the unborn child’s body was exposed. It was also common for many stillbirths to result from the women fighting among themselves, as well as being knocked about by their husbands.

Continue in the next NOVINY